

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษียาสูบ

โดย นายพาเกียรติ สมานบุตร และคณะ

กันยายน 2553

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร
โครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษียาสูบ

ภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรบริหารจัดการเก็บภาษีอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ภาษียาสูบ ซึ่งแม้ในทางปฏิบัติการจัดเก็บภาษียาสูบ องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมอบหมายให้กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลเป็นผู้จัดเก็บแทนตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ควรมีการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดเก็บภาษีด้วย เพื่อให้มีความสามารถพร้อมที่จะจัดเก็บภาษีเองต่อไปได้ โดยปัจจุบันการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากยาสูบ มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จัดเก็บเอง จำนวน 5 แห่ง¹ องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บแทน จำนวน 70 แห่ง² ส่วนกรุงเทพมหานครไม่มีการจัดเก็บภาษี สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยร่วมกับสถาบันพัฒนาสยามได้สนับสนุนให้มีโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการเก็บภาษีจากน้ำมัน ในปี 2550-2551 ส่งผลให้มีการเพิ่มขีดความสามารถการจัดเก็บภาษีน้ำมันขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่และองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีได้เป็นอย่างดี จึงได้สนับสนุนให้มีโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษีน้ำมันเอง ในปี 2551 - 2553 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบและเครื่องมือที่จะช่วยให้้องค์การบริหาร

¹ อบจ. ที่จัดเก็บภาษียาสูบเอง ได้แก่ 1. จังหวัดแพร่ 2. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 3. จังหวัดนครราชสีมา 4. จังหวัดสุราษฎร์ธานี 5. ชอนแก่น

² อบจ. ที่มอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษียาสูบแทน ได้แก่ 1. จังหวัดนนทบุรี 2. จังหวัดลพบุรี 3. จังหวัดสระบุรี 4. จังหวัดสิงห์บุรี 5. จังหวัดอ่างทอง 6. จังหวัดปทุมธานี 7. จังหวัดชลบุรี 8. จังหวัดฉะเชิงเทรา 9. จังหวัดปราจีนบุรี 10. จังหวัดระยอง 11. จังหวัดจันทบุรี 12. จังหวัดตราด 13. จังหวัดสมุทรปราการ 14. จังหวัดสระแก้ว 15. จังหวัดสุรินทร์ 16. จังหวัดศรีสะเกษ 17. จังหวัดอุบลราชธานี 18. จังหวัดอุดรธานี 19. จังหวัดกาฬสินธุ์ 20. จังหวัดนครพนม 21. จังหวัดมหาสารคาม 22. จังหวัดมุกดาหาร 23. จังหวัดหนองคาย 24. จังหวัดหนองบัวลำพู 25. จังหวัดเชียงใหม่ 26. จังหวัดเชียงราย 27. จังหวัดน่าน 28. จังหวัดพะเยา 29. จังหวัดแม่ฮ่องสอน 30. จังหวัดลำปาง 31. จังหวัดลำพูน 32. จังหวัดอุตรดิตถ์ 33. จังหวัดแพร่เพชร 34. จังหวัดนครสวรรค์ 35. จังหวัดพิษณุโลก 36. จังหวัดนครปฐม 37. จังหวัดกาญจนบุรี 38. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 39. จังหวัดเพชรบุรี 40. จังหวัดสมุทรสาคร 41. จังหวัดกระบี่ 42. จังหวัดระนอง 43. จังหวัดนครศรีธรรมราช 44. จังหวัดภูเก็ต 45. จังหวัดสงขลา 46. จังหวัดชัยนาท 47. จังหวัดนครนายก 48. จังหวัดชัยภูมิ 49. จังหวัดบุรีรัมย์ 50. จังหวัดยโสธร 51. จังหวัดอำนาจเจริญ 52. จังหวัดสกลนคร 53. จังหวัดตาก 54. จังหวัดพิจิตร 55. จังหวัดเพชรบูรณ์ 56. จังหวัดสุโขทัย 57. จังหวัดอุทัยธานี 58. จังหวัดราชบุรี 59. จังหวัดสมุทรสงคราม 60. จังหวัดสุพรรณบุรี 61. จังหวัดชุมพร 62. จังหวัดพังงา 63. จังหวัดตรัง 64. จังหวัดพัทลุง 65. จังหวัดสตูล 66. จังหวัดปัตตานี 67. จังหวัดยะลา 68. นราธิวาส 69. จังหวัดร้อยเอ็ด 70. จังหวัดเลย

ส่วนจังหวัดที่มีศักยภาพในการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากน้ำมันได้เอง จำนวน 8 จังหวัด สามารถจัดเก็บภาษีน้ำมันเองอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด จนก่อให้เกิดกระแสของการดำเนินการจัดเก็บภาษีเองอย่างต่อเนื่องต่อไป ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาของการดำเนินงานตามโครงการพบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกือบทั้งสิ้นจัดเก็บภาษีน้ำมัน และภาษียาสูบควบคู่กันโดยออกข้อบัญญัติฉบับเดียวกันเพื่อจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสินค้าทั้ง 2 ชนิด และองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการมีความประสงค์และความพยายามอย่างยิ่งที่จะให้มีการพัฒนาการจัดเก็บภาษีน้ำมันและยาสูบพร้อมกัน เพื่อลดการพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลลงและพึ่งพารายได้ของตนเองมากขึ้น โครงการนี้จึงจัดทำขึ้นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษียาสูบควบคู่กับการส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษีน้ำมันเอง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คณะนักวิจัยได้มุ่งเน้นตอบโจทย์วิจัย 2 ประการคือ

1. การพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษียาสูบให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละท้องถิ่นจะต้องดำเนินการในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการออกข้อบัญญัติ การวางระบบงาน การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ อย่างไรก็ตาม
2. แต่ละจังหวัดมีการเลี้ยงภาษียาสูบมากน้อยเพียงไร และเครื่องมือวิธีการที่พัฒนาขึ้นจะสามารถช่วยให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้มากขึ้นหรือไม่เพียงไร

โครงการวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 2 ประการ คือ

1. เพื่อพัฒนาระบบและเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งที่ร่วมโครงการจัดเก็บภาษียาสูบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด
2. เพื่อจัดทำตัวแบบในการจัดเก็บภาษียาสูบให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และระบบการดำเนินการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

คณะนักวิจัยได้ดำเนินการการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ใช้วิธีการวิจัยและพัฒนาแบบการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการและทีมนักวิจัย
2. สืบหาข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละท้องถิ่นโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษียาสูบ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่เสียภาษี และศึกษาวิธีการจัดเก็บภาษี

และสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ข้อมูลอัตราการใช้ภาษี และรายได้จากการเก็บภาษีต่อปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

3. ทำการวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีของแต่ละท้องถิ่นและศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหา เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดเก็บภาษีอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดใช้วิธีการต่างๆ เพื่อให้การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นที่ยอมรับ โดยการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการและทีมนักวิจัย

5. ร่วมกันจัดทำตัวแบบสำหรับใช้ในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละจังหวัด

6. นำตัวแบบการจัดเก็บภาษี และวิธีการต่างๆ ที่จะทำให้การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ไปทดลองปฏิบัติ โดยร่วมกับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

7. ติดตามและประเมินผลการทดลองปฏิบัติจัดเก็บภาษีตามตัวแบบการจัดเก็บภาษี และวิธีการต่างๆ ที่จะทำให้การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

8. จัดสัมมนาเผยแพร่กลยุทธ์แห่งความสำเร็จในการเพิ่มขีดความสามารถการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ โดยดำเนินการควบคู่กับโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษีน้ำมันเอง

โครงการนี้มีระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี (1 กันยายน 2552 – 31 สิงหาคม 2553) โดยมีองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมัครใจเข้าร่วมโครงการจำนวน 4 แห่ง แบ่งเป็น 2 วงจรงาน วงจรละ 6 เดือน 6 เดือนแรก (ก.ย. 52 – ก.พ. 53) อบจ.ที่ร่วมโครงการคือ อบจ.ขอนแก่น และ อบจ.อุบลราชธานี 6 เดือนที่สอง (มี.ค. 53 – ส.ค. 53) อบจ.ที่ร่วมโครงการคือ อบจ.พิษณุโลก และอบจ.ระยอง

ความสำเร็จของโครงการนี้เกิดจากการร่วมกันคิดร่วมกันพัฒนาโดยทีมงานของ อบจ.ที่ร่วมโครงการกับทีมนักวิจัยของสถาบันพัฒนาสยาม ทั้งนี้ร่วมกันพัฒนาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านข้อมูลกฎหมาย ด้านการจัดเก็บภาษี ด้านเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษี และด้านผู้มีหน้าที่เสียภาษี สาระสำคัญของการพัฒนาแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้

ด้านข้อกำหนด

1. ปรับปรุงแก้ไขข้อบัญญัติ และอนุบัญญัติจัดเก็บเอง
2. กำหนดแบบพิมพ์ต่างๆ เพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษี

ด้านการจัดเก็บภาษี

1. ศึกษาช่องทางการจัดจำหน่ายของบุหรี่ซิการ์ในประเทศไทย และบุหรี่ต่างประเทศ
2. การตรวจสอบ และติดตามความถูกต้องของการเสียภาษีบุหรี่ซิการ์ในประเทศไทย และบุหรี่ต่างประเทศ

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บ

1. จัดให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมปฏิบัติงานจริง
2. นำระบบเทคโนโลยีมาใช้
3. เชิญผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดเก็บภาษีมาให้ความรู้ ความเข้าใจ

ด้านผู้มีหน้าที่เสียภาษี

1. การให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เสียภาษี
2. ให้ผู้เสียภาษีเข้ามามีส่วนร่วมและเสนอแนะโครงการพัฒนาจังหวัด
3. การให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้เสียภาษี
4. การประกาศเกียรติคุณผู้เสียภาษีที่ดี

ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2553 ซึ่งเป็นวันสิ้นสุดโครงการ มี อบจ. ที่เข้าร่วมโครงการ ออกข้อบัญญัติจัดเก็บภาษียาสูบเอง รวมทั้งออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีจำนวน 3 แห่ง กล่าวคือ อบจ. ขอนแก่น อบจ. อุบลราชธานี และอบจ. ระยอง ส่วน อบจ. พิษณุโลก อยู่ในระหว่างดำเนินการออกข้อบัญญัติเพื่อจัดเก็บภาษียาสูบเอง

ข้อเสนอแนะ ถึงแม้ว่าโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษียาสูบจะประสบความสำเร็จ ทำให้จังหวัดที่เข้าร่วมโครงการสามารถจัดเก็บภาษียาสูบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แต่ก็เป็นการยากที่จะทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศสามารถจัดเก็บภาษียาสูบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลภายในระยะเวลาอันสั้น ทีมนักวิจัยเห็นควรว่าควรมีโครงการวิจัยอีกโครงการหนึ่งเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายในการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงกัน ให้กลุ่มเครือข่ายมีระบบการจัดเก็บภาษียาสูบที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมของแต่ละท้องถิ่น และมีการแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงข้อมูลกันภายในกลุ่มเครือข่าย

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยตามโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษียาสูบ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 2 ประเภท คือ เพื่อพัฒนาระบบและเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งที่ร่วมโครงการจัดเก็บภาษียาสูบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และเพื่อจัดทำตัวแบบในการจัดเก็บภาษียาสูบให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และระบบการดำเนินการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

คณะนักวิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยและพัฒนาโดยใช้วิธีการวิจัยและพัฒนาแบบการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการและทีมนักวิจัย สํารวจข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละท้องถิ่นโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษียาสูบ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่เสียภาษี และศึกษาวิธีการจัดเก็บภาษีและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ข้อมูลอัตราการเก็บภาษี และรายได้จากการเก็บภาษีต่อปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สํารวจองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ ทำการวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีของแต่ละท้องถิ่นและศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหา เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดเก็บภาษียาสูบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดใช้วิธีการต่างๆ เพื่อให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นที่ยอมรับ โดยการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการและทีมนักวิจัยร่วมกันจัดทำตัวแบบสํารวจใช้ในการจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละจังหวัด นำตัวแบบการจัดเก็บภาษียาสูบและวิธีการต่างๆ ที่จะทำให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ไปทดลองปฏิบัติ โดยร่วมกับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ ติดตามและประเมินผลการทดลองปฏิบัติจัดเก็บภาษีตามตัวแบบการจัดเก็บภาษียาสูบและวิธีการต่างๆ ที่จะทำให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด จัดสัมมนาเผยแพร่กลยุทธ์แห่งความสําร็จในการเพิ่มขีดความสามารถการจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ โดยดำเนินการควบคู่กับโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษีน้ำมันเอง

จากการศึกษาพบว่าความสำเร็จของโครงการนี้เกิดจากการร่วมกันคิดร่วมกันพัฒนาโดยทีมงานของ อบจ.ที่ร่วมโครงการกับทีมนักวิจัยของสถาบันพัฒนาสยาม ทั้งนี้ร่วมกันพัฒนาทั้ง 4 ด้าน คือด้านข้อกฎหมาย ด้านการจัดเก็บภาษี ด้านเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บและด้านผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ข้อสรุปจากผลการวิจัยและพัฒนาตามโครงการนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย อย่างไรก็ตามทีมนักวิจัยมีความเห็นว่าควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายในการจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงกัน ให้กลุ่มเครือข่ายมีระบบการจัดเก็บภาษียาสูบที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมของแต่ละท้องถิ่นและมีการแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงข้อมูลกันภายในกลุ่มเครือข่าย อันจะส่งผลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศสามารถจัดเก็บภาษียาสูบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลภายในระยะเวลาอันสั้น

Abstract

This study focuses on the capacity building of Provincial Administrative Organizations (PAOs) in tobacco tax collection. The purposes are to develop a system and a tool that improves effective and efficient way to collect tobacco taxes in PAOs participating in this project and to set a good example of collecting tobacco tax system that is appropriate for the PAOs' economy and society.

The researchers employ various research methods in this study. First, the research team gathers information about collecting tobacco tax data, taxpayer data, collecting methods, problems, tax rates and revenue by surveying each PAO's economy and society. Furthermore, the team understands the tax collection issues by analyzing PAO statistic. Also, in order to improve capacity of collecting tobacco tax by PAOs participating in this project, the research team creates a particular form of tobacco tax return for each PAO to test which a particular form is the most effective and efficient for PAOs. Last, the research team organizes a seminar on the strategy for successful collecting tobacco taxes by PAOs.

This study successfully improves legal systems, collecting tax systems, tax administrations and taxpayers in the PAOs. This accomplishment is resulted by the cooperation between staffs of PAOs participating in this project and the research team of Siam Development Institute.

In summary, the study results according to the objectives of the study. Moreover, the research team's recommendation is to promote and support PAOs to build up collecting tobacco tax networks with neighboring PAOs. This network will improve efficient collecting tobacco taxes that are suitable for each PAO's economy and society and will facilitate information transfer among PAO networks. As a result, this study will help PAOs to increase effectively collecting tobacco taxes in future.

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	1
บทคัดย่อ	5
 บทที่ 1	
บทนำ	
1. เหตุผลและความจำเป็น	1-1
2. วิทยวิสัยและพัฒนา	1-3
3. วัตถุประสงค์	1-3
4. ขอบเขตโครงการ	1-3
5. วิธีการศึกษา	1-3
6. ระยะเวลาการดำเนินการ	1-4
7. กิจกรรมการดำเนินการ	1-4
8. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1-5
 บทที่ 2	
รายงานผลการสำรวจสภาพเศรษฐกิจ และสังคมโดยเฉพาะ ส่วนที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษียาสูบ และสภาพปัญหา การจัดเก็บภาษียาสูบรวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่เสียภาษี และข้อมูลอัตราการเก็บภาษียาสูบและรายได้จากการเก็บ ภาษียาสูบต่อปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ ทั้ง 4 จังหวัด	2 – 1
1. การสำรวจข้อมูล	2-1
1.1 วัตถุประสงค์ของการสำรวจ	2-1
1.2 วิธีการสำรวจ	2-2
1.3 ขอบเขตการสำรวจ	2-3

สารบัญ

หน้า

2. รายงานผลการสำรวจโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษียาสูบ	2-3
2.1 สภาพเศรษฐกิจและสังคม	2-3
2.2 ความเป็นมาของการจัดเก็บภาษียาสูบ	2-6
2.2.1 ความเป็นมา	2-6
2.2.2 ผู้มีหน้าที่เสียภาษี	2-8
2.2.3 อัตราภาษีที่จัดเก็บ	2-13
2.2.4 รายได้ภาษียาสูบ	2-17
2.2.5 ขั้นตอนการรับชำระภาษียาสูบ	2-18
2.2.6 กฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษียาสูบ	2-21
2.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย	2-29
3. สภาพปัญหาการจัดเก็บภาษียาสูบ	2-31
3.1 ด้านข้อกฎหมาย	2-31
3.2 ด้านวิธีการดำเนินการจัดเก็บ	2-32
3.3 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บ	2-32
3.4 ด้านผู้มีหน้าที่เสียภาษี	2-33

บทที่ 3	บทสังเคราะห์ปัจจัย วิธีการทำให้การจัดเก็บภาษียาสูบ แนวทางวิธีการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง/องค์ความรู้ ที่จำเป็นที่จะต้องหนุนเสริมให้เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัด ปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษียาสูบ และแนวทางแก้ไขเพื่อให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการเป็นที่ยอมรับและ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด	3 – 1
---------	--	-------

สารบัญ

		หน้า
	ส่วนที่ 1 สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไข	3-1
	1. ด้านข้อกฎหมาย	3-2
	2. ด้านวิธีการดำเนินการจัดเก็บ	3-6
	3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บ	3-8
	4. ด้านผู้มีหน้าที่เสียภาษี	3-10
	ส่วนที่ 2 วิธีการทำให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ร่วมโครงการจำนวน 4 จังหวัดเป็นที่ยอมรับและได้รับความร่วมมือ จากผู้เสียภาษีในท้องถิ่น	3-11
บทที่ 4	รายงานตัวแบบ สำหรับใช้ในการจัดเก็บภาษียาสูบที่สอดคล้องกับ สภาพเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ร่วมโครงการ	4 – 1
	1. การดำเนินการระยะสั้น	
	1.1 ร่างประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....	4-4
	เรื่อง กำหนดแบบพิมพ์ตามข้อบัญญัติ	
	องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....	
	1.1.1 แบบรายการภาษีบำรุงองค์การ	4-5
	บริหารส่วนจังหวัด ตามข้อบัญญัติ	
	องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.01-4/1)	
	1.1.2 บัญชีประจำวัน แสดงรายการปริมาณยาสูบ	4-6
	ที่ได้มาและจำหน่ายไป (อบจ.01-5/1)	
	1.1.3 งบเดือนแสดงรายละเอียดการจำหน่ายยาสูบ	4-7
	(อบจ.01-6/1)	
	1.2 งบเดือนสรุปรายได้ภาษี อบจ.ยาสูบ	4-8

สารบัญ

	หน้า
2. การดำเนินการระยะยาว	
2.1 ร่างประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....	4-9
เรื่อง ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....	
2.2 ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	4-10
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.	
2.3 ร่างประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....	4-12
เรื่อง กำหนดแบบพิมพ์ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....	
2.3.1 คำขอจดทะเบียนสถานการค้ายาสูบ (อบจ.01-1/1)	4-13
2.3.2 ใบทะเบียนสถานการค้า (อบจ.01-2/1)	4-14
2.3.3 คำขอย้ายสถานการค้า เลิก หรือโอนกิจการ (อบจ.01-3/1)	4-15
2.3.4 แบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด	4-16
ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ยาสูบ) (อบจ.01-4/1)	
2.3.5 บัญชีประจำวัน แสดงการรับ - จ่ายยาสูบ (อบจ.01-5/1)	4-17
2.3.6 งบเดือนแสดงการรับ - จ่ายยาสูบ (อบจ.01-6/1)	4-18
2.4 รายการคุมทะเบียน (ยาสูบ) ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด	4-19
2.5 งบเดือนสรุปรายได้ภาษี อบจ.ยาสูบ	4-20
2.6 ขั้นตอนการจดทะเบียนสถานการค้า	4-21
2.6.1 แผนภูมิขั้นตอนการจดทะเบียนสถานการค้า	4-22
2.7 ร่างระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....	4-23
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการงดหรือลดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม พ.ศ.	
2.8 ร่างระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....	4-26
ว่าด้วยการตรวจปฏิบัติการสถานการค้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ.	
2.8.1 แนวปฏิบัติการตรวจปฏิบัติการ	4-29
2.8.2 หนังสือนำตัวออกตรวจปฏิบัติการ (ตส.01-1)	4-33
2.8.3 สมุดสั่งการออกตรวจสอบภาษีบำรุงองค์การบริหาร	4-34
ส่วนจังหวัด (ตส.01-2)	

สารบัญ

	หน้า
2.8.4 บันทึกการตรวจการปฏิบัติการสำหรับการจัดเก็บภาษี (ตส.01-3/1)	4-35
2.8.5 บันทึกแสดงการปฏิบัติงานการตรวจสอบเกี่ยวกับ การเสียภาษี (ตส.01-4)	4-37
2.9 ร่างระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัด..... ว่าด้วยการตรวจสอบภาษี พ.ศ.	4-38
2.9.1 แนวปฏิบัติการตรวจสอบภาษี	4-48
2.9.2 แบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ยาสูบ) (อบจ.01-4/1)	4-55
2.9.3 งบเดือนแสดงการรับ - จ่ายยาสูบ (อบจ.01-6/1)	4-56
2.9.4 บันทึกการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษี (ตส.01-6)	4-57
2.9.5 ขออนุมัติหนังสือเรียก (ตส.01-7)	4-58
2.9.6 หนังสือเรียกตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.02-2)	4-59
2.9.7 หนังสือนำตัวออกตรวจปฏิบัติการ (ตส.01-1)	4-60
2.9.8 สมุดสั่งการออกตรวจสอบภาษีบำรุงองค์การ บริหารส่วนจังหวัด (ตส.01-2)	4-61
2.9.9 หนังสือเตือนให้ปฏิบัติตามหนังสือเรียก (ตส.01-8)	4-62
2.9.10 แบบบันทึกคำให้การ (ตส.01-9) (ตส.01-9/1)	4-63
2.9.11 ใบรับมอบและส่งมอบบัญชีและเอกสาร (ตส.01-10)	4-65
2.9.12 รายงานการตรวจสอบภาษียาสูบ (ตส.01-11/3)	4-67

สารบัญ

	หน้า
2.9.13 รายละเอียดการตรวจสอบภาษียาสูบ (ตส.01-11/4) (รายละเอียดที่ 1)	4-68
2.9.14 รายละเอียดการตรวจสอบภาษียาสูบ (ตส.01-11/2) (รายละเอียดที่ 2)	4-69
2.9.15 หนังสือพิจารณาสั่งการประเมินภาษียาสูบ (ตส.01-14/1)	4-70
2.9.16 บันทึกข้อตกลงยินยอมการชำระภาษี (ตส.01-12)	4-71
2.9.17 รายงานการพิจารณาของดหรือลดเบี้ยปรับเงินเพิ่ม ภาษียาสูบ (ตส.01-13/1)	4-72
2.9.18 หนังสือแจ้งผลการตรวจสอบภาษี (อบจ.02-4)	4-73
2.9.19 หนังสือแจ้งการประเมินภาษี (อบจ.02-5)	4-74
2.9.20 หนังสือเชิญเกี่ยวกับภาษียาสูบ (อบจ.02-1/1)	4-76
2.9.21 หนังสือเตือนให้ไปปรับบัญชี เอกสารคืน (อบจ.02-3)	4-77
2.9.22 ใบรับเอกสารและหลักฐานต่างๆ (ตส.01-5)	4-78
2.9.23 หนังสือมอบอำนาจ	4-79
2.10 แนวปฏิบัติการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง	4-80
2.10.1 แผนภูมิการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง	4-84
2.11 ขั้นตอนการดำเนินการเปรียบเทียบคดี	4-85
2.11.1 แผนภูมิขั้นตอนการเปรียบเทียบคดี	4-86
2.12 ขั้นตอนการดำเนินการเร่งรัดภาษีค้าง	4-87
2.12.1 แผนภูมิการเร่งรัดบังคับชำระภาษีค้าง	4-88

สารบัญ

หน้า

บทที่ 5	รายงานผลการทดลองปฏิบัติจัดเก็บภาษีอาสุมตามตัวแบบการจัดเก็บ ภาษีอาสุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ	5 – 1
	1. วัตถุประสงค์ของการทดลองปฏิบัติจัดเก็บภาษีอาสุม	5-1
	2. วิธีการทดลอง	5-2
	3. ขอบเขตการทดลอง	5-2
	4. รายงานผลการทดลองปฏิบัติ	5-3
	4.1 ผลการทดลองปฏิบัติตามตัวแบบ และวิธีการจัดเก็บภาษีอาสุม	5-3
	4.2 ความก้าวหน้าในการจัดเก็บภาษีอาสุม	5-6
บทที่ 6	บทสรุป	6 – 1

ภาคผนวก

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรอาศัยอยู่ในจังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดระยอง	2-4
ตารางที่ 2 แสดงสภาพเศรษฐกิจของจังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดระยอง	2-4
ตารางที่ 3 แสดงงบประมาณรายรับ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ของอบจ.ขอนแก่น อบจ.อุบลราชธานี อบจ.พิษณุโลก และอบจ.ระยอง	2-6
ตารางที่ 4 แสดงงบประมาณรายจ่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ของอบจ.ขอนแก่น อบจ.อุบลราชธานี อบจ.พิษณุโลก และอบจ.ระยอง	2-7
ตารางที่ 5 แสดงผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามข้อบัญญัติฯ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ร่วมโครงการ	2-9
ตารางที่ 6 แสดงประเภทผู้มีหน้าที่เสียภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ	2-13
ตารางที่ 7 แสดงอัตราภาษีอาสูกตามข้อบัญญัติฯ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ร่วมโครงการ	2-13
ตารางที่ 8 แสดงอัตราภาษีอาสูกขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ ที่จัดเก็บตั้งแต่อดีต - ปัจจุบัน	2-16
ตารางที่ 9 แสดงอันดับปริมาณยาสูบ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552	2-17
ตารางที่ 10 แสดงปริมาณการจำหน่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552	2-17
ตารางที่ 11 แสดงผลการจัดเก็บภาษีอาสูก ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550-2552	2-18
ตารางที่ 12 สรุปข้อบัญญัติที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีอาสูกขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ร่วมโครงการ	2-21

1. เหตุผลและความจำเป็น

ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย สิทธิความเป็นพลเมืองถือเป็นสิ่งสำคัญ และก่อให้เกิดหน้าที่ในฐานะพลเมืองหลายประการ หน้าที่ประการหนึ่งคือ หน้าที่ในการเสียภาษี ดังนั้น การเสียภาษีจึงเป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับสิทธิความเป็นพลเมือง ซึ่งอาจแบ่งออกได้ 2 ระดับ คือ ภาษีอากรระดับชาติ และภาษีอากรระดับท้องถิ่น สำหรับประเทศไทยภาษีอากรระดับท้องถิ่นมีที่มาจากการกำหนดในรัฐธรรมนูญ ให้มีการตรากฎหมายรายได้ท้องถิ่น เพื่อวางหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีและรายได้อื่นๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำหน้าที่จัดเก็บภาษีด้วยตนเอง ซึ่งเรียกว่า “ภาษีท้องถิ่น” เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม ภาษีน้ำมัน และภาษียาสูบ การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่จัดเก็บภาษีเองจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงานของตนเองอย่างเต็มที่ แต่ในปัจจุบันรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังเป็นรายได้ที่เกิดจากภาษีที่รัฐบาลเป็นผู้จัดเก็บและจัดสรรให้การพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลมากกว่าการพึ่งพารายได้ของตนเอง ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดความเป็นอิสระในการบริหารงานของตนเองเพราะรัฐบาลซึ่งเป็นผู้จัดเก็บภาษีและจัดสรรให้ย่อมต้องกำหนดเงื่อนไขทางด้านการใช้จ่ายเพื่อให้การใช้นั้นเป็นไปตามที่รัฐบาลเห็นสมควร ดังนั้นความเป็นอิสระที่แท้จริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพึ่งพารายได้ของตัวเองเป็นหลัก

ภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรบริหารจัดการเก็บภาษีอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ภาษียาสูบ ซึ่งแม้ในทางปฏิบัติการจัดเก็บภาษียาสูบ องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมอบหมายให้กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลเป็นผู้จัดเก็บแทนตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ควรมีการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดเก็บภาษีด้วย เพื่อให้มีความสามารถพร้อมที่จะจัดเก็บภาษีเองต่อไปได้

โดยปัจจุบันการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากยาสูบ มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จัดเก็บเอง จำนวน 5 แห่ง¹ องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บแทน จำนวน 70 แห่ง² ส่วนกรุงเทพมหานครไม่มีการจัดเก็บภาษี

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมกับสถาบันพัฒนาสยาม ได้สนับสนุนให้มีโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการเก็บภาษีจากน้ำมัน ในปี 2550-2551 ส่งผลให้มีการเพิ่มขีดความสามารถการจัดเก็บภาษีน้ำมันขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่และองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีได้เป็นอย่างดี จึงได้สนับสนุนให้มีโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษีน้ำมันเอง ในปี 2551 - 2553 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบและเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีศักยภาพในการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากน้ำมันได้เอง จำนวน 8 จังหวัด สามารถจัดเก็บภาษีน้ำมันเองอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด จนก่อให้เกิดกระแสของการดำเนินการจัดเก็บภาษีเองอย่างต่อเนื่องต่อไป ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาของการดำเนินงานตามโครงการพบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกือบทั้งสิ้นจัดเก็บภาษีน้ำมันและภาษียาสูบควบคู่กันโดยออกข้อบัญญัติฉบับเดียวกันเพื่อจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสินค้าทั้ง 2 ชนิด และองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการมีความประสงค์และความพยายามอย่างยิ่งที่จะให้มีการพัฒนาการจัดเก็บภาษีน้ำมันและยาสูบพร้อมกัน เพื่อลดการพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลลงและพึ่งพารายได้ของตนเองมากขึ้น โครงการนี้จึงจัดทำขึ้นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษียาสูบควบคู่กับการส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษีน้ำมันเอง

¹ อบจ. ที่จัดเก็บภาษียาสูบเอง ได้แก่ 1. จังหวัดแพร่ 2. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 3. จังหวัดนครราชสีมา 4. จังหวัดสุราษฎร์ธานี 5. ชอนแก่น

² อบจ. ที่มอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษียาสูบแทน ได้แก่ 1. จังหวัดนนทบุรี 2. จังหวัดลพบุรี 3. จังหวัดสระบุรี 4. จังหวัดสิงห์บุรี 5. จังหวัดอ่างทอง 6. จังหวัดปทุมธานี 7. จังหวัดชลบุรี 8. จังหวัดฉะเชิงเทรา 9. จังหวัดปราจีนบุรี 10. จังหวัดระยอง 11. จังหวัดจันทบุรี 12. จังหวัดตราด 13. จังหวัดสมุทรปราการ 14. จังหวัดสระแก้ว 15. จังหวัดสุรินทร์ 16. จังหวัดศรีสะเกษ 17. จังหวัดอุบลราชธานี 18. จังหวัดอุดรธานี 19. จังหวัดกาฬสินธุ์ 20. จังหวัดนครพนม 21. จังหวัดมหาสารคาม 22. จังหวัดมุกดาหาร 23. จังหวัดหนองคาย 24. จังหวัดหนองบัวลำภู 25. จังหวัดเชียงใหม่ 26. จังหวัดเชียงราย 27. จังหวัดน่าน 28. จังหวัดพะเยา 29. จังหวัดแม่ฮ่องสอน 30. จังหวัดลำปาง 31. จังหวัดลำพูน 32. จังหวัดอุตรดิตถ์ 33. จังหวัดแพร่เพชร 34. จังหวัดนครสวรรค์ 35. จังหวัดพิษณุโลก 36. จังหวัดนครปฐม 37. จังหวัดกาญจนบุรี 38. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 39. จังหวัดเพชรบุรี 40. จังหวัดสมุทรสาคร 41. จังหวัดกระบี่ 42. จังหวัดระนอง 43. จังหวัดนครศรีธรรมราช 44. จังหวัดภูเก็ต 45. จังหวัดสงขลา 46. จังหวัดชัยนาท 47. จังหวัดนครนายก 48. จังหวัดชัยภูมิ 49. จังหวัดบุรีรัมย์ 50. จังหวัดยโสธร 51. จังหวัดอำนาจเจริญ 52. จังหวัดสกลนคร 53. จังหวัดตาก 54. จังหวัดพิจิตร 55. จังหวัดเพชรบูรณ์ 56. จังหวัดสุโขทัย 57. จังหวัดอุทัยธานี 58. จังหวัดราชบุรี 59. จังหวัดสมุทรสงคราม 60. จังหวัดสุพรรณบุรี 61. จังหวัดชุมพร 62. จังหวัดพังงา 63. จังหวัดตรัง 64. จังหวัดพัทลุง 65. จังหวัดสตูล 66. จังหวัดปัตตานี 67. จังหวัดยะลา 68. นราธิวาส 69. จังหวัดร้อยเอ็ด 70. จังหวัดเลย

2. วิทยุวิจัยและพัฒนา

2.1 การพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษีอากรให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละท้องถิ่นจะต้องดำเนินการในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการออกข้อบัญญัติ การวางระบบงาน การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ อย่างไรก็ตาม

2.2 แต่ละจังหวัดมีการเลี้ยงภาษีอากรน้อยน้อยเพียงไร และเครื่องมือวิธีการที่พัฒนาขึ้นจะสามารถช่วยให้การจัดเก็บภาษีอากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้มากขึ้นหรือไม่เพียงไร

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อพัฒนาระบบและเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งที่ร่วมโครงการจัดเก็บภาษีอากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

3.2 เพื่อจัดทำตัวแบบในการจัดเก็บภาษีอากรให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และระบบการดำเนินการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

4. ขอบเขตโครงการ

4.1 พื้นที่ทำการวิจัยและพัฒนา คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการจำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก และองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ซึ่งในการคัดเลือกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะดำเนินการนี้ ทีมนักวิจัยจะพิจารณาเลือกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษีน้ำมันเองอยู่แล้ว เพื่อให้เกิดการพัฒนาการจัดเก็บภาษีทั้งภาษีน้ำมันและภาษีอากรไปควบคู่กัน

4.2 เรื่องที่วิจัยและพัฒนา คือ การเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษีอากร

5. วิธีการศึกษา

5.1 ใช้วิธีการวิจัยและพัฒนาแบบการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการและทีมนักวิจัย โดยการตั้งคณะทำงานร่วมสำรวจและศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

5.2 สัมภาษณ์ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละท้องถิ่นโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากร ข้อมูลเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่เสียภาษี และศึกษาวิธีการจัดเก็บภาษี

และสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ข้อมูลอัตราการเก็บภาษี และรายได้จากการเก็บภาษีต่อปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ โดยการสำรวจจากเอกสาร อินเทอร์เน็ต และข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมสรรพสามิต โรงงานยาสูบ เป็นต้น

5.3 ทำการวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีของแต่ละท้องถิ่นและศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหา เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดเก็บภาษียาสูบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยการประชุมร่วมกันระหว่างทีมนักวิจัยและทีมงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

5.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดใช้วิธีการต่างๆ เพื่อให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นที่ยอมรับ โดยการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการและทีมนักวิจัย

5.5 ร่วมกันจัดทำตัวแบบสำหรับใช้ในการจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละจังหวัด โดยร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการและทีมนักวิจัย

5.6 นำตัวแบบการจัดเก็บภาษียาสูบ และวิธีการต่างๆ ที่จะทำให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ไปทดลองปฏิบัติ โดยร่วมกับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

5.7 ติดตามและประเมินผลการทดลองปฏิบัติจัดเก็บภาษีตามตัวแบบการจัดเก็บภาษียาสูบ และวิธีการต่างๆ ที่จะทำให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยใช้วิธีประเมินผลจากแบบสอบถามและความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษียาสูบ

5.8 จัดสัมมนาเผยแพร่กลยุทธ์แห่งความสำเร็จในการเพิ่มขีดความสามารถการจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ โดยดำเนินการควบคู่กับโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษีน้ำมันเอง โดยการจัดประชุมสัมมนาทุก 6 เดือน ซึ่งได้เชิญ อบจ.อื่นๆ และผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมด้วย

6. ระยะเวลาการดำเนินการ

ระยะเวลาดำเนินการของโครงการรวม 1 ปี (วันที่ 1 ตุลาคม 2552 – วันที่ 30 กันยายน 2553) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 งวด งวดละ 6 เดือน ดังนี้

6.1 งวดที่ 1 (1 กันยายน 2552 - 28 กุมภาพันธ์ 2553) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
ที่ร่วมโครงการ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น และองค์การบริหารส่วนจังหวัด
อุบลราชธานี

6.2 งวดที่ 2 (1 มีนาคม 2553 - 31 สิงหาคม 2553) องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่
ร่วมโครงการ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก

7. กิจกรรมการดำเนินการ

โครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดในการจัดเก็บภาษีอากรนี้ ทีมนักวิจัยมีกิจกรรมการดำเนินการร่วมกับทีมงานองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด ดังนี้

1. ประชุมหารือร่วมกันระหว่างทีมนักวิจัยเพื่อกำหนดแผน และกรอบในการ
ดำเนินการ
2. รวบรวมข้อมูลสภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการ
จัดเก็บภาษีอากร สภาพปัญหาการจัดเก็บภาษีอากร รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่เสียภาษี
ข้อมูลอัตราการเก็บภาษีอากร และรายได้จากการเก็บภาษีอากรต่อปีขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดจากการศึกษาเอกสารต่างๆ
3. ออกสำรวจภาคสนาม เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะส่วนที่
เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากร และสภาพปัญหาการจัดเก็บภาษีอากร รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับ
ผู้มีหน้าที่เสียภาษี
4. ศึกษา วิเคราะห์ สภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาพปัญหาการจัดเก็บภาษีอากร
5. ประชุมหารือระหว่างนักวิจัยเพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนให้
องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดเก็บภาษีอากร
6. ทีมงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการประชุมร่วมกับทีมนักวิจัย
เพื่อร่วมกันพัฒนาตัวแบบการจัดเก็บภาษีอากร
7. ทีมงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการและทีมนักวิจัย กำหนดวิธีการ
ต่างๆ เพื่อให้การจัดเก็บภาษีอากรเป็นที่ยอมรับ
8. นำตัวแบบ วิธีการจัดเก็บภาษีอากร วิธีการทำให้การจัดเก็บภาษีอากร ไป
ทดลองปฏิบัติ ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ
9. ติดตามและประเมินผลการทดลองการจัดเก็บภาษีอากรขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดที่ร่วมโครงการ

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัดมีการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดเก็บภาษีอาสุมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

7.2 ตัวแบบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละท้องถิ่นที่นำมาใช้จัดเก็บภาษีอาสุม

7.3 ตัวแบบระบบการจัดเก็บภาษีอาสุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เช่น ระบบการจัดการ ระบบการควบคุมทางบัญชี ระบบเอกสาร และระบบการติดตามตรวจสอบการเสียภาษีที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

7.4 องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการมีความสามารถและความพร้อมในการจัดเก็บภาษีอาสุมเอง

บทที่ 2

รายงานผลการสำรวจสภาพเศรษฐกิจ และสังคม โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากร และสภาพปัญหา การจัดเก็บภาษีอากร รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่เสียภาษี และข้อมูล อัตราการเก็บภาษีอากรและรายได้จากการเก็บภาษีอากรต่อปี ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด

การศึกษาวิจัยตามโครงการนี้ ทีมงานวิจัยได้ทำการสำรวจสภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากร ช่องทางการจัดจำหน่าย และสภาพปัญหาการจัดเก็บภาษีอากร รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่เสียภาษี ข้อมูลอัตราการเก็บภาษีอากร และรายได้จากการเก็บภาษีอากรต่อปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ ซึ่งสรุปเป็น 4 หัวข้อ คือ การสำรวจข้อมูล รายงานผลการสำรวจโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากร ช่องทางการจัดจำหน่าย และสภาพปัญหาการจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การสำรวจข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ วิธีการ และขอบเขตของการสำรวจสภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากรและสภาพปัญหาการจัดเก็บภาษีอากรรวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่เสียภาษี และข้อมูลอัตราการเก็บภาษีอากร และรายได้จากการเก็บภาษีอากรต่อปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด เนื้อหาในส่วนนี้จึงประกอบด้วย 3 ส่วน กล่าวคือ วัตถุประสงค์ของการสำรวจ วิธีการสำรวจ และขอบเขตการสำรวจ ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของการสำรวจ

การดำเนินโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษีอากรของจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดระยอง เป็นระยะเวลา 1 ปี (กันยายน 2552 – สิงหาคม 2553) มีเป้าหมายที่จะเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษีอากรของจังหวัด หากได้รับการพัฒนาระบบบริหารการจัดเก็บภาษีที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีอากรเพิ่มเติม ก็จะเพิ่มขีดความสามารถให้การจัดเก็บภาษีอากรขององค์การ

บริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพสูงสุด มีความทันสมัย เป็นที่ยอมรับจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีในท้องถิ่น และเป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการสร้างตัวแบบที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีอาสขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด ซึ่งประกอบด้วย ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด แบบพิมพ์ที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีตามข้อบัญญัติ ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่าด้วยการตรวจปฏิบัติการสถานการค้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่าด้วยการตรวจสอบภาษี ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการงดหรือลดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ขั้นตอนการดำเนินการเร่งรัดภาษีค้าง ขั้นตอนการดำเนินการเปรียบเทียบคดี และแนวปฏิบัติการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง และวิธีการจัดเก็บภาษีอาสที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดสามารถจัดเก็บภาษีอาสได้เอง และนำเงินภาษีที่จัดเก็บได้ ไปพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆ ที่จะช่วยให้คนในท้องถิ่นมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และก่อเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งได้รับความร่วมมือจากผู้เสียภาษีในท้องถิ่น

ดังนั้น ทีมนักวิจัยจึงสำรวจข้อมูลการจัดเก็บภาษีอาสขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด รวมถึงสำรวจสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดเก็บภาษีอาส เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำตัวแบบที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีอาสขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดต่อไป

1.2 วิธีการสำรวจ

ใช้วิธีการสำรวจ 5 วิธี ดังนี้

1.2.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทาง website ได้แก่ website ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด <http://www.kkpao.org> , <http://www.ubon.go.th> , <http://ubon.nso.go.th> , <http://www.ppao.go.th> , <http://www.rayong-pao.go.th> , <http://www.doeb.go.th> และ website อื่นที่เกี่ยวข้อง

1.2.2 สัมภาษณ์เจาะลึกผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด พร้อมรวบรวมเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้อำนวยการกองคลัง หัวหน้าฝ่ายเร่งรัดจัดเก็บรายได้ และนิติกรขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พร้อมรวบรวมเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด เช่น ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอาส ระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษี และงบประมาณรายรับ-รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ประจำปี 2552

1.2.3 สํารวจช่องทางกาจัดจําหนาย

1.2.4 สํารวจขั้นตอนรายละเอียดการจําเก็บภาษียาสูบและสภาพปัญหาพร้อมกับเจ้าหน้าที่ขององคการบริหารสวนจังหวัดที่รวมโครงการทั้ง 4 จังหวัด โดยการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจําเก็บภาษียาสูบ และขอข้อมูลเพิ่มเติมจากกรมสรรพสามิตซึ่งเป็นหน่วยงานที่จําเก็บภาษียาสูบแทน

1.2.5 จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เพื่อระดมความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เพื่อหาหรือในรายละเอียดของการทําดัวยแบบ และวิธีการจําเก็บภาษียาสูบที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขององคการบริหารสวนจังหวัดที่รวมโครงการทั้ง 4 จังหวัด

1.3 ขอบเขตการสํารวจ

ดำเนินการสํารวจ 4 เรื่อง ดังนี้

1.3.1 สภาพเศรษฐกิจ และสังคมโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจําเก็บภาษียาสูบ

1.3.2 ความเป็นมาของการจําเก็บภาษียาสูบ ผู้มีหน้าที่เสียภาษี อัตราภาษียาสูบรายได้จากการเก็บภาษียาสูบต่อปีขององคการบริหารสวนจังหวัดที่รวมโครงการทั้ง 4 จังหวัด

1.3.3 ช่องทางการจัดจําหนาย

1.3.4 สภาพปัญหาการจําเก็บภาษียาสูบ

2. รายงานผลการสํารวจโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจําเก็บภาษียาสูบ

ในการวิจัยนี้ ทีมนักวิจัยได้รวมกับทีมงานองคการบริหารสวนจังหวัดที่รวมโครงการทั้ง 4 จังหวัด ดำเนินการสํารวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจําเก็บภาษียาสูบ ดังนี้

2.1 สภาพเศรษฐกิจและสังคม

2.1.1 สภาพสังคม

จากการสํารวจข้อมูลสภาพสังคมของจังหวัดที่รวมโครงการทั้ง 4 จังหวัด จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาจากข้อมูลของพื้นที่จังหวัด พบว่ามีจำนวน 3 จังหวัด คือ ขอนแก่น อุบลราชธานี และพิษณุโลก จะเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ จะมีเพียงจังหวัดระยอง ที่เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่น้อย และเมื่อพิจารณาจากจำนวนประชากร พบว่า ทั้ง 4 จังหวัด มีจำนวนประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรอาศัยอยู่ในจังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดระยอง

จังหวัด	พื้นที่ (ตารางกม.)	เขตการปกครอง	ประชากร (คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
ขอนแก่น	10,885.99	26 อำเภอ 198 ตำบล 2,331 หมู่บ้าน	869,386	883,028	1,752,414
อุบลราชธานี	16,112.00	25 อำเภอ 216 ตำบล 2,699 หมู่บ้าน	902,789	897,521	1,800,310
พิษณุโลก	10,815.80	9 อำเภอ 93 ตำบล 1,037 หมู่บ้าน	415,106	428,889	843,995
ระยอง	3,552.00	8 อำเภอ 58 ตำบล 388 หมู่บ้าน	290,110	297,883	587,993

ที่มา : องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

2.1.2 สภาพเศรษฐกิจ

จากการสำรวจข้อมูลสภาพเศรษฐกิจของจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาจากข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด พบว่าทั้ง 4 จังหวัด มีเศรษฐกิจที่ดี มีรายได้และรายจ่ายภาคครัวเรือนสูง สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงสภาพเศรษฐกิจของจังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดระยอง

จังหวัด	ภาคการประกอบอาชีพ	ผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) (ล้านบาท)	รายได้ภาค ครัวเรือน (บาท/เดือน)	รายจ่ายภาค ครัวเรือน (บาท/เดือน)
ขอนแก่น	- เกษตรกรรม ร้อยละ 13.63 - อุตสาหกรรม ร้อยละ 38.00 - พาณิชยกรรม ร้อยละ 16.00 - อื่นๆ ร้อยละ 32.37	107,906	15,065	11,247
อุบลราชธานี	- เกษตรกรรม ร้อยละ 15.58 - อุตสาหกรรม ร้อยละ 13.40 - พาณิชยกรรม ร้อยละ 25.66 - อื่นๆ ร้อยละ 45.36	66,702.4	14,534	10,399
พิษณุโลก	- เกษตรกรรม ร้อยละ 23.85	54,304	13,364	11,276

จังหวัด	ภาคการประกอบอาชีพ	ผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) (ล้านบาท)	รายได้ภาค ครัวเรือน (บาท/เดือน)	รายจ่ายภาค ครัวเรือน (บาท/เดือน)
	- อุตสาหกรรม ร้อยละ 10.01 - พาณิชยกรรม ร้อยละ 15.22 - อื่นๆ ร้อยละ 50.92			
ระยอง	- เกษตรกรรม ร้อยละ 2.68 - อุตสาหกรรม ร้อยละ 86.33 - พาณิชยกรรม ร้อยละ 7.53 - อื่นๆ ร้อยละ 3.46	67,204	25,090	18,165

ที่มา : องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

จากข้อมูลสภาพเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าว จะพบว่าเศรษฐกิจของทั้ง 4 จังหวัดมีเศรษฐกิจที่ดี โดยหากจังหวัดที่มีพื้นที่มาก (จังหวัดอุบลราชธานี ขอนแก่น และพิษณุโลก) โดยส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพภาคเกษตรกรรม แต่จังหวัดระยองซึ่งมีพื้นที่น้อย จะประกอบอาชีพภาคอุตสาหกรรม แต่อย่างไรก็ตาม ภาคอุตสาหกรรมจะเป็นภาคที่ทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตได้สูงสุด และส่งผลให้จังหวัดที่ประกอบอาชีพภาคอุตสาหกรรมจะมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และรายได้ภาคครัวเรือน สูงกว่าจังหวัดที่ประกอบอาชีพภาคเกษตรกรรม เมื่อสภาพเศรษฐกิจดี ประกอบกับจังหวัดที่มีประชากรในจังหวัดสูง คือจังหวัดขอนแก่น และอุบลราชธานี ก็จะส่งผลให้มีปริมาณการบริโภคยาสูบสูงตามไปด้วย

จากผลการสำรวจพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของประชากรในประเทศไทยของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า มีผู้สูบบุหรี่จำนวน 9.5 ล้านคน เป็นผู้ชาย 9.01 ล้านคน และผู้หญิง 0.52 ล้านคน ผู้สูบบุหรี่ที่สูบเป็นประจำทุกวัน ร้อยละ 87.26 และนาน ๆ สูบครั้ง ร้อยละ 12.73 และผู้ชายสูบมากกว่าผู้หญิงถึง 22 เท่า และจำนวนบุหรี่ที่สูบต่อวันจำนวนเฉลี่ยที่ 10.3 มวนต่อวัน (ผู้ชาย 10.4 มวนต่อวัน / ผู้หญิง 8.3 มวนต่อวัน) โดยจำนวนหนึ่งในสามของผู้สูบบุหรี่ทั้งประเทศ หรือ 3.4 ล้านคนอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นผู้ชาย 3.3 ล้านคน และผู้หญิง 61,525 คน โดยจังหวัดขอนแก่นมีผู้สูบบุหรี่ประมาณ 301,090 คน (ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานการสำรวจพฤติกรรม การสูบบุหรี่และดื่มสุราของประชากร ปี 2550)

จากข้อมูลการสำรวจสถานการณ์การสูบบุหรี่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือของมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยเริ่มทำการสำรวจตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2551 ถึงปัจจุบัน พบว่าหลังจากที่รัฐบาลออกมาตรการเพิ่มภาษีบุหรี่แบบซองเพื่อควบคุมการบริโภคยาสูบ ทำให้บุหรี่แบบซองมีราคาแพงขึ้น ส่งผลให้การสูบบุหรี่ลดลง แต่มีนักสูบบางส่วนที่เปลี่ยน

พฤติกรรมหันมาสูบบุหรี่แบบมวนเองมากขึ้น เนื่องจากมีราคาถูกลง ซึ่งจากผลการสำรวจสะท้อนว่า บุหรี่แบบมวนเองเริ่มกลับมาเป็นที่นิยมของนักสูบอีกครั้ง เพราะมีราคาถูกลงเมื่อเทียบกับบุหรี่แบบซอง อีกทั้งปัจจุบันผู้ผลิตมีการปรับปรุงรสชาติยาเส้นให้มีความใกล้เคียงกับ บุหรี่แบบซองให้สามารถทดแทนกันได้ ส่งผลให้ร้านขายของชำในหมู่บ้านจำหน่ายบุหรี่แบบมวนเองแทบทุกร้าน (ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์เนชั่น เรื่อง ม.ขอนแก่นเผยบุหรี่มวนเองระบาด เหตุราคาถูกลง)

2.2 ความเป็นมาของการจัดเก็บภาษียาสูบ

2.2.1 ความเป็นมา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด เริ่มมีรายได้จากภาษียาสูบ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 โดยการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 เพื่อเรียกเก็บภาษีจากการค้าปลีกยาสูบในเขตจังหวัด โดยที่มาของรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีที่มาจากหลายแหล่ง แต่จะเห็นได้ว่ารายได้จากภาษียาสูบนั้นเป็นรายได้ส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นรายได้ภาษีที่กฎหมายให้อำนาจองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บเอง และนำไปใช้ในการบริหารงานและจัดทำบริการสาธารณะในท้องถิ่นของตนเอง

ที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด ได้รับเงินค่าภาษียาสูบที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่นำส่งให้เท่านั้น โดยไม่มีการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนจากแบบรายการภาษี ซึ่งก็อาจจะมีการชำระภาษีไม่ถูกต้องครบถ้วนได้

งบประมาณรายรับ-รายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการเป็นงบประมาณแบบสมดุล ดังรายละเอียดในตารางที่ 3 และตารางที่ 4

ตารางที่ 3 แสดงงบประมาณรายรับ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ของอบจ.ขอนแก่น อบจ.อุบลราชธานี อบจ.พิษณุโลก และอบจ.ระยอง

งบประมาณรายรับ (ล้านบาท)				
ประเภท	ขอนแก่น	อุบลราชธานี	พิษณุโลก	ระยอง
รายได้จัดเก็บเอง	74.42	72.91	76.00	99.70
รายได้ค่าภาษีอากร	64.97	48.60	31.50	56.65
- ภาษีน้ำมัน	3.50	0.30	0.70	5.50
- ภาษียาสูบ	60.00	48.00	30.20	50.00
- ค่าธรรมเนียม	1.47	00.30	0.60	1.15
รายได้หมวดอื่น	9.45	24.31	44.30	43.05
ภาษีจัดสรรที่รัฐบาลจัดเก็บ	635.37	415.09	504.00	1,035.00

งบประมาณรายรับ (ล้านบาท)				
ประเภท	ขอนแก่น	อุบลราชธานี	พิษณุโลก	ระยอง
แล้วจัดสรรให้				
รายได้ที่รัฐบาลอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	248.00	121.00	100.00	95.30
รวมทั้งสิ้น	957.79	609.00	680.00	1,230.00

ที่มา : องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

ตารางที่ 4 แสดงงบประมาณรายจ่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ของอบจ.ขอนแก่น
อบจ.อุบลราชธานี อบจ.พิษณุโลก และอบจ.ระยอง

งบประมาณรายจ่าย (ล้านบาท)				
ประเภท	ขอนแก่น	อุบลราชธานี	พิษณุโลก	ระยอง
ด้านบริหารงานทั่วไป	116.54	147.28	174.94	210.92
ด้านบริการชุมชนและสังคม	310.71	225.60	247.66	859.83
ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ	455.09	61.75	236.89	123.36
ด้านการดำเนินการอื่นๆ	65.09	174.36	19.78	35.89
รวมทั้งสิ้น	947.43	608.99	679.27	1,230.00

ที่มา : องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

จากข้อมูล จะเห็นได้ว่ารายรับส่วนใหญ่เป็นรายรับจากการที่รัฐบาลจัดเก็บแล้วจัดสรรให้เฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 74.48 และจากรายได้ที่รัฐบาลอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกร้อยละ 16.23 ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บเองเฉลี่ยเพียงร้อยละ 9.29 เท่านั้น

จากสถิติการสูบบุหรี่ของคนไทยโดยเฉลี่ยสูบบุหรี่วันละ 10.3 มวนต่อวัน และจากข้อมูลจำนวนผู้สูบบุหรี่ในจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด พบว่า

- จังหวัดขอนแก่นมีผู้สูบบุหรี่ประมาณ 301,090 คน ก็จะมีการบริโภคบุหรี่วันละประมาณ 3,101,227 มวนต่อวัน (155,061.35 ซองต่อวัน) โดยภาชียาสูบอัตราวันละ 9.30 สตางค์ต่อมวน คิดเป็นค่าภาชียาสูบเฉลี่ยวันละ 0.29 ล้านบาท หรือปีละประมาณ 105.27 ล้านบาท โดยผลจากการจัดเก็บภาชียาสูบปีงบประมาณ 2552 จำนวน 60 ล้านบาท เก็บภาชียาสูบต่ำกว่าที่ควรจัดเก็บได้ 45.27 ล้านบาท

- จังหวัดอุบลราชธานีมีผู้สูบบุหรี่ประมาณ 386,630 คน ก็จะมีการบริโภคบุหรี่วันละประมาณ 3,982,289 มวนต่อวัน (199,114.45 ซองต่อวัน) โดยภาษียาสูบอัตราวันละ 9.30 สตางค์ต่อมวน คิดเป็นค่าภาษียาสูบเฉลี่ยวันละ 0.37 ล้านบาท หรือปีละประมาณ 135.05 ล้านบาท โดยผลจากการจัดเก็บภาษียาสูบปีงบประมาณ 2552 จำนวน 48 ล้านบาท เก็บภาษียาสูบต่ำกว่าที่ควรจัดเก็บได้ 87.05 ล้านบาท

- จังหวัดพิษณุโลกมีผู้สูบบุหรี่ประมาณ 157,790 คน ก็จะมีการบริโภคบุหรี่วันละประมาณ 1,625,237 มวนต่อวัน (81,262 ซองต่อวัน) โดยภาษียาสูบอัตราวันละ 9.30 สตางค์ต่อมวน คิดเป็นค่าภาษียาสูบเฉลี่ยวันละ 0.15 ล้านบาท หรือปีละประมาณ 55.17 ล้านบาท โดยผลจากการจัดเก็บภาษียาสูบปีงบประมาณ 2552 จำนวน 30.20 ล้านบาท เก็บภาษียาสูบต่ำกว่าที่ควรจัดเก็บได้ 24.97 ล้านบาท

- จังหวัดระยองมีผู้สูบบุหรี่ประมาณ 106,480 คน ก็จะมีการบริโภคบุหรี่วันละประมาณ 1,096,744 มวนต่อวัน (54,837 ซองต่อวัน) โดยภาษียาสูบอัตราวันละ 9.30 สตางค์ต่อมวน คิดเป็นค่าภาษียาสูบเฉลี่ยวันละ 0.10 ล้านบาท หรือปีละประมาณ 37.23 ล้านบาท โดยผลจากการจัดเก็บภาษียาสูบปีงบประมาณ 2552 จำนวน 50.00 ล้านบาท เก็บภาษียาสูบสูงกว่าที่ควรจัดเก็บได้ 12.77 ล้านบาท อาจเนื่องมาจากการที่จังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวในจังหวัดเป็นจำนวนมาก โดยในปี 2549 มีนักท่องเที่ยวรวม 3.35 ล้านคน อาจจะส่งผลให้มีการบริโภคยาสูบสูงขึ้น ซึ่งก็จะสอดคล้องกับผลการจัดเก็บภาษียาสูบที่เก็บได้จริง

ดังนั้น หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด สามารถบริหารจัดการเก็บภาษียาสูบเองได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว รายได้จากการจัดเก็บภาษียาสูบก็จะเป็นรายได้ที่สำคัญประเภทหนึ่งที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดจะนำไปใช้พัฒนาจังหวัดต่อไป การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด นอกจากจะนำมาซึ่งนอกจากรายได้ที่เพิ่มขึ้นแล้ว ยังเป็นการเพิ่มศักยภาพและทักษะในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดในการบริหารจัดการเก็บภาษีอื่นๆ ด้วยตนเองอีกด้วย

2.2.2 ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

จากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด กำหนดผู้มีหน้าที่เสียภาษี คือ ผู้ค้ายาสูบในเขตจังหวัดของแต่ละองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ออกข้อบัญญัติสามารถสรุปได้ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามข้อบัญญัติฯ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
ที่ร่วมโครงการ

อบจ.	ข้อบัญญัติ
ขอนแก่น	(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ว่าด้วยการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงและยาสูบ พ.ศ. 2542 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ค้าปลีก ซึ่งหมายถึง เจ้าของ ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่น ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานค้าปลีก (สถานค้าปลีกในเขตจังหวัด ได้แก่ ร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิด บุหรี่ซิการ์ แรต หรือบุหรี่ยีการ์ ประเภทขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน (ประเภท 3) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 และให้หมายความรวมถึงร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิด บุหรี่ซิการ์ แรต หรือบุหรี่ยีการ์ ประเภทขายไม่จำกัดจำนวน (ประเภท 1) และประเภทขายครั้งละไม่เกิน 20,000 มวน (ประเภท 2)ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งได้ขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน ด้วย) (2) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ว่าด้วยการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 2) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ค้า ซึ่งหมายถึง ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาซึ่งยาสูบชนิดบุหรี่ยีการ์ แรต และบุหรี่ยีการ์ ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อจำหน่าย (3) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ว่าด้วยการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2549 (ฉบับที่ 3) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ค้า ซึ่งหมายถึง ผู้ส่งหรือนำเข้ามาซึ่งยาสูบชนิดบุหรี่ยีการ์ แรต และบุหรี่ยีการ์ ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อจำหน่าย

อปจ.	ข้อบัญญัติ
	(4) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2552 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ประกอบการ ค้าส่งหรือค้าปลีก ยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์แรต หรือบุหรี่ยีการ์ ภายในเขตจังหวัดขอนแก่น แต่ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่มีหลักฐานการแสดงว่าได้ซื้อหรือรับยาสูบชนิดบุหรี่ยีการ์แรต หรือบุหรี่ยีการ์ จากผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสถานการค้าและเสียภาษีแล้ว
อุบลราชธานี	(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่องการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2542 เป็นฉบับแรก ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ค้าปลีก ซึ่งหมายถึง เจ้าของ ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่น ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานค้าปลีก (สถานค้าปลีกในเขตจังหวัด ได้แก่ ร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ยีการ์แรต หรือบุหรี่ยีการ์ ประเภทขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน (ประเภท 3) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 และให้หมายความรวมถึงร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิด บุหรี่ยีการ์แรต หรือบุหรี่ยีการ์ ประเภทขายไม่จำกัดจำนวน (ประเภท 1) และประเภทขายครั้งละไม่เกิน 20,000 มวน (ประเภท 2) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งได้ขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน ด้วย) (2) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่องการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ค้า ซึ่งหมายถึง ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาซึ่งบุหรี่ยีการ์แรตและบุหรี่ยีการ์ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อจำหน่าย และให้หมายความรวมถึงผู้ทำการแทนผู้ค้าด้วย

อบจ.	ข้อบัญญัติ
	(3) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่องการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2549 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ค้า ซึ่งหมายถึง เจ้าของ ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานการค้า (สถานการค้า ได้แก่ ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือผู้นำเข้ามาซึ่งบุหรี่ยาสูบ และ บุหรี่ซิการ์ เพื่อจำหน่ายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด (4) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2552 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ประกอบการ ค้าส่งหรือค้าปลีก ยาสูบชนิดบุหรี่ยาสูบ หรือบุหรี่ยาสูบ ภายใต้งานจังหวัดอุบลราชธานี แต่ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่มีหลักฐานการได้ว่าได้ซื้อหรือรับยาสูบชนิดบุหรี่ยาสูบ หรือบุหรี่ยาสูบ จากผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสถานการค้าและเสียภาษีแล้ว
พิษณุโลก	(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2542 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ค้าปลีก ซึ่งหมายถึง เจ้าของ ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่น ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานค้าปลีก (สถานค้าปลีกในเขตจังหวัด ได้แก่ ร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิด บุหรี่ยาสูบ หรือบุหรี่ยาสูบ ประเภทขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน (ประเภท 3) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 และให้หมายความรวมถึงร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิด บุหรี่ยาสูบ หรือบุหรี่ยาสูบ ประเภทขายไม่จำกัดจำนวน (ประเภท 1) และประเภทขายครั้งละไม่เกิน 20,000 มวน (ประเภท 2) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งได้ขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน ด้วย) (2) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง การเก็บภาษีบำรุง

อบจ.	ข้อบัญญัติ
	องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2547 (ฉบับที่ 2) กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไว้เช่นเดียวกับข้อบัญญัติฉบับแรก (3) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 3) กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไว้เช่นเดียวกับข้อบัญญัติ 2 ฉบับก่อน (4) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 4) ได้เปลี่ยนจากสถานค้าปลีกเป็นการค้าในเขตจังหวัด และกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ค้า ซึ่งหมายถึง ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาซึ่งยาสูบชนิดบุหรี่ ซิกาแรต และบุหรี่ยีการ์ ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อจำหน่าย และให้หมายรวมถึงผู้ทำการแทนผู้ค้าด้วย
ระยอง	(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ว่าด้วยการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงและยาสูบ พ.ศ. 2548 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ค้า ซึ่งหมายถึง ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาซึ่งสินค้าในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อจำหน่าย โดยเก็บจากการค้าในเขตจังหวัด (การค้าในเขตจังหวัด ได้แก่ การจำหน่าย การผลิตเพื่อจำหน่าย การส่งหรือนำเข้ามาซึ่งยาสูบชนิด บุหรี่ซิกาแรต หรือบุหรี่ยีการ์ เพื่อจำหน่ายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นผู้ค้าในเขตจังหวัดที่ได้รับอนุญาตขายหรือออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิด บุหรี่ซิกาแรต หรือบุหรี่ยีการ์ ประเภทขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน (ประเภท 3) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 และให้หมายความรวมถึงร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิด บุหรี่ซิกาแรต หรือบุหรี่ยีการ์ ประเภทขายไม่จำกัดจำนวน (ประเภท 1) และประเภทขายครั้งละไม่เกิน 20,000 มวน (ประเภท 2)ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งได้ขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน ด้วย)

ที่มา : ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

ทั้งนี้ ผู้มีหน้าที่เสียภาษียาสูบในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 สามารถจำแนกประเภท ได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงประเภทผู้มีหน้าที่เสียภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วม

โครงการ

หน่วย : ราย

ประเภท ใบ อนุญาต	ขอนแก่น			อุบลราชธานี			พิษณุโลก			ระยอง		
	ไทย	ตปท.	รวม	ไทย	ตปท.	รวม	ไทย	ตปท.	รวม	ไทย	ตปท.	รวม
ป. 1 ¹	6	3	9	3	2	5	3	2	5	2	-	2
ป. 2 ²	129	20	149	135	20	155	83	19	102	37	19	56
ป. 3 ³	14,953	3,326	18,279	14,908	2,698	17,606	7,111	2,188	9,299	6,220	4,899	11,119
รวม	15,088	3,349	18,437	15,046	2,719	17,765	7,197	2,209	9,406	6,259	4,918	11,177

ที่มา : กรมสรรพสามิต

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลผู้ประกอบการค้ายาสูบซึ่งถือเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจะมีจำนวนรายนาน แต่รายได้จากภาษียาสูบทั้งหมดนั้น จะมาจากผู้ประกอบการประเภท 1 ของผู้ประกอบการค้ายาสูบในประเทศและต่างประเทศเท่านั้น

2.2.3 อัตราภาษีที่จัดเก็บ

อัตราภาษีตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษียาสูบได้ไม่เกินอัตรามวลละ 10.00 สตางค์ โดยจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด กำหนดอัตราภาษียาสูบไว้ ดังตารางที่ 7 และตารางที่ 8

ตารางที่ 7 แสดงอัตราภาษียาสูบตามข้อบัญญัติฯ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

อบจ.	ข้อบัญญัติ
ขอนแก่น	(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ว่าด้วยการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกยาสูบเชื้อเพลิงและยาสูบ พ.ศ. 2542 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2542 โดยเก็บภาษียาสูบ ในอัตรามวลละ

¹ ประเภทขายโดยไม่จำกัดจำนวน

² ประเภทขายครั้งละไม่เกิน 20,000 มวน

³ ประเภทขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน

อบจ.	ข้อบัญญัติ
	4.54 สตางค์ (2) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ว่าด้วยการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 2) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 20 เมษายน 2548 โดยเก็บภาษียาสูบ ในอัตราส่วนละ 9.30 สตางค์ (3) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ว่าด้วยการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2549 (ฉบับที่ 3) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 กันยายน 2549 โดยเก็บภาษียาสูบ ในอัตราเช่นเดียวกับข้อบัญญัติฉบับก่อน (4) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2552 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2552 โดยเก็บภาษียาสูบ ในอัตราเช่นเดียวกับข้อบัญญัติฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3
อุบลราชธานี	(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2542 ฉบับแรก ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 7 กันยายน 2542 โดยเก็บภาษียาสูบ ในอัตราส่วนละ 4.54 สตางค์ (2) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2548 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2548 โดยเก็บภาษียาสูบ ในอัตราส่วนละ 9.30 สตางค์

อบจ.	ข้อบัญญัติ
	(3) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2549 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 29 สิงหาคม 2549 โดยเก็บภาษียาสูบ ในอัตราเช่นเดียวกับข้อบัญญัติฉบับก่อน (4) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2552 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2552 โดยเก็บภาษียาสูบ ในอัตราเช่นเดียวกับข้อบัญญัติฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3
พิษณุโลก	(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2542 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2542 โดยเก็บภาษียาสูบ ในอัตรามวนละ 4.54 สตางค์ (2) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2547 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 โดยเก็บภาษียาสูบ ในอัตรามวนละ 9.08 สตางค์ (3) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2548 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 18 มกราคม 2548 โดยเก็บภาษียาสูบ ในอัตรามวนละ 4.54 สตางค์ (4) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2548 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2548 โดยเก็บภาษียาสูบ ในอัตรามวนละ 9.30 สตางค์
ระยอง	(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง เรื่อง ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ว่าด้วยการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

อบจ.	ข้อบัญญัติ
	ระยอง พ.ศ. 2548 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2549 โดยเก็บภาษียาสูบ ในอัตราส่วนละ 9.30 สตางค์

ที่มา : ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

ตารางที่ 8 : แสดงอัตราภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการที่จัดเก็บตั้งแต่อดีต - ปัจจุบัน

หน่วย : สตางค์ / มวน

อบจ./ข้อบัญญัติ	บุหรี่ยิกาแรต	บุหรี่ยิการ์
ขอนแก่น จำนวน 4 ฉบับ		
ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2542)	4.54	4.54
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2548)	9.30	9.30
ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2549)	9.30	9.30
ฉบับ พ.ศ. 2552	9.30	9.30
อุบลราชธานี จำนวน 4 ฉบับ		
ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2542)	4.54	4.54
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2548)	9.30	9.30
ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2549)	9.30	9.30
ฉบับ พ.ศ. 2552	9.30	9.30
พิษณุโลก จำนวน 4 ฉบับ		
ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2542)	4.54	4.54
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2547)	9.08	9.08
ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2548)	4.54	4.54
ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2548)	9.30	9.30
ระยอง จำนวน 1 ฉบับ		
ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2548)	9.30	9.30

ที่มา : ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

2.2.4 รายได้ภาษียาสูบ

จากข้อมูลจากโรงงานยาสูบพบว่า ปีงบประมาณ 2552 โรงงานยาสูบจำหน่ายบุหรี่ทั่วประเทศ จำนวนรวม 28,583,294.40 พันมวน หรือ 1,429,164,720 ซอง ซึ่งปริมาณการจำหน่าย 4 อันดับแรก ปรากฏดังตารางที่ 9 และพบว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้มีการจำหน่ายไปยังจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดระยอง ปรากฏดังตารางที่ 10

ตารางที่ 9 แสดงอันดับปริมาณยาสูบ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

อันดับที่	จังหวัด	ร้อยละของประเทศ
อันดับ 1	กรุงเทพมหานคร	18.90
อันดับ 2	สมุทรปราการ	4.86
อันดับ 3	ชลบุรี	4.37
อันดับ 4	นครราชสีมา	3.57

ที่มา : โรงงานยาสูบ ณ เดือนมกราคม พ.ศ. 2553

ตารางที่ 10 แสดงปริมาณการจำหน่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

จังหวัด	ยอดขาย (พันมวน)	ร้อยละของประเทศ
นครราชสีมา	1,020,764	3.57
ขอนแก่น	601,512	2.28
อุบลราชธานี	45,035	1.58
ระยอง	35,237	1.28

ที่มา : โรงงานยาสูบ : เดือนมกราคม พ.ศ. 2553

จากตารางที่ 9 กรุงเทพมหานครจำหน่ายบุหรี่มากที่สุดของปริมาณการจำหน่ายทั่วประเทศ และจากตารางที่ 10 จังหวัดขอนแก่นจำหน่ายบุหรี่มากเป็นอันดับ 2 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือรองจากจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดอุบลราชธานีจำหน่ายบุหรี่มากเป็นอันดับ 3 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือรองจากจังหวัดนครราชสีมาและขอนแก่น

ผลการจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2550-2552 สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงผลการจัดเก็บภาษียาสูบ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550-2552

หน่วย : ล้านบาท

ปีงบประมาณ	ขอนแก่น			อุบลราชธานี			พิษณุโลก			ระยอง		
	ไทย	ตปท.	รวม	ไทย	ตปท.	รวม	ไทย	ตปท.	รวม	ไทย	ตปท.	รวม
2550	48.35	12.22	60.57	43.53	5.32	48.85	28.79	4.43	33.22	33.63	4.43	38.06
2551	49.15	9.07	58.22	41.61	5.48	47.09	27.88	4.02	31.90	34.14	3.46	37.60
2552	47.40	8.86	56.26	43.72	4.70	48.42	29.18	5.20	34.38	34.77	3.83	38.60

ที่มา : สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่

ปัจจุบันในประเทศไทยมีบริษัทนำเข้ายาสูบต่างประเทศรวมทั้งสิ้น 13 บริษัท โดย

- จังหวัดขอนแก่น มีหลักฐานแสดงว่ามีการชำระภาษียาสูบให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 3 ราย ได้แก่ บริษัท ฟิลลิป มอริส (ไทยแลนด์) จำกัด บริษัท เจ ที อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และบริษัท โกลดิเม็กซ์ อินเตอร์เทรด จำกัด ซึ่งจากการตรวจสอบพบเห็นว่าจำหน่ายบุหรี่กลุ่ม (Family Band) L&M , MARLBORO , Mild Seven, LITE-UP , LUFF MAN , 555 FX , B&H , JPS , LONDON , PALL MALL และ V.R.

- จังหวัดอุบลราชธานี มีหลักฐานแสดงว่ามีการชำระภาษียาสูบให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 2 ราย ได้แก่ บริษัท ฟิลลิป มอริส (ไทยแลนด์) จำกัด และบริษัท เจ ที อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ซึ่งจากการตรวจสอบพบเห็นว่าจำหน่ายบุหรี่กลุ่ม (Family Band) ALPINE , L&M , MARLBORO , LUFF MAN และมายเซเว่น

- จังหวัดพิษณุโลก มีหลักฐานแสดงว่ามีการชำระภาษียาสูบให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 2 ราย ได้แก่ บริษัท ฟิลลิป มอริส (ไทยแลนด์) จำกัด และบริษัท โกลดิเม็กซ์ อินเตอร์เทรด จำกัด ซึ่งจากการตรวจสอบพบเห็นว่าจำหน่ายบุหรี่กลุ่ม (Family Band) L&M , MARLBORO , 555 FX , B&H , JPS , LONDON , PALL MALL และ V.R.

- จังหวัดระยอง ไม่พบหลักฐานแสดงว่ามีการชำระภาษียาสูบให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่อย่างใด

2.2.5 ขั้นตอนการรับชำระภาษียาสูบ

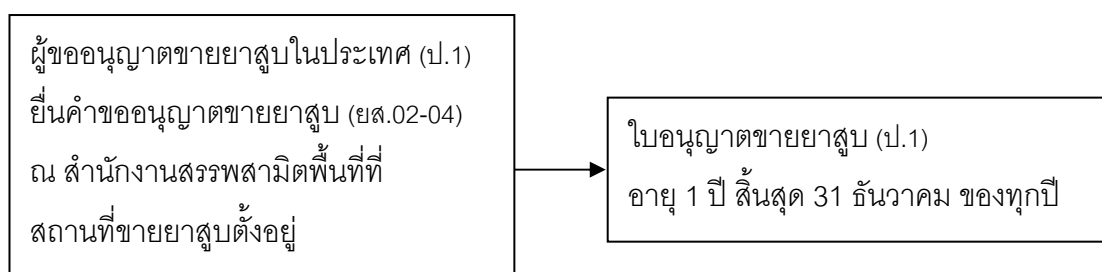
ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด ได้มอบหมายให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีนํ้ามันและยาสูบแทน โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดจะทราบผลการจัดเก็บภาษี จากรายงานผลการจัดเก็บ

ภาษีจากสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่รายงานให้ทราบพร้อมแบบรายการภาษีเท่านั้น โดยขั้นตอนการขออนุญาต และขั้นตอนจัดเก็บภาษียาสูบของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ มีดังนี้

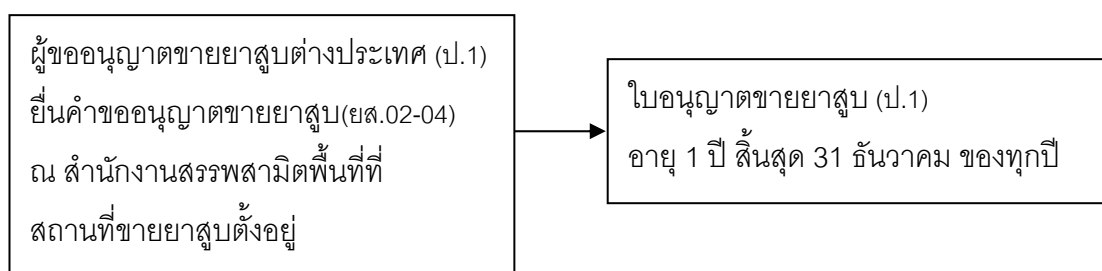
ขั้นตอนการขออนุญาต

ในการขออนุญาตขายยาสูบ มีขั้นตอนการขออนุญาต ดังนี้

1. กรณีบุหรี่ปroducerในประเทศ ผู้ขออนุญาตขายยาสูบชนิดบุหรี่ปroducerหรือผู้นำยาสูบชนิดบุหรี่ปroducerออกแสดงเพื่อขายประเภทขายโดยไม่จำกัดจำนวน (ประเภท 1) ยื่นคำขอใบอนุญาตประเภท 1 ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่สถานที่ขายยาสูบตั้งอยู่ ตามแบบ ยส. 02-04 ใบอนุญาตมีอายุ 1 ปี สิ้นสุด 31 ธันวาคม ของทุกปี ซึ่งสรุปขั้นตอนได้ ดังนี้

2. กรณีบุหรี่ปroducerในต่างประเทศ ผู้ขออนุญาตขายยาสูบชนิดบุหรี่ปroducerหรือผู้นำยาสูบชนิดบุหรี่ปroducerออกแสดงเพื่อขาย ยื่นคำขออนุญาตประเภทขายโดยไม่จำกัดจำนวน (ประเภท 1) ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่สถานที่ขายยาสูบตั้งอยู่ ตามแบบ ยส.02-05 ใบอนุญาตมีอายุ 1 ปี สิ้นสุด 31 ธันวาคม ของทุกปี ซึ่งสรุปขั้นตอนได้ ดังนี้

ขั้นตอนการจัดเก็บภาษี

ในการจัดเก็บภาษียาสูบ มีขั้นตอนการจัดเก็บภาษียาสูบ ดังนี้

1. กรณียาสูบที่ผลิตในประเทศ

1.1 ผู้ขออนุญาตประเภท 1 (บุหรี่ปroducerในประเทศ) ที่สั่งซื้อยาสูบตรงจากโรงงานยาสูบ เป็นผู้นำส่งภาษีตามแบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ยาสูบ) (แบบ อบจ. 02-1) พร้อมเช็คที่ออกโดยโรงงานยาสูบ ตามจำนวนบุหรี่ปroducerที่รับเข้ามาจำหน่ายในเดือน ภายในวันที่ 20 ของเดือนถัดไป ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ หรือพื้นที่สาขา ที่สถานที่ขายยาสูบตั้งอยู่

1.2 ห้างสรรพสามิตจำหน่ายยาสูบให้แก่โมเดลเทรดในจังหวัด ห้างสรรพสามิตจะนำส่งภาษียาสูบ โดยชำระเป็นเช็คส่งทางไปรษณีย์ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ หรือพื้นที่สาขา ที่สถานที่ขายยาสูบตั้งอยู่

1.3 บริษัท ซีพี ออยล์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งซื้อบุหรี่ปroducerจากห้างสรรพสามิต บริษัทจะยื่นชำระภาษีเอง ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่สถานที่ขายยาสูบตั้งอยู่

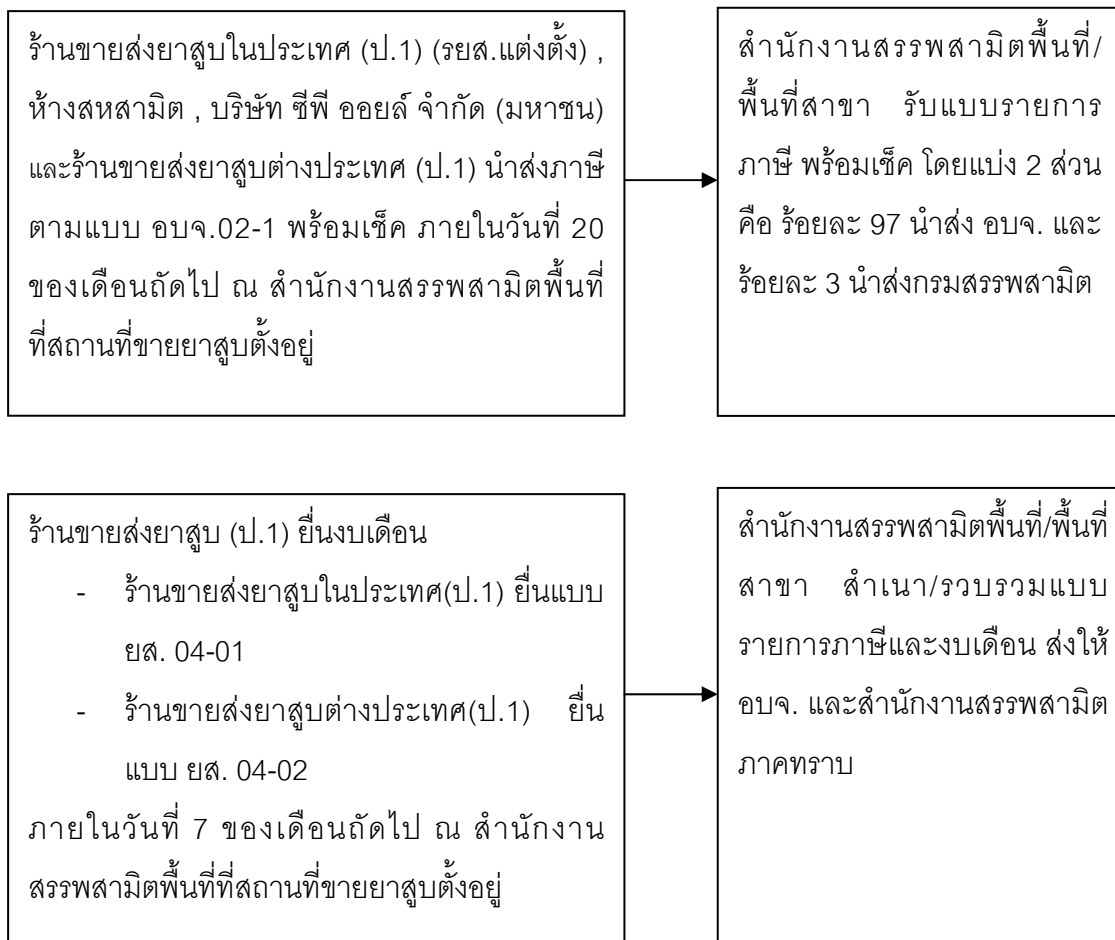
2. ผู้ขออนุญาตประเภท 1 (บุหรี่ปroducerในต่างประเทศ) เป็นผู้นำส่งภาษีตามแบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ยาสูบ) (แบบ อบจ.02-1) พร้อมเช็คทางไปรษณีย์ ตามจำนวนบุหรี่ปroducerที่รับเข้ามาจำหน่ายในเดือน ภายในวันที่ 20 ของเดือนถัดไป ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่หรือพื้นที่สาขาที่สถานที่ขายยาสูบตั้งอยู่

3. สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ หรือพื้นที่สาขา รับชำระภาษีจากจำนวนบุหรี่ปroducerที่รับเข้ามาจำหน่าย ภายในวันที่ 20 ของเดือนถัดไป โดยค่าภาษีถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ร้อยละ 97 นำส่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด และร้อยละ 3 นำส่งเป็นค่าใช้จ่ายให้แก่กรมสรรพสามิต

4. ผู้ขออนุญาตประเภท 1 ยื่นงบเดือนแสดงจำนวนรับและขายยาสูบชนิดบุหรี่ปroducerชิกาเรตที่ผลิตในประเทศ ตามแบบ ยส. 04-01 (บุหรี่ปroducerในประเทศ) และแบบ ยส. 04-02 (บุหรี่ปroducerในต่างประเทศ) ภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไป ต่อสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่หรือพื้นที่สาขา

5. สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขาสำเนาแบบรายการภาษีและงบเดือนแสดงยอดจำนวนรับและขายยาสูบชนิดบุหรี่ปroducerชิกาเรตที่ผลิตในประเทศส่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด และรายงานยอดภาษียาสูบให้สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ทราบ หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่รวบรวมแบบรายการภาษีและงบเดือนแสดงยอดจำนวนรับและขายยาสูบชนิดบุหรี่ปroducerชิกาเรต และรายงานค่าภาษีที่จัดเก็บได้ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด และสำนักงานสรรพสามิตภาคทราบ

สรุปขั้นตอนการจัดเก็บภาษี ได้ดังนี้

2.2.6 กฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษียาสูบ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด ได้ออกข้อบัญญัติเพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษียาสูบไว้ พอสรุปสาระสำคัญได้ ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 สรุปข้อบัญญัติที่ใช้ในการจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

อบจ.	ข้อบัญญัติ
ขอนแก่น	(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นฉบับแรก ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 เริ่มใช้วันที่ 30 เมษายน 2542 กำหนดหลักการในการจัดเก็บภาษียาสูบไว้ โดยให้เก็บภาษีจากสถานค้าปลีกในเขตจังหวัด (ร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบ

อบจ.	ข้อบัญญัติ
	ชนิดบุหรืชิกาแรต หรือบุหรืชิการ์ ประเภทขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน (ประเภท 3) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 และให้หมายความรวมถึงร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิด บุหรืชิกาแรต หรือบุหรืชิการ์ ประเภทขายไม่จำกัดจำนวน (ประเภท 1) และประเภทขายครั้งละไม่เกิน 20,000 มวน (ประเภท 2)ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งได้ขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน ด้วย) สินค้าที่จัดเก็บภาษี ได้แก่ ยาสูบชนิด บุหรืชิกาแรต และบุหรืชิการ์ ซึ่งจัดเก็บในอัตรามวนละ 4.54 สตางค์ ทั้งนี้ กำหนดความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอขายยาสูบ เข้าไว้ในสถานค้าปลีก โดยมอขายอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีแทน และให้มีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการจัดเก็บภาษีได้ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องชำระภาษีต่อเจ้าหน้าที่ของ กรมสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานค้าปลีกตั้งอยู่ ภายในวันที่ 20 ของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี เกิดขึ้น (2) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ฉบับที่ 2 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 เริ่มใช้วันที่ 20 เมษายน 2548 กำหนดหลักการในการจัดเก็บภาษียาสูบไว้ โดยเปลี่ยน อัตราการจัดเก็บภาษียาสูบชนิดบุหรืชิกาแรต และบุหรืชิการ์ เป็นอัตรามวนละ 9.30 สตางค์ และเปลี่ยนมาจัดเก็บจากการค้าในเขตจังหวัด (การจำหน่าย การผลิตเพื่อจำหน่าย การส่งหรือนำเข้ามา ซึ่งยาสูบชนิดบุหรืชิกาแรต และบุหรืชิการ์ เพื่อจำหน่ายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด) โดยให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ค้า (ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามา ซึ่งยาสูบชนิด บุหรืชิกาแรต และบุหรืชิการ์ ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อจำหน่าย) กำหนดความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอขายยาสูบ เข้าไว้ในสถานการณ์ค้า (3) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ฉบับที่ 3 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร

อบจ.	ข้อบัญญัติ
	ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เริ่มใช้วันที่ 5 กันยายน 2549 กำหนดหลักการในการจัดเก็บภาษียาสูบไว้เช่นเดียวกับข้อบัญญัติทั้งสองฉบับก่อน (4) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2552 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เริ่มใช้วันที่ 1 สิงหาคม 2552 กำหนดหลักการในการจัดเก็บภาษียาสูบไว้โดยยกเลิกข้อบัญญัติทั้งสามฉบับก่อน และกำหนดให้การจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปตามบทบัญญัติในข้อบัญญัตินี้แทน ซึ่งข้อบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดบทบัญญัติไว้เป็นหมวดหมู่ ทั้งสิ้น 11 หมวด สรุปสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษียาสูบได้ ดังนี้ (4.1) กำหนดให้จัดเก็บภาษีจากการค้าในเขตจังหวัด (การค้าส่งหรือค้าปลีกสินค้าภายในเขตจังหวัดขอนแก่น) (4.2) สินค้าที่จัดเก็บ ได้แก่ ยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์แรต และบุหรี่ยีการ์ (4.3) ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ประกอบการ ค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบชนิดบุหรี่ยีการ์แรต หรือบุหรี่ยีการ์ ภายในเขตจังหวัดขอนแก่น แต่ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่มีหลักฐานแสดงว่าได้ซื้อหรือรับยาสูบชนิดบุหรี่ยีการ์แรต หรือบุหรี่ยีการ์ จากผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสถานการค้าและเสียภาษีแล้ว (4.4) ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้ายาสูบเข้าไปในสถานการค้ายาสูบ (4.5) จัดเก็บภาษีในอัตราตามละ 9.30 สตางค์ (4.6) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษียาสูบเอง และกำหนดให้ใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ยีการ์แรตหรือบุหรี่ยีการ์ ที่เจ้าพนักงานออกให้เป็นทะเบียนสถานการค้าในกรณีที่ผู้ประกอบการจะย้ายสถานการค้า หรือเลิก หรือโอนกิจการ แจกจ่าย ย้าย หรือเลิก หรือโอนกิจการก่อนวันย้าย หรือเลิก หรือโอนกิจการไม่น้อยกว่า 15 วัน

อบจ.	ข้อบัญญัติ
	(4.7) กำหนดวิธีการยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี โดยให้ยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดพร้อมทั้งชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดในอันที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น (4.8) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำงบเดือนและบัญชีประจำวันไว้ด้วย (4.9) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม มีอำนาจมีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ค้าปลีกหรือผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐานต่างๆ ได้ด้วย (4.10) กำหนดเรื่องเบี้ยปรับ เงินเพิ่มไว้เพื่อใช้เป็นมาตรการบังคับทางแพ่ง (4.11) กำหนดให้มีการบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระไว้ด้วย (4.12) กำหนดโทษทางอาญา กรณีไม่จดทะเบียน ไม่ยื่นแบบรายการ หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จไว้ (4.13) กำหนดให้มีการระงับคดีโดยการเปรียบเทียบคดีได้
อุบลราชธานี	(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีฉบับแรก ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 เริ่มใช้วันที่ 7 กันยายน 2542 กำหนดหลักการในการจัดเก็บภาษียาสูบไว้ โดยให้เก็บภาษีจากสถานค้าปลีก (ร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์เรต หรือบุหรี่ซิการ์ ประเภทขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน (ประเภท 3) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 และให้หมายความรวมถึงร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิด บุหรี่ซิการ์เรต หรือบุหรี่ซิการ์ ประเภทขายไม่จำกัดจำนวน (ประเภท 1) และประเภทขายครั้งละไม่เกิน 20,000 มวน (ประเภท 2) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งได้ขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน ด้วย) สินค้าที่จัดเก็บภาษี ได้แก่ ยาสูบชนิด บุหรี่ซิการ์เรต และบุหรี่ซิการ์ ซึ่งจัดเก็บในอัตราเงิน 4.54 สตางค์ ทั้งนี้ กำหนดความรับผิดในอันที่จะต้องเสียภาษีให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบยาสูบเข้าไปในสถานค้าปลีก โดยมอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีแทน และ

อบจ.	ข้อบัญญัติ
	ให้มีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการจัดเก็บภาษีได้ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องชำระภาษีต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานค้าปลีกตั้งอยู่ภายในวันที่ 20 ของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น (2) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ฉบับที่ 2 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 เริ่มใช้วันที่ 1 มิถุนายน 2548 กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษียาสูบไว้ โดยเปลี่ยนอัตราการจัดเก็บภาษียาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์แรต และบุหรี่ซิการ์ เป็นอัตรา มวนละ 9.30 สตางค์ เปลี่ยนมาจัดเก็บจากการค้าในเขตจังหวัด (การจำหน่าย การผลิตเพื่อจำหน่าย การส่งหรือนำเข้ามา ซึ่งยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์แรต และบุหรี่ซิการ์ เพื่อจำหน่ายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ค้า (ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามา ซึ่งยาสูบชนิด บุหรี่ซิการ์แรต และบุหรี่ซิการ์ ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อจำหน่าย) โดยมอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีแทน เช่นเดียวกับข้อบัญญัติ ฉบับแรก (3) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ฉบับที่ 3 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 เริ่มใช้ วันที่ 29 สิงหาคม 2549 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ค้า ซึ่งหมายถึง เจ้าของ ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถาน การค้า (สถานการค้า ได้แก่ ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามา ซึ่งยาสูบชนิด บุหรี่ซิการ์แรต และบุหรี่ซิการ์เพื่อจำหน่ายในเขตองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด) (4) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุง องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2552 ออกตามความในพระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติกำหนด แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

อบจ.	ข้อบัญญัติ
	2542 เริ่มใช้วันที่ 1 พฤศจิกายน 2552 กำหนดหลักการในการจัดเก็บภาษียาสูบไว้ โดยยกเลิกข้อบัญญัติทั้งสามฉบับก่อน และกำหนดให้การจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปตามบทบัญญัติในข้อบัญญัตินี้แทน ซึ่งข้อบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดบทบัญญัติไว้เป็นหมวดหมู่ทั้งสิ้น 11 หมวด สรุปสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษียาสูบได้ ดังนี้ (4.1) กำหนดให้จัดเก็บภาษีจากการค้าในเขตจังหวัด (การค้าส่งหรือค้าปลีกสินค้าภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี) (4.2) สินค้าที่จัดเก็บ ได้แก่ ยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์และบุหรี่ซิการ์ (4.3) ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ประกอบการ ค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์หรือบุหรี่ซิการ์ ภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี แต่ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่มีหลักฐานการแสดงว่าได้ซื้อหรือรับยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์หรือบุหรี่ซิการ์จากผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสถานการค้าและเสียภาษีแล้ว (4.4) ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้ายาสูบเข้าไว้ในสถานการค้ายาสูบ (4.5) จัดเก็บภาษีในอัตราส่วนละ 9.30 สตางค์ (4.6) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษียาสูบเอง และกำหนดให้ใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์หรือบุหรี่ซิการ์ ที่เจ้าพนักงานออกให้เป็นทะเบียนสถานการค้าในกรณีที่ผู้ประกอบการจะย้ายสถานการค้า หรือเลิก หรือโอนกิจการ แจ้งการย้าย หรือเลิก หรือโอนกิจการก่อนวันย้าย หรือเลิก หรือโอนกิจการไม่น้อยกว่า 15 วัน (4.7) กำหนดวิธีการยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี โดยให้ยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดพร้อมกับชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดในอันที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น (4.8) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำงบเดือนและบัญชีประจำวันไว้ด้วย

อบจ.	ข้อบัญญัติ
	(4.9) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม มีอำนาจมีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ค้าปลีกหรือผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐานต่างๆ ได้ด้วย (4.10) กำหนดเรื่องเบี้ยปรับ เงินเพิ่มไว้เพื่อใช้เป็นมาตรการบังคับทางแพ่ง (4.11) กำหนดให้มีการบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระไว้ด้วย (4.12) กำหนดโทษทางอาญา กรณีไม่จดทะเบียน ไม่ยื่นแบบรายการ หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จไว้ (4.13) กำหนดให้มีการระงับคดีโดยการเปรียบเทียบคดีได้
พิษณุโลก	(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกฉบับแรก ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 เริ่มใช้วันที่ 1 พฤษภาคม 2542 กำหนดหลักการในการจัดเก็บภาษีอากร โดยให้เก็บภาษีจากสถานค้าปลีก (ร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ยีกาเรต หรือบุหรี่ยีการ์ ประเภทขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน (ประเภท 3) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 และให้หมายความรวมถึงร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิด บุหรี่ยีกาเรต หรือบุหรี่ยีการ์ ประเภทขายไม่จำกัดจำนวน (ประเภท 1) และประเภทขายครั้งละไม่เกิน 20,000 มวน (ประเภท 2)ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งได้ขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน ด้วย) สินค้าที่จัดเก็บภาษี ได้แก่ ยาสูบชนิด บุหรี่ยีกาเรต และบุหรี่ยีการ์ ซึ่งจัดเก็บในอัตราส่วนละ 4.54 สตางค์ ทั้งนี้ กำหนดความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบยาสูบเข้าไปในสถานค้าปลีก โดยมอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีแทน และให้มีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการจัดเก็บภาษีได้ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องชำระภาษีต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานค้าปลีกตั้งอยู่ ภายในวันที่ 20 ของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น (2) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก ฉบับที่ 2 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย

อบจ.	ข้อบัญญัติ
	พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 เริ่มใช้วันที่ 1 มกราคม 2548 กำหนดหลักการในการจัดเก็บภาษียาสูบไว้ โดยเปลี่ยนอัตราการจัดเก็บภาษียาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์แรต และบุหรี่ซิการ์ เป็นอัตรามวนละ 9.08 สตางค์ (3) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก ฉบับที่ 3 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 เริ่มใช้วันที่ 18 มกราคม 2548 กำหนดหลักการในการจัดเก็บภาษียาสูบไว้ โดยเปลี่ยนอัตราการจัดเก็บภาษียาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์แรต และบุหรี่ซิการ์ เป็นอัตรามวนละ 4.54 สตางค์ (4) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก ฉบับที่ 4 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 เริ่มใช้วันที่ 30 เมษายน 2548 กำหนดหลักการในการจัดเก็บภาษียาสูบไว้ โดยเปลี่ยนอัตราการจัดเก็บภาษียาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์แรต และบุหรี่ซิการ์ เป็นอัตรามวนละ 9.30 สตางค์ และเปลี่ยนมาจัดเก็บจากการค้าในเขตจังหวัด (การจำหน่าย การผลิตเพื่อจำหน่าย การส่งหรือนำเข้ามา ซึ่งยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์แรต และบุหรี่ซิการ์ เพื่อจำหน่ายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ค้า (ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามา ซึ่งยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์แรต และบุหรี่ซิการ์ ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อจำหน่ายและให้หมายรวมถึงผู้ทำการแทนผู้ค้าด้วย) โดยมอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีแทน เช่นเดียวกับข้อบัญญัติฉบับแรก
ระยอง	(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2548 ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 เริ่มใช้วันที่ 1 มกราคม 2549 กำหนดหลักการในการจัดเก็บภาษียาสูบไว้ โดยให้เก็บภาษีจากการค้าในเขตจังหวัด (การค้าในเขตจังหวัด ได้แก่ การจำหน่าย การผลิตเพื่อจำหน่าย การส่งหรือนำเข้ามาซึ่งยาสูบชนิด บุหรี่ซิการ์แรต หรือบุหรี่ซิการ์ เพื่อจำหน่ายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นผู้ค้าในเขตจังหวัดที่ได้รับอนุญาตขายหรือออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิด บุหรี่ซิการ์แรต หรือบุหรี่ซิการ์ ประเภทขายครั้งละ

อบจ.	ข้อบัญญัติ
	ไม่เกิน 1,000 มวน (ประเภท 3) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 และให้ หมายความว่ารวมถึงร้านค้าที่ได้รับอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบ ชนิด บุหรี่ซิการ์แรต หรือบุหรี่การ์ ประเภทขายไม่จำกัดจำนวน (ประเภท 1) และประเภทขายครั้งละไม่เกิน 20,000 มวน (ประเภท 2)ตามพระราชบัญญัติ ยาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งได้ขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน ด้วย) สินค้าที่จัดเก็บ ภาษี ได้แก่ ยาสูบชนิดบุหรี่ยาสูบแรต และบุหรี่ยาสูบการ์ ซึ่งจัดเก็บในอัตราส่วนละ 9.30 สตางค์ ทั้งนี้ กำหนดความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีให้เกิดขึ้นในเวลา จำหน่ายยาสูบออกไปจากการค้าในเขตจังหวัด โดยมอบอำนาจให้กรม สรรพสามิตจัดเก็บภาษีแทน และให้มีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการจัดเก็บภาษีได้ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องชำระภาษีต่อ เจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานค้า ปลีกตั้งอยู่ ภายในวันที่ 20 ของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดชอบในอันจะต้อง เสียภาษีเกิดขึ้น

ที่มา : ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

2.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย :

ช่องทางการจัดจำหน่ายยาสูบนั้น สามารถสรุปได้ ดังนี้

2.3.1 ยาสูบในประเทศ มีการจำหน่ายยาสูบใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ในเขตกรุงเทพมหานคร

1) โรงงานยาสูบจำหน่ายยาสูบให้แก่ร้านขายส่งยาสูบ (ป.1) ที่โรงงานยาสูบเป็นผู้แต่งตั้ง และร้านขายส่งยาสูบ (ป.1) ในเขตกรุงเทพมหานคร จะจำหน่ายให้ร้านขายส่งช่วงยาสูบ (ป.2) และร้านขายส่งช่วงยาสูบ (ป.2) จะจำหน่ายให้แก่ร้านขายปลีกยาสูบ (ป.3) และร้านขายปลีกยาสูบ (ป.3) จะจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค

2) โรงงานยาสูบจำหน่ายยาสูบให้แก่ห้างสรรพสามิต⁴ ที่โรงงานยาสูบเป็นผู้แต่งตั้ง และห้างสรรพสามิตจะจำหน่ายให้แก่โมเดลเทรด⁵ (ป.2) ที่โรงงานยาสูบเป็นผู้แต่งตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และโมเดลเทรด (ป.2) จะจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค

⁴ ห้างสรรพสามิต เป็นร้านขายส่ง (ป.1) โดยห้างสรรพสามิตจำหน่ายยาสูบในประเทศให้แก่โมเดลเทรด (ป.2) ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและนอกเขตกรุงเทพมหานคร

⁵ ห้างโมเดลเทรด เช่น ห้างแมคโค เทสโก้โลตัส บิ๊กซี

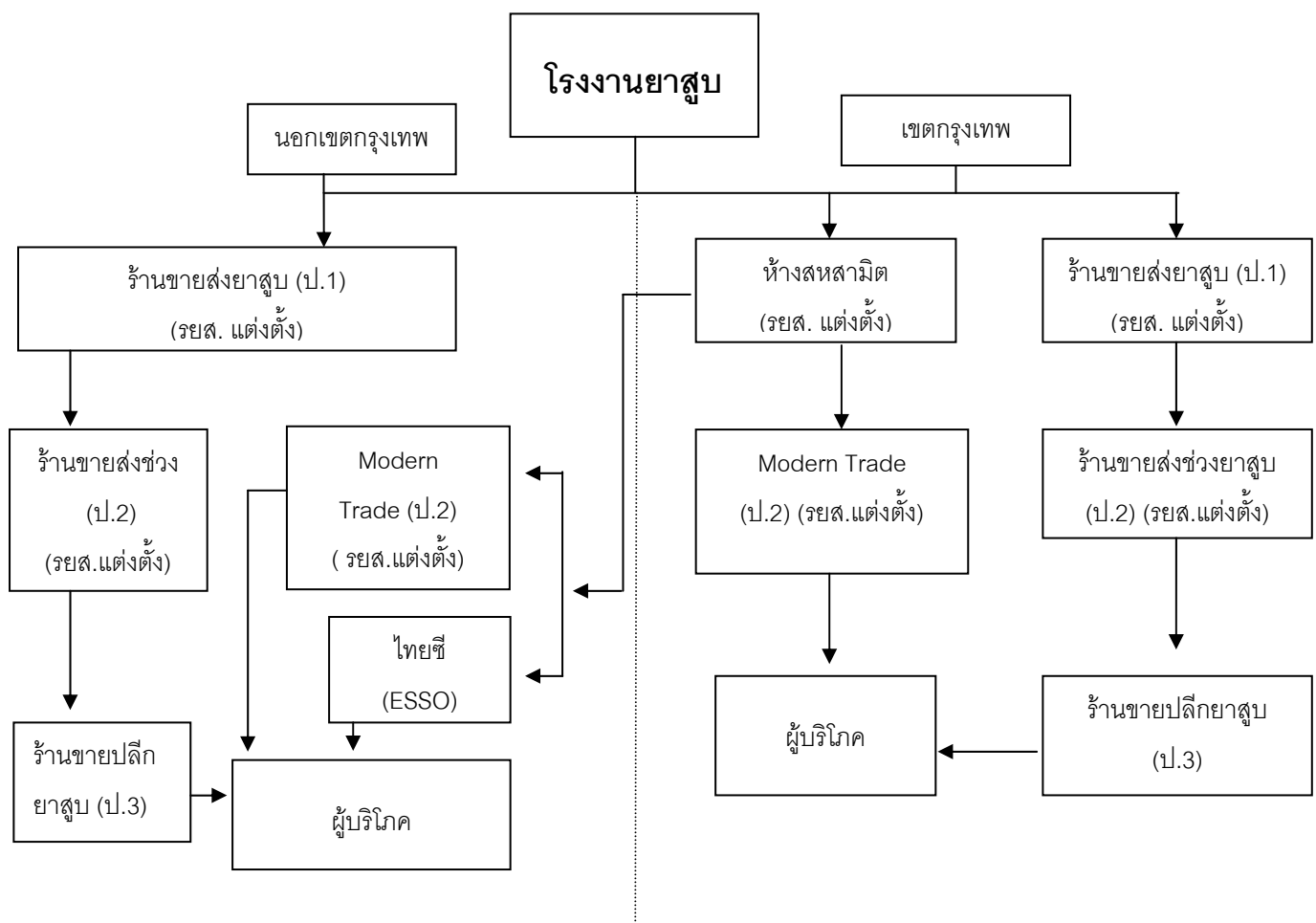
2. นอกเขตกรุงเทพมหานคร

1) โรงงานยาสูบจำหน่ายยาสูบให้แก่ร้านขายส่งยาสูบ (ป.1) ที่โรงงานยาสูบเป็นผู้แต่งตั้ง และร้านขายส่งยาสูบ (ป.1) นอกเขตกรุงเทพมหานคร จะจำหน่ายยาสูบให้แก่ร้านขายส่งช่วงยาสูบ (ป.2) และร้านขายส่งช่วงยาสูบ (ป.2) จะจำหน่ายให้แก่ร้านขายปลีกยาสูบ (ป.3) และร้านขายปลีกยาสูบ (ป.3) จะจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค

2) โรงงานยาสูบจำหน่ายยาสูบให้แก่ห้างสรรพสินค้า (ป.1) ซึ่งแต่งตั้งโดยโรงงานยาสูบ และห้างสรรพสินค้าจะจำหน่ายให้แก่โมเดิลเทรด (ป.2) ต่างจังหวัด (โรงงานยาสูบแต่งตั้ง) และบริษัท ไทยซี (ESSO) นอกเขตกรุงเทพมหานคร และโมเดิลเทรด (ป.2) และบริษัท ไทยซี (ESSO) จะจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค

โดยสามารถสรุปเป็นแผนผังการจัดจำหน่ายยาสูบภายในประเทศ ได้ดังนี้

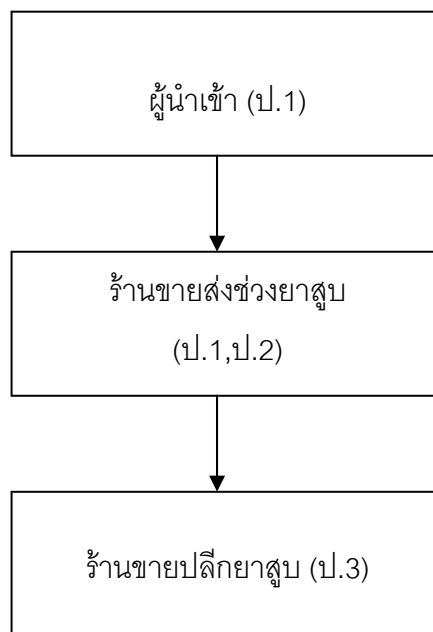
การจัดจำหน่ายยาสูบภายในประเทศ

2.3.2 ยาสูบต่างประเทศ

ผู้นำเข้า ป.1 เป็นผู้นำเข้ายาสูบต่างประเทศ และจำหน่ายให้แก่ร้านขายส่งช่วงยาสูบ ป.1 และ ป.2 ซึ่งผู้นำเข้า ป.1 เป็นผู้แต่งตั้ง และ ป.2 จำหน่ายให้แก่ร้านขายปลีกยาสูบ ป.3 และ ร้านขายปลีกยาสูบ ป.3 จะจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค

โดยสามารถสรุปเป็นแผนผังการจัดจำหน่ายยาสูบต่างประเทศ ได้ดังนี้

3. สภาพปัญหาการจัดเก็บภาษียาสูบ

การจัดเก็บภาษียาสูบทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ผ่านมา ใช้วิธีการชำระภาษีจากต้นทาง คือโรงงานยาสูบ และจากผู้ได้รับอนุญาตนำเข้า และส่งค่าภาษีผ่านสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ เพื่อนำส่งให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด และแม้ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษียาสูบเอง จากการศึกษพบว่า ยังมีปัญหา 4 ประการ ดังนี้

3.1 ด้านข้อกฎหมาย

จากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด พบว่ายังมีปัญหาต่างๆ ดังนี้

3.1.1 การขาดแบบพิมพ์เพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีแบบทางการ การจัดเก็บภาษีตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดในปัจจุบัน ยังไม่มีแบบพิมพ์ต่างๆ เพื่อ

ใช้ในการจัดเก็บภาษี เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกข้อบัญญัติจัดเก็บภาษีเอง โดยให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีหน้าที่ จดทะเบียนสถานการค้า ยื่นแบบรายการภาษี จัดทำบัญชีประจำวัน และงบเดือน ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด แต่ยังไม่มีการประกาศกำหนดแบบพิมพ์ต่างๆ เพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีได้เลย

3.1.2 การจัดเก็บภาษีไม่สอดคล้องกับการจำหน่ายจริง เนื่องจากการกำหนดความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีให้เกิดขึ้นเวลาที่รับมอบสินค้าเข้าไว้ในสถานการค้า เพราะยาสูบอาจเสียหายหรือเสื่อมสภาพจนไม่สามารถจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคได้

3.1.3 การที่ยังไม่มีตัวแบบระบบการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด ไม่มีตัวแบบระบบการจัดเก็บภาษียาสูบที่ทำให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เนื่องจากการจัดเก็บภาษีใช้วิธีการขอความร่วมมือจากโรงงานยาสูบ และบริษัทที่นำเข้ายาสูบ จึงยังขาดความสามารถในการจัดเก็บภาษียาสูบเอง หากโรงงานยาสูบ และบริษัทที่นำเข้ายาสูบไม่ให้ความร่วมมือก็จะมีปัญหาในด้านการจัดเก็บภาษี

3.2 ด้านวิธีการดำเนินการจัดเก็บ

นับตั้งแต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัดได้มอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษียาสูบแทนตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา แม้ว่าปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดจะจัดเก็บภาษีเองก็ตาม ก็ยังขาดการติดตามตรวจสอบการจำหน่ายยาสูบทั้งยาสูบในประเทศและต่างประเทศ ทำให้อาจจะมีการหลีกเลี่ยงหรือชำระภาษีไม่ถูกต้องครบถ้วนได้ และขาดการลงโทษผู้หลีกเลี่ยงภาษีอย่างจริงจัง กล่าวโดยสรุปคือ ขาดมาตรการบังคับใช้กฎหมายที่จะทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเข้ามาอยู่ในระบบและเสียภาษีอย่างถูกต้อง และเกิดความเป็นธรรมระหว่างผู้เสียภาษีด้วยกัน

3.3 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บ

3.3.1 ขาดความรู้ความเข้าใจ เจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในขอบเขตการดำเนินการจัดเก็บภาษีและการติดตามตรวจสอบการจำหน่ายยาสูบทั้งในประเทศและต่างประเทศในจังหวัด

3.3.2 ปริมาณบุคลากรไม่เพียงพอ จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอกับปริมาณงานในการจัดเก็บภาษียาสูบ โดยในการเร่งรัดและบริหารการจัดเก็บภาษียาสูบนั้น ขึ้นกับฝ่ายเร่งรัดและจัดเก็บรายได้ กองคลัง ซึ่งมีจำนวนเจ้าหน้าที่เพียงไม่กี่คน แต่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวนอกจากจัดเก็บภาษียาสูบแล้ว ยังจะต้องจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมประเภทอื่นๆ อีก เช่น ภาษีน้ำมันและภาษีจากผู้เข้าพักโรงแรม ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต

3.4 ด้านผู้มีหน้าที่เสียภาษี

องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัดขาดการสื่อสาร ติดต่อกันสัมพันธ์กันระหว่างผู้มีหน้าที่เสียภาษี โดยระบบการจัดจำหน่ายยาสูบนั้น โรงงานยาสูบจะจำหน่ายยาสูบให้แก่ร้านขายส่งยาสูบ ป.1 และห้างสหสามิต โดยห้างสหสามิตจะจำหน่ายยาสูบให้แก่ห้างโมเดิลเทรด และร้านขายส่งยาสูบ ป.1 จะเป็นผู้ส่งเช็คค่าภาษียาสูบผ่านสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เพื่อนำส่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ห้างสหสามิตก็เป็นผู้ส่งเช็คค่าภาษียาสูบผ่านสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เช่นกัน ต่อมาเมื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดออกข้อบัญญัติฯ เพื่อจัดเก็บภาษีเอง โรงงานยาสูบและห้างสหสามิตจึงนำส่งเช็คค่าภาษีตรงให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด ทำให้ผู้เสียภาษีขาดความเข้าใจว่าเงินภาษีที่โรงงานยาสูบหรือห้างสหสามิตนำส่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นเงินภาษีของตนเองที่ต้องนำมายื่น ซึ่งตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กำหนดให้เก็บภาษียาสูบจากการค้าในเขตจังหวัด โดยผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ประกอบการค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบในเขตจังหวัด

ทีมงานทั้งสองเห็นตรงกันว่า การปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีให้สูงขึ้นนั้น จะต้องดำเนินการทั้ง 4 ด้าน คือ

1. ตัวแบบ และวิธีการจัดเก็บภาษียาสูบที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด

2. วิธีการดำเนินการจัดเก็บ ติดตามตรวจสอบ และลงโทษผู้หลีกเลี่ยงภาษีอย่างจริงจัง

3. เจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บ

4. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ปัญหาของแต่ละด้าน และแนวทางในการแก้ไขจะนำเสนอในบทที่ 3 ต่อไป

กล่าวโดยสรุป จากการรวบรวม ศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น ข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด การสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด Website และจากการศึกษาร่วมกันระหว่างทีมงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัดกับทีมนักวิจัย จะพบว่า จังหวัดทั้ง 4 จังหวัด มีสภาพเศรษฐกิจที่ดี มีการบริโภคยาสูบในปริมาณที่สูง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัดมีข้อบัญญัติในการจัดเก็บภาษียาสูบชนิดบุหรี่รีการ์เรต และบุหรี่รีการ์จากการค้าในเขตจังหวัด ในอัตรา 9.30 สตางค์ต่อมวน แต่มอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บแทน ซึ่งกรมสรรพสามิตจะหักค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษียาสูบไว้ร้อยละ 3 เช่นเดียวกันทั้ง 4 จังหวัด ดังนั้น หากมีการออกข้อบัญญัติจัดเก็บภาษียาสูบเองแล้ว ก็จะทำให้มีรายได้จากการเก็บภาษียาสูบด้วยตนเองอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย

รวมทั้งมีสภาพปัญหาเดียวกัน คือ ในด้านข้อกฎหมาย ยังขาดแบบพิมพ์ที่ใช้ในการจัดเก็บภาษี มีการกำหนดความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีให้เกิดขึ้นเวลาที่รับมอบสินค้าเข้าไว้ในสถานการณ์ค้า ซึ่งอาจทำให้ยาสูบเสียหายหรือเสื่อมสภาพก่อนการจำหน่าย และไม่มีตัวแบบระบบการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม ขาดมาตรการบังคับใช้กฎหมายที่จะทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี เข้ามาอยู่ในระบบและเสียภาษีอย่างถูกต้อง และเกิดความเป็นธรรมระหว่างผู้เสียภาษีด้วยกัน การมีเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอและขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บภาษี และขาดการสื่อสาร ติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างผู้มีหน้าที่เสียภาษี ซึ่งจากสภาพปัญหาดังกล่าว หากได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงแก้ไขให้การจัดเก็บภาษียาสูบมีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด สามารถจัดเก็บภาษียาสูบได้เองอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาจังหวัดต่อไป

บทที่ 3

บทสังเคราะห์ปัจจัย วิธีการทำให้การจัดเก็บภาษียาสูบ แนวทางวิธีการดำเนินการ
ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง/องค์ความรู้ที่จำเป็นที่จะต้องหนุนเสริมให้เจ้าหน้าที่
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษียาสูบ
และแนวทางแก้ไขเพื่อให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
ที่ร่วมโครงการเป็นที่ยอมรับและมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

รายงานในบทนี้มีวัตถุประสงค์จะนำเสนอแนวทางการเพิ่มขีดความสามารถของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการจำนวน 4 จังหวัดในการจัดเก็บภาษียาสูบอย่างมี
ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด รวมทั้งเป็นที่ยอมรับของผู้เสียภาษี แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิธีการพัฒนาให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เข้าร่วมโครงการจำนวน
4 จังหวัดจัดเก็บภาษียาสูบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ส่วนที่ 2 วิธีการสร้างการยอมรับการจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 4 จังหวัดเป็นที่ยอมรับ

จากการร่วมกันศึกษาระหว่างทีมงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เข้าร่วมโครงการ
จำนวน 4 จังหวัดกับทีมนักวิจัยโดยร่วมกันศึกษาข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เข้าร่วม
โครงการจำนวน 4 จังหวัด ขั้นตอนการจัดเก็บภาษียาสูบ ช่องทางการจัดจำหน่ายยาสูบ และ
สภาพปัญหาการจัดเก็บภาษียาสูบแล้ว สามารถสรุปวิธีการพัฒนาให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด
ที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 4 จังหวัดจัดเก็บภาษียาสูบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
รวมทั้งเป็นที่ยอมรับของผู้มีหน้าที่เสียภาษี ซึ่งสามารถจำแนกปัญหาและแนวทาง/ข้อเสนอแนะ
ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ รวมทั้งวิธีการทำให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
ที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 4 จังหวัดเป็นที่ยอมรับ ออกเป็น 2 ส่วนได้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไข

การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เข้าร่วมโครงการจำนวน
4 จังหวัด มีปัญหาหลักๆ ใน 4 ด้าน คือด้านข้อกฎหมาย ด้านการบริหารงานการจัดเก็บภาษี
ด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี และด้านผู้มีหน้าที่เสียภาษี โดยในแต่ละด้านมีปัญหาและแนวทางการ
แก้ไข ดังนี้

1. ด้านข้อกำหนด

จากการวิเคราะห์ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด สามารถสรุปได้ ดังนี้

1.1 สาระสำคัญ

การจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากยาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดนั้น เริ่มโดยการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2542 กำหนดหลักการให้สถานค้าปลีกยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์เรต และบุหรี่ยี่ห้อเสียภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยกำหนดความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบยาสูบเข้าไว้ในสถานค้าปลีก ซึ่งในการจัดเก็บภาษีมีการมอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีแทน และให้กรมสรรพสามิตออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการจัดเก็บภาษีได้ ซึ่งกรมสรรพสามิตได้ดำเนินการจัดเก็บภาษีจากผู้นำเข้าและโรงงานยาสูบ และส่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด โดยหักค่าใช้จ่ายไว้ร้อยละ 3 ของภาษีที่จัดเก็บได้

โดยข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดนั้น ได้กำหนดบทบัญญัติไว้เป็นหมวดหมู่ ทั้งสิ้น 11 หมวด สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- (1) กำหนดให้จัดเก็บภาษีจากการค้าในเขตจังหวัด (การค้าส่งหรือค้าปลีกสินค้าภายในเขตจังหวัด)
- (2) สินค้าที่จัดเก็บ ได้แก่ ยาสูบชนิดบุหรี่ยี่ห้อเรต และบุหรี่ยี่ห้อ
- (3) ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้ประกอบการ ค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบชนิดบุหรี่ยี่ห้อเรต หรือบุหรี่ยี่ห้อ ภายในเขตจังหวัด แต่ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่มีหลักฐานแสดงว่าได้ซื้อหรือรับยาสูบชนิดบุหรี่ยี่ห้อเรต หรือบุหรี่ยี่ห้อ จากผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสถานการค้าและเสียภาษีแล้ว
- (4) ความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้ายาสูบเข้าไว้ในสถานการค้ายาสูบ
- (5) องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด จัดเก็บภาษีในอัตราส่วนละ .. สตางค์
- (6) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษียาสูบเอง และกำหนดให้ใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ยี่ห้อเรต หรือบุหรี่ยี่ห้อ ที่เจ้าพนักงานออกให้เป็นทะเบียนสถานการค้า ในกรณีที่ผู้ประกอบการจะย้ายสถานการค้า หรือเลิก หรือโอนกิจการ แจ้งการย้าย หรือเลิก หรือโอนกิจการก่อนวันย้าย หรือเลิก หรือโอนกิจการไม่น้อยกว่า 15 วัน

(7) กำหนดวิธีการยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี โดยให้ยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดพร้อมกับชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดในอันที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(8) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำงบเดือนและบัญชีประจำวันไว้ด้วย

(9) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม มีอำนาจมีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ค้าปลีกหรือผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสารหลักฐานต่างๆ ได้ด้วย

(10) กำหนดเรื่องเบี้ยปรับ เงินเพิ่มไว้เพื่อให้เป็นมาตรการบังคับทางแพ่ง

(11) กำหนดให้มีการบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระไว้ด้วย

(12) กำหนดโทษทางอาญา กรณีไม่จดทะเบียน ไม่ยื่นแบบรายการ หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จไว้

(13) กำหนดให้มีการระงับคดีโดยการเปรียบเทียบคดีได้

เครื่องมือทางกฎหมาย ที่ใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากยาสูบนั้น แม้จะมีการออกข้อบัญญัติจัดเก็บภาษีเองแต่ก็พบว่าการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากยาสูบเป็นไปตามข้อบัญญัติ และเป็นการขอความร่วมมือจากโรงงานยาสูบและบริษัทที่นำเข้ายาสูบเท่านั้น ซึ่งยังมีปัญหาที่ควรดำเนินการแก้ไขอีก 3 ประการ เนื่องจากยังไม่มีแบบพิมพ์ต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี การจัดเก็บภาษียังไม่สอดคล้องกับการจำหน่ายจริง และวิธีการดำเนินการจัดเก็บภาษียังใช้วิธีการขอความร่วมมือจากโรงงานยาสูบและบริษัทที่นำเข้ายาสูบ

1.2 สภาพปัญหา

1.2.1 การจัดเก็บภาษีตามข้อบัญญัติยังไม่มีแบบพิมพ์ต่างๆ เพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษี เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกข้อบัญญัติจัดเก็บภาษีเอง โดยให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีหน้าที่ จดทะเบียนสถานการค้า ยื่นแบบรายการภาษี จัดทำบัญชีประจำวัน และงบเดือน ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด แต่ยังไม่มีการประกาศกำหนดแบบพิมพ์ต่างๆ เพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีไว้เลย

1.2.2 การจัดเก็บภาษีไม่สอดคล้องกับการจำหน่ายจริง เนื่องจากการกำหนดความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีให้เกิดขึ้นเวลาที่รับมอบสินค้าเข้าไว้ในสถานการค้า ซึ่งยาสูบอาจเสียหายหรือเสื่อมสภาพจนไม่สามารถจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคได้ จำนวนภาษีที่ได้รับจึงไม่สอดคล้องกับจำนวนจำหน่ายยาสูบที่บริโภค

1.2.3 ไม่มีตัวแบบระบบการจัดเก็บภาษียาสูบที่ทำให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เนื่องจากการจัดเก็บภาษีใช้วิธีการขอความร่วมมือจากโรงงานยาสูบและบริษัทที่นำเข้ายาสูบ จึงยังขาดความสามารถในการจัดเก็บภาษียาสูบเอง หากโรงงานยาสูบและบริษัทที่นำเข้ายาสูบไม่ให้ความร่วมมือก็จะทำให้มีปัญหาด้านการจัดเก็บภาษี

1.3 แนวทางการแก้ไข

ประเด็นที่ควรปรับปรุงแก้ไข เกี่ยวกับเครื่องมือด้านกฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดมี ดังนี้

1.3.1 จากสภาพปัญหาเรื่องการจัดเก็บภาษีตามข้อบัญญัติยังไม่มีแบบพิมพ์ต่างๆ เพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษี ควรแก้ไขโดยออกประกาศกำหนดแบบพิมพ์ต่างๆ เพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีตามข้อบัญญัติปัจจุบัน

1.3.2 จากสภาพปัญหาเรื่องการจัดเก็บภาษีไม่สอดคล้องกับการจำหน่ายจริง ควรแก้ไขโดยกำหนดให้ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษียาสูบเกิดขึ้นในเวลาจำหน่าย ทั้งนี้ เฉพาะตามจำนวนที่จำหน่ายให้แก่ผู้ทำการค้าหรือผู้บริโภคภายในเขตจังหวัดและตามจำนวนที่ไม่มีหลักฐานแสดงได้ว่าการเสียภาษีตามข้อบัญญัตินี้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

1.3.3 จากสภาพปัญหาเรื่องไม่มีตัวแบบระบบการจัดเก็บภาษียาสูบที่ทำให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรแก้ไขโดยจัดทำตัวแบบระบบการจัดเก็บภาษียาสูบที่ทำให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับสมบูรณ์ไว้ใช้ในระยะยาว

จากแนวทางการแก้ไขทั้ง 3 ประการดังกล่าว จะต้องแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

การดำเนินการระยะสั้น ควรกำหนดแบบพิมพ์ต่างๆ สำหรับใช้จัดเก็บภาษีตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ... (ฉบับปัจจุบัน) โดยออกประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง กำหนดแบบพิมพ์ที่ใช้ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. เพื่อกำหนดแบบพิมพ์ฯ จำนวน 3 รายการ ดังนี้

1. แบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.01-4/2)
2. บัญชีประจำวันแสดงรายการปริมาณยาสูบที่ได้มาและจำหน่ายไป (อบจ.01-5/1)
3. งบเดือนแสดงรายละเอียดการจำหน่ายยาสูบ (อบจ.01-6/1)

การดำเนินการระยะยาว ควรกำหนดตัวแบบระบบ (ประกอบด้วย ข้อบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ และกำหนดแบบพิมพ์ต่างๆ) การจัดเก็บภาษียาสูบที่ทำให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งจะต้องดำเนินการใน 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การปรับปรุงแก้ไขข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด ควรดำเนินการดังนี้

1. ยกเลิกความใน (2) ของข้อ 8 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ... และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(2) การค้ายาสูบให้เกิดขึ้นในเวลาที่ยำหน่าย ทั้งนี้ เฉพาะตามจำนวนที่ยำหน่ายให้แก่ผู้ทำการค้าหรือผู้บริโภคภายในเขตจังหวัด และตามจำนวนที่ไม่มีหลักฐานแสดงได้ว่าการเสียภาษีตามข้อบัญญัตินี้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว”

2. ยกเลิกความในวรรคสอง ของข้อ 12 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ... และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ถือว่าใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์หรือบุหรี่ซิการ์ ที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 เป็นทะเบียนสถานการค้าตามวรรคหนึ่งด้วย”

ส่วนที่ 2 การออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกำหนดแบบพิมพ์ต่างๆ ที่จำเป็นเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี เพื่อทำให้ระบบการจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรดำเนินการ ดังนี้

1. ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง กำหนดแบบพิมพ์ที่ใช้ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. เพื่อกำหนดแบบพิมพ์สำหรับใช้จัดเก็บภาษีตามข้อบัญญัติฯ ได้แก่

- 1.1 คำขอจดทะเบียนสถานการค้ายาสูบ (อบจ.01-1/1)
- 1.2 ใบทะเบียนสถานการค้ายาสูบ (อบจ.01-2/1)
- 1.3 คำขอย้ายสถานการค้า เลิก หรือโอนกิจการ (อบจ.01-3/1)
- 1.4 แบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.01-4/2)
- 1.5 บัญชีประจำวันแสดงการรับ-จ่ายยาสูบ (อบจ.01-5/1)
- 1.6 งบเดือนแสดงการรับ-จ่ายยาสูบ (อบจ.01-6/1)

2. ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการงดหรือลดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม พ.ศ. เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจงดหรือลดเบี้ยปรับและเงินเพิ่มกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี โดยอาศัยอำนาจตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติ

3. ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่าด้วยการตรวจปฏิบัติการสถานการค้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ. เพื่อให้การปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัติมีกฎระเบียบรองรับเป็นมาตรฐานเดียวกันและมีประสิทธิภาพ

4. ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่าด้วยการตรวจสอบภาษี พ.ศ. เพื่อให้การตรวจสอบภาษีเป็นมาตรฐานเดียวกันและมีประสิทธิภาพ

5. แบบพิมพ์ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี เช่น หนังสือนำตัวออกตรวจปฏิบัติการ (ตส.01-1) และสมุดสั่งการออกตรวจสอบภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ตส.01-2)

การดำเนินการตามแนวทางการแก้ไขในระยะสั้นเป็นการกำหนดแบบพิมพ์ต่างๆ ที่จำเป็นในการจัดเก็บภาษีภายใต้ข้อบัญญัติปัจจุบันที่ใช้บังคับ ซึ่งการจัดเก็บภาษียังเป็นการขอความร่วมมือจากโรงงานยาสูบและบริษัทนำเข้า โดยแนวทางการแก้ไขในระยะสั้นนี้จะส่งผลให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการจัดเก็บภาษี ส่วนการดำเนินการตามแนวทางแก้ไขในระยะยาวที่แบ่งออกเป็น 2 ส่วน นั้น ส่วนแรกเป็นการปรับปรุงแก้ไขข้อบัญญัติ ส่วนที่สองเป็นการออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกำหนดแบบพิมพ์ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี ทั้งด้านการบริหารจัดการ การควบคุมตรวจสอบการเสียภาษี และมาตรการบังคับทั้งทางแพ่งและทางอาญา ซึ่งการดำเนินการระยะยาวเป็นการวางระบบการบริหารจัดเก็บภาษีอย่างครบถ้วน เพื่อรองรับการจัดเก็บภาษีในกรณีที่ดำเนินการจัดเก็บภาษีเอง ซึ่งการดำเนินการทั้งสองส่วนจำเป็นต้องดำเนินการควบคู่กันเพื่อให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

2. ด้านวิธีการดำเนินการจัดเก็บ

การค้ายาสูบทั้งยาสูบในประเทศและต่างประเทศที่ผ่านมามีช่องทางการจำหน่ายยาสูบไปยังผู้บริโภคหลายช่องทาง แต่การชำระภาษีเป็นการชำระจากต้นทางคือโรงงานยาสูบ ห้างสรรพสินค้า และผู้นำเข้ายาสูบจึงอาจทำให้การจัดเก็บภาษีไม่สอดคล้องกับปริมาณการบริโภคจริงภายในเขตจังหวัด

2.1 สภาพปัญหา

จากสภาพปัญหาด้านวิธีการดำเนินการจัดเก็บดังได้กล่าวไว้ในบทที่ 1 นับตั้งแต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 4 จังหวัดมอบอำนาจให้กรมสรรพสามิต

จัดเก็บภาษียาสูบแทน ตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา แม้ว่าปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 4 จังหวัดได้จัดเก็บภาษีเองแล้วก็ตาม ก็ยังพบว่าขาดการติดตามตรวจสอบการจำหน่ายยาสูบทั้งยาสูบในประเทศและต่างประเทศ ทำให้อาจจะมีการหลีกเลี่ยงหรือชำระภาษีไม่ถูกต้องครบถ้วนได้ และขาดการลงโทษผู้หลีกเลี่ยงภาษีอย่างจริงจัง กล่าวโดยสรุป คือ ขาดมาตรการบังคับใช้กฎหมายที่จะทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเข้ามาอยู่ในระบบและเสียภาษีอย่างถูกต้อง และเกิดความเป็นธรรมระหว่างผู้เสียภาษีด้วยกัน

2.2 แนวทางการแก้ไข

ทีมงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 4 จังหวัดและทีมนักวิจัยเห็นตรงกันว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องมีการปรับปรุงข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และต้องมีมาตรการติดตาม ตรวจสอบผู้มีหน้าที่เสียภาษีการลงโทษผู้ที่หลีกเลี่ยงภาษีอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มาตรการที่เสนอแนะจะทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 4 จังหวัดจัดเก็บภาษียาสูบอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด ดังนี้

(1) การจัดทำแฟ้มผู้มีหน้าที่เสียภาษีแต่ละราย จะเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่เสียภาษีอย่างครบถ้วน และช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานของเจ้าหน้าที่ เพราะจะทำให้ทราบว่าใครบ้างที่ยังไม่เข้ามาอยู่ในระบบ ผู้ที่เข้ามาอยู่ในระบบแล้วมีการชำระภาษีมากน้อยเพียงใด และมีการชำระภาษี โดยสม่ำเสมอหรือไม่ แฟ้มผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะเก็บรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องตั้งแต่คำขอใบอนุญาต แบบแสดงรายการภาษีแต่ละเดือน บันทึบบันทึกการรับ-จ่ายยาสูบ ร้านค้าขายบุหรี่กลุ่มบริษัทใด บันทึกการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษี บันทึกผลการตรวจปฏิบัติการ บันทึกผลการตรวจสอบภาษี หนังสือแจ้งการประเมินภาษี ฯลฯ

(2) การจัดทำฐานข้อมูลผู้เสียภาษีแต่ละราย ข้อมูลจากแฟ้มผู้เสียภาษีแต่ละราย ควรนำมาจัดทำฐานข้อมูลผู้เสียภาษี โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลผู้มีหน้าที่เสียภาษีแต่ละรายให้ครบถ้วน จะทำให้การติดตามตรวจสอบผู้เสียภาษีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ฐานข้อมูลผู้เสียภาษีแต่ละรายอย่างน้อยต้องประกอบด้วย เลขที่ใบอนุญาต วันที่ขออนุญาตของแต่ละปี สถานที่ตั้งของผู้ประกอบการ ปริมาณจำนวนเงินที่ชำระภาษีแต่ละเดือน และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

(3) การมีหนังสือแจ้งเตือนผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ยังไม่เข้ามาอยู่ในระบบ เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีทราบและเกิดความตระหนักถึงหน้าที่ของตน และมีมาตรการลงโทษอย่างจริงจัง

(4) การตรวจวิเคราะห์แบบรายการชำระภาษีของผู้เสียภาษีแต่ละราย เพื่อให้มีการเสียภาษีที่ถูกต้องและครบถ้วน การตรวจวิเคราะห์แบบรายการภาษี จะต้องตรวจสอบยี่ห้อของบุหรี่ ปริมาณบุหรี่ที่ชำระภาษีว่าตรงกับงบเดือนการรับ-จ่ายยาสูบที่ยื่นไว้หรือไม่ อัตราภาษีที่นำมา

คำนวณ นอกจากนั้นควรวิเคราะห์ว่าการเสียภาษีเหมาะสมและสอดคล้องกับปริมาณยาสูบที่จำหน่ายจริง โดยวิเคราะห์จากข้อมูลที่ทำไว้ในฐานข้อมูลผู้เสียภาษี

(5) การตรวจปฏิบัติการ ณ สถานที่ประกอบการของผู้มีหน้าที่เสียภาษี จะเป็นมาตรการหนึ่งที่เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี (รายละเอียดปรากฏในเรื่องตัวแบบ และวิธีการจัดเก็บภาษียาสูบที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในบทที่ 3)

(6) การตรวจสอบภาษี ควรเป็นมาตรการสุดท้ายที่จะนำมาใช้ หลังจากใช้มาตรการข้างต้นแล้วผู้มีหน้าที่เสียภาษียังไม่ยอมเข้ามาอยู่ในระบบ หรือจงใจชำระภาษีไม่ถูกต้อง และไม่ครบถ้วน จะถูกประเมินภาษี พร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2552 หมวด 5 อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้อ 18 (รายละเอียดปรากฏในเรื่องตัวแบบ และวิธีการจัดเก็บภาษียาสูบที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในบทที่ 3)

ดังนั้น หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 4 จังหวัด ดำเนินการตามแนวทางการแก้ไขมาตรการทั้ง 6 ประการข้างต้นแล้ว จะทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดมีฐานข้อมูลที่เป็นในการวิเคราะห์ภาษี และตรวจสอบภาษี รวมทั้งทำให้ผู้เสียภาษีเกิดความเกรงกลัวต่อมาตรการลงโทษ ซึ่งจะส่งผลให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงขึ้น โดยหากองค์การบริหารส่วนจังหวัดขาดมาตรการหนึ่งมาตรการใด จะส่งผลให้ขาดประสิทธิภาพ เช่น หากมีฐานข้อมูล และการตรวจสอบภาษีที่ดีและต่อเนื่อง แต่ขาดมาตรการลงโทษอย่างจริงจัง ผู้หลีกเลี่ยงภาษีก็จะไม่เกรงกลัว หรือหากมีมาตรการลงโทษ แต่ไม่มีฐานข้อมูลในการตรวจสอบ ก็ไม่สามารถตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน

3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษี

นับตั้งแต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เข้าร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัด มอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษียาสูบแทนตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา จนกระทั่งปัจจุบันแม้ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด ได้จัดเก็บภาษีเองแล้วก็ตาม ก็ยังพบว่าผู้จัดเก็บภาษีขาดความมั่นใจ และทักษะด้านกระบวนการจัดเก็บภาษียาสูบทั้งยาสูบในประเทศและต่างประเทศ

3.1 สภาพปัญหา

(1) ทักษะด้านการจัดเก็บภาษียาสูบ

เจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในขบวนการดำเนินการจัดเก็บภาษีและการติดตามตรวจสอบการจำหน่ายยาสูบ ในจังหวัด

(2) จำนวนบุคลากรด้านการจัดเก็บภาษี

ฝ่ายเร่งรัดและจัดเก็บรายได้ กองคลัง มีหน้าที่เร่งรัดและบริหารการจัดเก็บภาษี ยาสูบ ปัจจุบันมีบุคลากรจำนวนน้อย ไม่เพียงพอกับปริมาณงานในการจัดเก็บภาษียาสูบ ซึ่ง ปัจจุบันจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดมีผู้มีหน้าที่เสียภาษียาสูบ (ป.1-ป.3) จำนวนมาก ราย ซึ่งหากจะต้องมีการตรวจสอบการจำหน่ายยาสูบของผู้มีหน้าที่เสียภาษีอย่างจริงจัง ก็จะไม่เพียงพอ นอกจาก จัดเก็บภาษียาสูบแล้ว ยังจะต้องจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมประเภทอื่นๆ อีก เช่น ภาษีน้ำมัน และภาษีจากผู้เข้าพักโรงแรม ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต

3.2 แนวทางการแก้ไข

จากปัญหาในเรื่องของบุคลากรยังขาดทักษะความรู้ ความเข้าใจในการจัดเก็บภาษี และการตรวจสอบภาษี รวมทั้งจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ นั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรหา แนวทางหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังนี้

(1) การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษี

การจัดให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษี โดยมีวิทยากรที่เชี่ยวชาญ และผ่านการปฏิบัติงานจริงจากกรมจัดเก็บภาษี เป็นหลักสูตรการฝึกอบรมการปฏิบัติงานจริง (ON THE JOB TRAINING) หลักสูตรดังกล่าวควรมีเนื้อหาหลักสูตร ดังนี้ ข้อบัญญัติและ อนุบัญญัติ แบบฟอร์ม และระเบียบ การจัดทำแฟ้มผู้เสียภาษี และการจัดทำฐานข้อมูล การมี หนังสือแจ้งเตือนผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ยังไม่เข้ามาอยู่ในระบบ การตรวจวิเคราะห์แบบรายการภาษี ของผู้เสียภาษีแต่ละราย เพื่อให้มีการเสียภาษีที่ถูกต้องและครบถ้วน การตรวจปฏิบัติการ การ ตรวจสอบภาษี ขั้นตอนการดำเนินการเร่งรัดภาษีค้าง การดำเนินการเปรียบเทียบคดี และ แนวปฏิบัติการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

(2) ที่ปรึกษาด้านการจัดเก็บภาษี

ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่งเริ่มต้นจัดเก็บภาษียาสูบเอง ยังขาดความ เชี่ยวชาญในการดำเนินการในเรื่องนี้ จึงควรเชิญสรรพสามิตพื้นที่ และเจ้าหน้าที่สรรพสามิตที่มี ความรู้ความเชี่ยวชาญในการจัดเก็บภาษี ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาและเป็นพี่เลี้ยงในการปฏิบัติ จัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดต่อไป

(3) จำนวนบุคลากรด้านการจัดเก็บภาษี

เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ต้องอยู่บนหลักการที่ว่า การ เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่จะทำให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งหาก

องค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่สามารถเพิ่มจำนวนบุคลากรได้ ก็ควรมีแนวทางอื่นในการบริหารทรัพยากรบุคคล เช่น หาบุคลากรจากฝ่าย/กอง/สำนัก อื่นๆ ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาช่วยจัดเก็บภาษี เป็นต้น

4. ด้านผู้มีหน้าที่เสียภาษี

จากการวิเคราะห์ผู้มีหน้าที่เสียภาษี สามารถสรุปได้ ดังนี้

4.1 สภาพปัญหา

ที่ผ่านมากระทรวงการคลังขอความร่วมมือให้โรงงานยาสูบเป็นผู้นำส่งเช็คค่าภาษีให้แก่แต่ละจังหวัดโดยผ่านร้านขายส่งยาสูบ ป.1 (โดย ป.1 ไม่ต้องนำเงินสดของตนเองไปยื่นชำระภาษี) ทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียาสูบละเลยไม่ใส่ใจว่าตนเองเป็นผู้ประกอบการค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบในเขตจังหวัดซึ่งมีหน้าที่ต้องชำระภาษี ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดต้องมีการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกแก่ผู้ประกอบการค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบในเขตจังหวัดให้มีความรู้ความเข้าใจถึงหน้าที่ของตนเองในการประกอบการค้าภายในจังหวัด

4.2 แนวทางการแก้ไข

สำหรับแนวทางการแก้ไขสภาพปัญหาดังกล่าว มีทั้งสิ้น 8 วิธี ตามรายละเอียดในส่วนที่ 2 วิธีการทำให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการจำนวน 4 จังหวัดเป็นที่ยอมรับ และได้รับความร่วมมือจากผู้เสียภาษีในท้องถิ่น

จากสภาพปัญหา และแนวทางการแก้ไขดังกล่าวข้างต้น การที่จะทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดจัดเก็บภาษียาสูบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นที่ยอมรับนั้น ปัญหาหลักๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านข้อมูลกฎหมาย ด้านการบริหารงานการจัดเก็บภาษี ด้านเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษี และด้านผู้มีหน้าที่เสียภาษี ตามที่ได้รายงานข้างต้น มีความสำคัญต่อการทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษียาสูบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นที่ยอมรับ ซึ่งการเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้สามารถจัดเก็บภาษียาสูบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และเป็นที่ยอมรับ จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ไปพร้อมๆ กันทั้ง 4 ด้าน

ส่วนที่ 2 วิธีการทำให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ร่วมโครงการจำนวน 4 จังหวัดเป็นที่ยอมรับและได้รับความร่วมมือจากผู้เสียภาษี ในท้องถิ่น

จากสภาพปัญหาของผู้มีหน้าที่เสียภาษี จะเห็นได้ว่าสาเหตุเกิดจากการขาดการ
ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างจิตสำนึกแก่ผู้ประกอบการค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบในเขตจังหวัดให้มี
ความรู้ความเข้าใจถึงหน้าที่ของตนเองในการเสียภาษี อีกทั้ง กรณียาสูบต่างประเทศที่นำเข้า
มาจำหน่าย และยังไม่เสียภาษี ส่งผลให้ไม่เป็นธรรมกับผู้เสียภาษีที่เสียภาษีอย่างถูกต้องครบถ้วน
ดังนั้น เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเป็นไปอย่างทั่วถึง และเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี และเพื่อให้การจัดเก็บ
ภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดเป็นที่ยอมรับ จึงกำหนดแนวทางแก้ไขไว้ 8 วิธี
ดังนี้

2.1 การติดตามตรวจสอบ องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดจะต้อง
มีมาตรการในการติดตามตรวจสอบและลงโทษผู้หลีกเลี่ยงภาษีอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จะทำให้
ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิดความเกรงกลัว และให้ความร่วมมือในการเสียภาษี เพราะเห็นว่าองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษียาสูบจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีทุกรายและอย่างเป็นธรรม

2.2 การสร้างการมีส่วนร่วม โดยการให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเข้ามามีส่วนร่วมและ
เสนอแนะโครงการที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาจังหวัด โดยใช้เงินจากภาษียาสูบและภาษีอื่นๆ
เช่น โครงการก่อสร้างถนน สะพาน การดำเนินการดังกล่าวจะทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียาสูบ
ยอมรับและให้ความร่วมมือในการเสียภาษี เพราะเห็นว่าเงินภาษีนั่นได้นำไปพัฒนาจังหวัด
อย่างเป็นรูปธรรม

2.3 การสร้างการยอมรับ เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียอมรับและให้ความร่วมมือใน
การเสียภาษี องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดต้องพยายามออกข้อบัญญัติและอนุบัญญัติ
ให้ชัดเจน เป็นหมวดหมู่ เข้าใจง่าย ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสามารถปฏิบัติตามได้ นอกจากข้อบัญญัติ
และอนุบัญญัติแล้ว แบบฟอร์มที่ใช้ก็ควรจะทำให้สะดวกต่อการกรอกข้อมูล

2.4 การให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เสียภาษี องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง
4 จังหวัดจะต้องให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกี่ยวกับบทบัญญัติ อนุบัญญัติ
ตลอดจนวิธีการปฏิบัติตาม นอกจากนี้เมื่อมีการออกข้อบัญญัติและอนุบัญญัติใหม่ ก็ควรจะได้มี
การชี้แจงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเข้าใจ

2.5 การอำนวยความสะดวกแก่ผู้เสียภาษี การให้บริการผู้เสียภาษี เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียอมรับและให้ความร่วมมือเสียภาษีให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แก่

2.5.1 การอำนวยความสะดวกแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ในการยื่นแบบรายการภาษี การรับชำระภาษี และการยื่นงบเดือน รวมทั้งการจัดทำบัญชีประจำวัน

(1) การยื่นชำระภาษี และส่งแบบรายการภาษีพร้อมสำเนาเอกสารการรับเงินของไปรษณีย์ ทางไปรษณีย์

(2) การยื่นชำระภาษีผ่านธนาคาร และส่งแบบรายการภาษีพร้อมใบรับฝากเงินทางไปรษณีย์

(3) การยื่นชำระภาษีทางไปรษณีย์ หรือชำระผ่านธนาคาร และส่งเอกสารการรับเงินหรือใบรับฝากเงิน ทางโทรสาร หรือทาง E-mail Address

(4) การอนุญาตให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีใช้บัญชีประจำวันและงบเดือนที่จัดทำอยู่แล้ว เมื่อมีสาระสำคัญครบถ้วนตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

(5) การอนุญาตให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นงบเดือนโดยส่งทางไปรษณีย์หรือส่งทาง E-mail หรือทางโทรสาร มายังองค์การบริหารส่วนจังหวัด

2.5.2 การจัดทำคู่มือการชำระภาษียาสูบ ซึ่งอยู่ในรูปเล่มที่กะทัดรัด หรือเป็นแผ่นพับ ง่ายต่อการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้ง่าย

2.5.3 การให้บริการด้วยความสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส เจ้าหน้าที่ด้านการจัดเก็บภาษีจะต้องพูดจาด้วยถ้อยคำที่สุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส เมื่อมีผู้เสียภาษีมาติดต่อก็ให้บริการด้วยความรวดเร็ว ไม่ชักช้าและหน่วงเหนี่ยว เช่น การตรวจแบบรายการภาษีและการรับชำระภาษีเป็นไปอย่างรวดเร็ว การพิจารณาและตรวจสอบให้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

2.5.4 ความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนถูกต้องเกี่ยวกับข้อบัญญัติ เจ้าหน้าที่ด้านการจัดเก็บภาษีต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อบัญญัติและระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับภาษีเป็นอย่างดี สามารถอธิบายและชี้แจงให้แก่ผู้เสียภาษีได้ เช่น วิธีการยื่นคำขอจดทะเบียนสถานการค้า ยาสูบ การยื่นแบบรายการภาษีองค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดทำบัญชีประจำวันและงบเดือนฯ และควรมีการจัดให้มีการฝึกอบรมและสัมมนาอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ

2.5.5 การละเว้นการเลือกปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ด้านการจัดเก็บภาษีต้องไม่มีการเลือกปฏิบัติในการให้บริการแก่ผู้เสียภาษี ให้ความยุติธรรมกับผู้เสียภาษีโดยถ้วนหน้า เจ้าหน้าที่ต้องสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้เสียภาษีเชื่อถือในประสิทธิภาพ ความซื่อสัตย์สุจริตและความยุติธรรมของเจ้าหน้าที่ในการจัดเก็บภาษี

2.5.6 การจัดเตรียมแบบฟอร์ม องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดจะต้องเตรียมไว้ให้พร้อมสำหรับแจกให้กับผู้เสียภาษีที่มาติดต่อ หรือมีจดหมาย หรือโทรศัพท์ขอมา เช่น แบบคำขอจดทะเบียน แบบรายการภาษี แบบงบเดือน และแบบบัญชีประจำวัน

2.6 การประกาศเกียรติคุณและมอบรางวัล องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด ควรยกย่องเชิดชูผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ชำระภาษีตรงตามกำหนดเวลาอย่างต่อเนื่อง เช่น อาจประชาสัมพันธ์การประกาศเกียรติคุณและมอบรางวัลโดยมีการแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน ลงภาพในวารสารรายเดือนขององค์การ ออกข่าวทางวิทยุในท้องถิ่น มาตรการนี้จะทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิดความภูมิใจและให้ความร่วมมือในการเสียภาษีอย่างดี

2.7 การประชาสัมพันธ์ เป็นมาตรการระยะสั้นที่สามารถดำเนินการได้ทันที โดยมุ่งที่จะให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีความรู้สึกรับผิดชอบในหน้าที่ที่จะต้องเสียภาษี ให้มีความซื่อสัตย์สุจริตเกี่ยวกับภาษี มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมและต่อประเทศชาติ ซึ่งหากผู้เสียภาษีมองเห็นว่าเงินภาษีที่ตนเสียไปนั้นได้ถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวมในจังหวัด และตนก็เป็นผู้ได้รับประโยชน์นั้นด้วย ความร่วมมือเสียภาษีให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ย่อมจะมีมากขึ้น ตรงข้ามหากเงินภาษีอากรที่เก็บไปนั้นถูกนำไปใช้เพื่อผลประโยชน์ของคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะ หรือการใช้จ่ายเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปอย่างฟุ่มเฟือย และมีส่วนรั่วไหลมาก ความร่วมมือของผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่จะเสียภาษีก็จะลดน้อยลง

การประชาสัมพันธ์ให้ผู้เสียภาษีมีความรู้สึกรับผิดชอบในหน้าที่ที่จะต้องเสียภาษีจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพราะหากผู้เสียภาษีมีความร่วมมือที่จะเสียภาษีโดยตนเองมากขึ้นเท่าใด ประสิทธิภาพในการบริหารภาษีอากรก็สูงขึ้นเองโดยอัตโนมัติ และทั้งยังเป็นผลให้ลดค่าใช้จ่ายในการบริหารภาษีได้อีกทางหนึ่ง โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนส่วนรวมในพื้นที่ เช่น นำเงินที่ได้จากการจัดเก็บภาษีไปใช้ในการพัฒนาสังคม การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของชุมชน การส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพเพื่อให้ประชาชนที่ยากจนมีอาชีพเสริมและสร้างรายได้ให้กับตนเอง การพัฒนาแหล่งน้ำ การปรับปรุงระบบการคมนาคมให้สะดวกและปลอดภัย การบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนเกี่ยวกับสาธารณภัยต่างๆ การแก้ไขป้องกันปัญหายาเสพติด การฟื้นฟูป่าชุมชนและพื้นที่ป่าอนุรักษ์ การป้องกันระงับโรคติดต่อ การเสริมสร้างสุขอนามัยให้สมบูรณ์ด้วยการเล่นกีฬา

2.8 การให้การศึกษาเกี่ยวกับภาษีอากร การให้การศึกษาด้านภาษีอากรแก่ประชาชนและผู้มีหน้าที่เสียภาษี ทั้งในระดับการศึกษาระดับต้น ระดับกลาง และระดับอุดมศึกษา เป็นมาตรการระยะยาวซึ่งมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง โดยจะเป็นการปลูกฝังความรู้สึกรับผิดชอบในหน้าที่ที่จะต้องเสียภาษีอากร และความรู้ในการเสียภาษีอากรต่อ

สังคมและประเทศชาติ ซึ่งจะมีผลทำให้การบริหารงานภาษีอากรง่ายและสะดวกขึ้น การให้การศึกษาควรดำเนินการทั้งระดับรัฐบาลกลางและราชการส่วนท้องถิ่น

กล่าวโดยสรุป คือ การที่จะทำให้การจัดเก็บภาษีอากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัดมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และผู้เสียภาษีเกิดความยอมรับ และให้ความร่วมมือในการเสียภาษีอากรต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น จะต้องมีการดำเนินการทั้งด้านการปรับปรุงข้อกฎหมายให้เกิดความชัดเจน และเป็นธรรมต่อผู้เสียภาษีที่อยู่ในระบบ ด้านวิธีการจัดเก็บก็ต้องมีการบังคับใช้กฎหมายที่จะทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเข้ามาอยู่ในระบบและเสียภาษีอย่างถูกต้อง และเกิดความเป็นธรรมระหว่างผู้เสียภาษี ด้านเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บเองก็ต้องมีเพียงพอ และมีผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้ความสามารถในการจัดเก็บภาษีได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน อีกทั้งด้านผู้มีหน้าที่เสียภาษีเอง องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ต้องมีการสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อการเสียภาษีแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีด้วยการสร้างการยอมรับในข้อบัญญัติ และอนุบัญญัติ ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี สร้างการมีส่วนร่วมต่อการใช้จ่ายเงินภาษีในการพัฒนาจังหวัด อำนวยความสะดวกในการชำระภาษีประชาสัมพันธ์และให้การศึกษาเกี่ยวกับภาษีอากร รวมทั้งมีการติดตามตรวจสอบและลงโทษผู้หลีกเลี่ยงภาษีอย่างจริงจัง

บทที่ 4

รายงานตัวแบบ สำหรับใช้ในการจัดเก็บภาษีอาสุมที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

ตัวแบบสำหรับใช้ในการจัดเก็บภาษีอาสุมที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการที่จัดทำขึ้นในครั้งนี้ เกิดขึ้นเนื่องจากการร่วมกันศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 แห่ง ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษี และสภาพปัญหาการจัดเก็บภาษีอาสุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่ง โดยร่วมกันศึกษา วิเคราะห์ กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การจัดเก็บภาษีอาสุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการนั้นยังมีปัญหาหลายประการ กล่าวคือ ไม่มีมาตรการในการตรวจสอบ กำกับดูแล การเสียภาษีให้ถูกต้องครบถ้วน และองค์การบริหารส่วนจังหวัดบางแห่งที่ร่วมโครงการมอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีแทนทำให้การจัดเก็บภาษีอาสุมมีประสิทธิภาพไม่เต็มที่และได้รับเงินภาษีไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ออกข้อบัญญัติจัดเก็บภาษีอาสุมเอง การจัดเก็บภาษียังเป็นการขอความร่วมมือจากบริษัทนำเข้าและโรงงานยาสูบในการจัดเก็บภาษีและยังไม่มีแบบพิมพ์ต่างๆ สำหรับใช้จัดเก็บภาษี นอกจากนั้นยังไม่มีตัวแบบระบบการจัดเก็บภาษีอาสุมที่ทำให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังนั้น จึงได้ร่วมกันจัดทำตัวแบบขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษีอาสุมโดยเฉพาะซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการเก็บภาษีต่อไป

ตัวแบบนี้จัดทำขึ้นจากผลของการที่ทีมงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการกับทีมนักวิจัยได้ร่วมกันศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไข ซึ่งพบว่าต้องแบ่งการดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ การดำเนินการระยะสั้นเพื่อกำหนดมาตรการในการจัดเก็บตรวจสอบ กำกับดูแล การเสียภาษีให้ถูกต้องและรัดกุม และการดำเนินการระยะยาวเพื่อกำหนดตัวแบบระบบการจัดเก็บภาษีอาสุมที่เหมาะสมสำหรับการจัดเก็บภาษีเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังต่อไปนี้

1. การดำเนินการระยะสั้น เพื่อกำหนดมาตรการในการตรวจสอบ กำกับดูแลการเสียภาษีให้ถูกต้องและรัดกุม โดยออกประกาศกำหนดแบบพิมพ์เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี

องค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง กำหนดแบบพิมพ์ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

1.2 บัญชีประจำวันแสดงรายการปริมาณยาสูบที่ได้มาและจำหน่ายไป

1.3 งบเดือนแสดงรายละเอียดการจำหน่ายยาสูบ

2. การดำเนินการระยะยาว เพื่อกำหนดตัวแบบระบบการจัดเก็บภาษียาสูบที่เหมาะสมสำหรับการจัดเก็บภาษีเองขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งประกอบด้วย

2.1 ร่างประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

2.2 ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.

2.3 ร่างประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง กำหนดแบบพิมพ์ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

2.4 รายการคุมทะเบียน (ยาสูบ) ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

2.5 งบเดือนสรุปรายได้ภาษี อบจ. ยาสูบ

2.6 ร่างระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัด ว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการงดหรือลดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม พ.ศ.

2.7 ร่างระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัด ว่าด้วยการตรวจปฏิบัติการสถานการค้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ.

2.8 แนวปฏิบัติการตรวจปฏิบัติการ และแบบพิมพ์ที่ใช้ในการตรวจปฏิบัติการ

2.9 ร่างระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัด ว่าด้วยการตรวจสอบภาษี พ.ศ.

2.10 แนวปฏิบัติการตรวจสอบภาษี และแบบพิมพ์ที่ใช้ในการตรวจสอบภาษีและประเมินภาษี

2.11 แนวปฏิบัติและแผนภูมิการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

2.12 ขั้นตอนและแผนภูมิการดำเนินการเปรียบเทียบคดี

2.13 ขั้นตอนและแผนภูมิการดำเนินการเร่งรัดภาษีค้าง

ตัวแบบดังกล่าวจะต้องใช้ประกอบกับวิธีการทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดเก็บภาษีอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และวิธีการทำให้การจัดเก็บภาษีของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นที่ยอมรับและได้รับความร่วมมือจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีในท้องถิ่น จึงจะส่งผลให้การจัดเก็บภาษียาสูบเองขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการประสบความสำเร็จในการอำนวยความสะดวกให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยตาม วัตถุประสงค์ในการเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นในการจัดเก็บ ภาษียาสูบ

การดำเนินการระยะสั้น

- ร่าง -

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

เรื่อง กำหนดแบบพิมพ์ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

อาศัยอำนาจตามความในข้อ .. ข้อ .. และข้อ .. แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด..... เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด... เรื่อง กำหนดแบบพิมพ์ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันออกประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 กำหนดแบบพิมพ์ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด..... เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ตามแบบท้ายประกาศนี้ ดังนี้

3.1 แบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.01-4/1)

3.2 บัญชีประจำวันแสดงรายการปริมาณยาสูบที่ได้มาและจำหน่ายไป (อบจ.01-5/1)

3.3 งบเดือนแสดงรายละเอียดการจำหน่ายยาสูบ (อบจ.01-6/1)

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

อบจ. 01-4/1		องค์การบริหารส่วนจังหวัด..... แบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (ยาสูบ)		สำหรับเจ้าพนักงาน ทะเบียนรับเลขที่..... วัน เดือน ปี ที่รับ..... เจ้าพนักงานผู้รับ.....		
(1) ชื่อผู้ประกอบการ..... ชื่อสถานการค้า..... สถานการค้าตั้งอยู่ที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์ □□□□□□ โทรศัพท์..... ในอนุญาตขายยาสูบประเภท..... เล่มที่..... เลขที่.....				(2) ชำระภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประจำเดือน..... (9) ใบเสร็จรับเงินเลขที่/เล่มที่..... วัน เดือน ปี..... เจ้าพนักงานผู้รับ..... ()		
(3) รายการ ที่	(4) ยาสูบชนิด	(5) รายการสินค้ายาสูบที่รับมอบเข้าไว้ในสถานการค้า		(6) อัตราภาษี มวนละ 9.30 สตางค์	(7) จำนวนเงิน	
		จำนวนซอง	จำนวนมวน		บาท	สต.
ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการที่สำแดงในแบบรายการภาษี บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ถูกต้องครบถ้วนตาม ความจริงทุกประการ ลงชื่อ..... () ผู้ประกอบการ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....				(8) รวม (ตัวอักษร)(.....)		

อบจ.01-6/1	องค์การบริหารส่วนจังหวัด..... งบเดือนแสดงรายละเอียดการจำหน่ายยาสูบ		สำหรับเจ้าพนักงาน ทะเบียนรับเลขที่.....วัน เดือน ปี..... เจ้าพนักงานผู้รับ.....		
ถึง	เจ้าพนักงาน.....	งบเดือนประจำเดือน.....พ.ศ.....			
ชื่อ..... ผู้ได้รับอนุญาตขายยาสูบชนิด ☐ บุหรี่ซิการ์แรต ☐ บุหรี่ซิการ์ ☐ ประเภท 1 ☐ ประเภท 2 ☐ ประเภท 3 ตามใบอนุญาตขายยาสูบเล่มที่.....เลขที่.....ชื่อสถานประกอบการ.....ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย..... ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....ขอแจ้งรายละเอียดการขายยาสูบแต่ละชนิด ดังนี้					
ยาสูบ (ชนิด) รายการ		บุหรี่ยาสูบแรต		บุหรี่ยาสูบการ์	
		จำนวนซอง	จำนวนมวน	จำนวนซอง	จำนวนมวน
คงเหลือยกมา					
ปริมาณการรับเข้า					
รวมรับ					
ปริมาณการจำหน่าย					
คงเหลือยกไป					

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการที่แสดงไว้เป็นความจริงทุกประการ

หมายเหตุ: 1. จัดทำเป็นรายเดือน

ลงชื่อผู้ประกอบการ

2. ยื่นต่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัด ภายในวันที่ 20 ของเดือนถัดไป

วันที่.....

งบเดือนสรุปรายได้ภาษี อบจ.ยาสูบ

ประจำเดือน.....

สำหรับระยะเวลาดังแต่วันที่เดือน.....พ.ศ. ถึงวันที่เดือน.....พ.ศ.

รายการ	ภาษี (บาท)		จำนวนผู้เสียภาษี		หมายเหตุ
	บุหรี่ยีกาแรต	บุหรี่ยีการ	รายการ	ราย	
ยอดยกมา			เดือนก่อน		
เดือนนี้			เดือนนี้		
รวมตั้งแต่ปีถึงเดือนนี้			เพิ่ม/ลด		

การดำเนินการระยะยาว

- ร่าง -

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด....
เรื่อง ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 53 วรรค 3 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. (ฉบับที่ 2) พ.ศ. มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันออกประกาศเป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ .. เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

ร่าง

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงข้อบัญญัติเกี่ยวกับการเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจาก

ยาสูบ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบัญญัติในการเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้ายาสูบ ให้เป็นมาตรฐาน เกิดความเป็นธรรม ก่อเกิดการเพิ่มประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษี เพื่อนำรายได้ไปใช้ในการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่ และอำนวยความสะดวกสาธารณะแก่ประชาชนในเขตจังหวัดได้มากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด
พ.ศ. (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (1) มาตรา 51 และมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 ประกอบมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 องค์การบริหารส่วนจังหวัด..... โดยความเห็นชอบ
ของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัด..... จึงออกข้อบัญญัติขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด..... เรื่อง การเก็บภาษี
บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความใน (..) ของข้อ .. แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด..... เรื่อง
การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(2) การค้ายาสูบให้เกิดขึ้นในเวลาที่ยาสูบทั้งนี้ เฉพาะตามจำนวนที่จำหน่ายให้แก่ผู้ทำ
การค้าหรือผู้บริโภคภายในเขตจังหวัด.....และตามจำนวนที่ไม่มีหลักฐานแสดงได้ว่าการเสียภาษีตาม
ข้อบัญญัตินี้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว”

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของข้อ .. แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ถือว่าใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์
หรือบุหรี่ซิการ์ ที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 เป็นทะเบียนสถานการค้าตามวรรคหนึ่ง
ด้วย”

ประกาศ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

()

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

- ร่าง -

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

เรื่อง กำหนดแบบพิมพ์ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

อาศัยอำนาจตามความในข้อ .. ข้อ .. ข้อ .. ข้อ .. และข้อ .. แห่งข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัด..... เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด... เรื่อง กำหนดแบบพิมพ์ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันออกประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 กำหนดแบบพิมพ์ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด..... เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ตามแบบท้ายประกาศนี้ ดังนี้

3.1 คำขอจดทะเบียนสถานการค้ายาสูบ (อบจ.01-1/1)

3.2 ใบทะเบียนสถานการค้ายาสูบ (อบจ.01-2/1)

3.3 คำขอย้ายสถานการค้า เล็ก หรืออินกิจการ (อบจ.01-3/1)

3.4 แบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.01-4/1)

3.5 บัญชีประจำวันแสดงการรับ-จ่ายยาสูบ (อบจ.01-5/1)

3.6 งบเดือนแสดงการรับ-จ่ายยาสูบ (อบจ.01-6/1)

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

อบจ. 01-1/1	องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....	สำหรับเจ้าพนักงาน
	คำขอจดทะเบียนสถานการค้ายาสูบ	ทะเบียนรับเลขที่.....
		วัน เดือน ปี ที่รับ.....
		เจ้าพนักงานผู้รับ.....

เรียน ☐ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด..... ☐

ผู้ประกอบการ

ชื่อผู้ประกอบการ.....

เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

☐ บุคคลธรรมดา : บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่..... ออกให้ ณ ที่ว่าการอำเภอ/เขต.....

☐ นิติบุคคล : เลขทะเบียนนิติบุคคลที่..... เมื่อวันที่.....

ที่อยู่/ที่ตั้งสำนักงาน เลขที่ ตรอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์.....

สถานการค้า

ชื่อสถานการค้า.....

สถานที่ตั้ง เลขที่ หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

เอกสารที่ยื่นพร้อมคำขอ

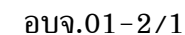
1. สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประชาชน และสำเนาบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการ	จำนวน.....แผ่น
2. สำเนาทะเบียนบ้านของสถานการค้า	จำนวน.....แผ่น
3. แผนที่ที่ตั้งของสถานการค้า	จำนวน.....แผ่น
4. หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ของสถานการค้าที่จดทะเบียนหรือหนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่	จำนวน.....แผ่น
5. สำเนาทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ถ้ามี)	จำนวน.....แผ่น
6. สำเนาหนังสือรับรองของกระทรวงพาณิชย์ (ที่ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน)	จำนวน.....แผ่น
7. หนังสือมอบอำนาจและสำเนาบัตรประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)	จำนวน.....แผ่น

ข้าพเจ้ารับรองว่ารายการข้างต้นที่ยื่นมานี้ถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้ประกอบการ/ผู้รับมอบอำนาจ

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

องค์การบริหารส่วนจังหวัด
ไบทะเบียนสถานการค้ายาสูบ

ชื่อผู้ประกอบการ.....เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

ชื่อสถานการค้า.....ทะเบียนสถานการค้าเลขที่

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์

ประกอบการค้ายาสูบ ☐ บุหรี่ซิการ์ ☐ ชิการ์ ☐

ออกให้ ณ วันที่.....

.....
(.....)
ตำแหน่ง

คำเตือน: ใบทะเบียนสถานการค้านี้ใช้ได้เฉพาะผู้ประกอบการตามที่ระบุไว้เท่านั้น และต้องแสดงไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานการค้าหรือสำนักงาน

อบจ. 01-4/1	องค์การบริหารส่วนจังหวัด..... แบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ยาสูบ)				สำหรับเจ้าพนักงาน ทะเบียนรับเลขที่..... วัน เดือน ปี ที่รับ..... เจ้าพนักงานผู้รับ.....			
	(1) ชื่อผู้ประกอบการ..... ชื่อสถานที่..... เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร□□□□□□□□□□ ทะเบียนสถานที่เลขที่ □□□□□ สถานที่ตั้งเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย..... ถนน.....ตำบล..... อำเภอ.....จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์ □□□□□ โทรศัพท์.....				(2) ชำระภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประจำเดือน.....			
					สำหรับ	(8) ใบเสร็จรับเงินเลขที่/เล่มที่..... เจ้า วัน เดือน ปี..... พนักงาน เจ้าพนักงานผู้รับ..... งาน (.....)		
(3) รายการ ที่	(4) รายการยาสูบที่จำหน่าย				(5) อัตราภาษี มูลค่า สตางค์	(6) จำนวนเงิน		
	ยาสูบชนิด		จำนวน					
	บุหรี่ยี่ห้อ	ชื่อยี่ห้อ	ซอง	มวน		บาท	สต.	
ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการที่แสดงในแบบ รายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ถูกต้อง ครบถ้วนตามความเป็นจริง				(7) รวม				
ลงชื่อ..... (.....) ผู้ประกอบการ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....				(ตัวอักษร) (.....)				

อบจ.01-5/1	บัญชีประจำวัน แสดงการรับ - จ่ายยาสูบ..... ชื่อสถานการค้า ทะเบียนสถานการค้าเลขที่ □□□□□
------------	--

วัน เดือน ปี	คงเหลือยกมา		รายการรับ			รายการจำหน่าย		คงเหลือยกไป		หมายเหตุ
			หลักฐานการรับ	ปริมาณ		ปริมาณ				
	ซอง	มวน			ซอง	มวน	ซอง	มวน	ซอง	
รวมเดือนนี้										
รวมต้นปี ถึงสิ้นเดือนนี้										

- หมายเหตุ:
1. ให้จัดทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มีเหตุที่จะต้องลงรายการเกิดขึ้น
 2. ให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี ที่สถานการค้า พร้อมทั้งเอกสารประกอบการลงบัญชีดังกล่าว

อบจ.01-6/1	งบเดือนแสดงการรับ-จ่ายยาสูบ	สำหรับเจ้าพนักงาน ทะเบียนรับเลขที่..... วัน เดือน ปี ที่รับ..... เจ้าพนักงานผู้รับ.....
	ชื่อสถานการค้า.....	
	ประจำเดือน.....	
	ทะเบียนสถานการค้าเลขที่ □□□□□	

รายการ ยาสูบ (ชนิด)	บุหรี่ซีกาแรต		ซีการ์	
	ซอง	มวน	ซอง	มวน
คงเหลือยกมา				
ปริมาณการรับเข้า				
รวมรับ				
ปริมาณการจำหน่ายให้ผู้ทำการค้า/ บริโภคภายในจังหวัด				
ปริมาณการจำหน่ายไปนอกจังหวัด				
รวมจ่าย				
คงเหลือยกไป				

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการที่แสดงไว้เป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ ผู้ประกอบการ

(.....)

วันที่

หมายเหตุ: 1. จัดทำเป็นรายเดือน

2. ยื่นต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายในวันที่ 20 ของเดือนถัดไป

รายการคุมทะเบียน(ยาสูบ)
ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

[illegible]

งบเดือนสรุปรายได้ภาษี อบจ.ยาสูบ

ประจำเดือน.....

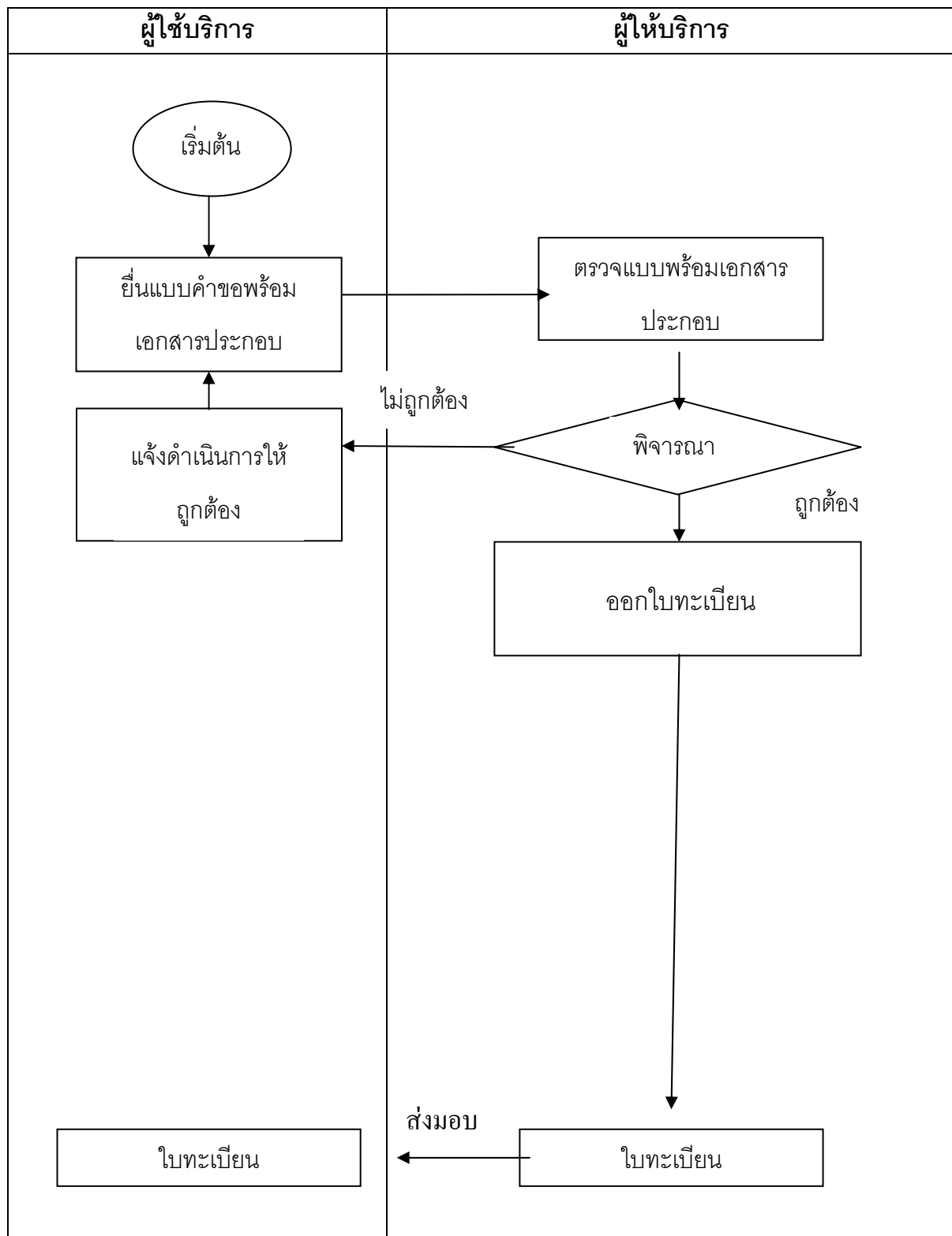
ปริมาณการจำหน่ายยาสูบสำหรับระยะเวลาดังตั้งแต่วันที่เดือน.....พ.ศ. ถึงวันที่เดือน.....พ.ศ.

	ภาษี (บาท)		จำนวนผู้เสียภาษี			หมายเหตุ
				ราย		
				บุหรื ชีกาแรต	ชีการ์	
	บุหรืชีกาแรต	ชีการ์				
ยอดยกมา			เดือนก่อน			
เดือนนี้			เดือนนี้			
รวมตั้งแต่ปีถึงเดือนนี้			เพิ่ม/ลด			

ขั้นตอนการจดทะเบียนสถานการค้า

รายการ	หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข
1. ผู้มีหน้าที่ยื่น	ผู้ประกอบการ
2. สถานที่ยื่น	สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด/สถานที่ที่ อบจ. กำหนด
3. ยื่นต่อ	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย
4. อัตราค่าธรรมเนียม	ไม่มีอัตราค่าธรรมเนียม
5. แบบคำขอ+เอกสารประกอบ	1. แบบ อบจ. 01-1/1 2. สำเนาทะเบียนบ้านของสถานการค้า 3. แผนที่ที่ตั้งของสถานการค้า 4. หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ของสถานการค้าที่จดทะเบียนหรือหนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่ 5. สำเนาทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ถ้ามี) 6. สำเนาหนังสือรับรองของกระทรวงพาณิชย์ (ไม่เกิน 6 เดือน) 7. หนังสือมอบอำนาจและสำเนาบัตรประชาชนผู้มอบและผู้รับมอบ 8. สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการ
6. ผู้มีอำนาจออกใบทะเบียน	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย
7. ขั้นตอนการดำเนินการ	ยื่นแบบ อบจ. 01-1/1 ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติบังคับใช้หรือวันเริ่มดำเนินการการค้าแล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน
8. ระยะเวลาที่ใช้ในการพิจารณา	5 นาที นับแต่ได้รับเอกสารครบถ้วน

แผนภูมิขั้นตอนการจดทะเบียนสถานการค้า

- ร่าง -

ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัด...

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการงดหรือลดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในข้อ .. และข้อ .. แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด... นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัด... ว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการงดหรือลดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม พ.ศ.”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันออกประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่จะต้องเสียเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มทำคำร้องเป็นหนังสือยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยแสดงเหตุผลที่ของงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มนั้น เว้นแต่กรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้งดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มโดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้

ข้อ 4 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นคำร้องตามข้อ 3 ต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อของดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม

ข้อ 5 การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มให้ทำได้เฉพาะกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี และได้ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบภาษีเป็นอย่างดี

ข้อ 6 การลดเบี้ยปรับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งลดได้ ดังต่อไปนี้

(1) กรณีเมื่อพ้นกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษีแล้ว ผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้ยื่นแบบรายการภาษีเองและขอชำระภาษีโดยไม่ได้รับคำเตือนหรือหนังสือเรียกหรือคำสั่งเป็นหนังสือ เบี้ยปรับที่ต้องเสีย ให้ลดลงครึ่งหนึ่งตามอัตราและเงื่อนไข ดังนี้

(ก) ถ้าชำระภายใน 15 วัน นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษีให้เสียร้อยละ 2 ของเบี้ยปรับ

(ข) ถ้าชำระภายหลัง 15 วัน แต่ไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษี ให้เสียร้อยละ 5 ของเบี้ยปรับ

(ค) ถ้าชำระภายหลัง 30 วัน แต่ไม่เกิน 60 วันนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษี ให้เสียร้อยละ 10 ของเบี้ยปรับ

(ง) ถ้าชำระภายหลัง 60 วัน แต่ไม่เกิน 90 วันนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษี ให้เสียร้อยละ 15 ของเบี้ยปรับ

(จ) ถ้าชำระภายหลัง 90 วันนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษีให้เสียร้อยละ 20 ของเบี้ยปรับ

(2) กรณีที่ได้ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้ยื่นแบบรายการภาษีใหม่และขอชำระภาษีให้ถูกต้อง โดยไม่ได้รับคำเตือนหรือหนังสือเรียกหรือคำสั่งเป็นหนังสือ เบี้ยปรับที่ต้องเสีย ให้ลดลงตามอัตราและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน (1) โดยอนุโลม

(3) กรณีอื่นนอกจาก (1) และ (2) ให้เสียร้อยละ 40 ของเบี้ยปรับ

ข้อ 7 การลดเงินเพิ่ม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งลดได้ ดังต่อไปนี้

(1) ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายใน 7 วันนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษีหรือวันถัดจากวันที่ชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสียโดยไม่ได้รับคำเตือนหรือหนังสือเรียกหรือคำสั่งเป็นหนังสือ เงินเพิ่มที่ต้องเสียให้ลดลงครึ่งหนึ่งร้อยละ 0.5 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

(2) ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายหลัง 7 วันแต่ไม่เกิน 15 วันนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษีหรือวันถัดจากวันที่ชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสียโดยไม่ได้รับคำเตือนหรือหนังสือเรียกหรือคำสั่งเป็นหนังสือ เงินเพิ่มที่ต้องเสียให้ลดลงครึ่งหนึ่งร้อยละ 0.75 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ข้อ 8 การลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ 6 และข้อ 7 หรือการงดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม ให้ทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ 9 ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด... เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่.... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด...

- ร่าง -

ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ว่าด้วยการตรวจปฏิบัติการสถานการค้าของพนักงานเจ้าหน้าที่

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในข้อ .. แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. และเพื่อให้การตรวจปฏิบัติการสถานการค้าเป็นมาตรฐานเดียวกันและมีประสิทธิภาพ
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกกระเปียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัด ว่าด้วยการ
ตรวจปฏิบัติการสถานการค้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ.”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันออกประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 การตรวจปฏิบัติการให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.

ข้อ 4 การออกตรวจปฏิบัติการ ให้ถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการตรวจปฏิบัติการ
แนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ 5 การออกตรวจปฏิบัติการ จะทำในกรณีดังต่อไปนี้

5.1 การออกตรวจปฏิบัติการแนะนำ เป็นการตรวจปฏิบัติการกรณีที่
ผู้ประกอบการจดทะเบียนใหม่

5.2 การตรวจปฏิบัติการทั่วไป เป็นการตรวจปฏิบัติการตามความจำเป็น
และสมควร

ข้อ 6 หากการตรวจปฏิบัติการพบว่าผู้ประกอบการมีการชำระภาษีไม่ถูกต้องให้
ทำการประเมินภาษี เบี้ยปรับและเงินเพิ่มต่อไป โดยดำเนินการ ดังนี้

6.1 ให้ทำหนังสือถึงนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทขอให้ระงับการจดทะเบียน
เสร็จการชำระบัญชีไว้ก่อน

6.2 จัดทำหนังสือแจ้งการประเมินภาษีตามแบบทำระยะเบียบนี้ จำนวน 2
ฉบับ ฉบับแรก ส่งให้แก่ผู้เสียภาษี ฉบับที่ 2 แนบไว้กับรายงานผลการตรวจปฏิบัติการ

6.3 ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ลง
นามในหนังสือแจ้งการประเมินภาษีทุกฉบับ และให้เจ้าหน้าที่ผู้เตรียมหนังสือแจ้งการประเมินภาษี
ลงลายมือชื่อพร้อมทั้งอักษรตัวบรรจงและตำแหน่งกำกับไว้ทุกฉบับด้วย

6.4 การส่งหนังสือแจ้งการประเมินภาษีให้ใช้วิธีส่งตามหลักเกณฑ์ใน ข้อ
10 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยเฉพาะกรณีต่อไปนี้ให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) กรณีผู้เสียภาษีเป็นบุคคลธรรมดาได้แจ้งย้ายภูมิลำเนา ออกแล้ว
แต่ยังไม่ได้แจ้งย้ายเข้า ให้ประเมินตั้งค้างไว้ที่ภูมิลำเนาเดิม ส่วนการส่งหนังสือแจ้งการประเมิน
ภาษีให้ส่งไปยังบ้านที่อยู่เดิมและที่อ้างว่าย้ายไปอยู่ใหม่

(2) กรณีผู้เสียภาษีเป็นนิติบุคคลที่แจ้งเลิกและอยู่ระหว่างการชำระ
บัญชีหรือจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีแล้วแต่ยังไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันจดทะเบียนเสร็จการชำระ
บัญชีให้ส่งหนังสือแจ้งการประเมินภาษีให้แก่ผู้ชำระบัญชี ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้ชำระ
บัญชีตามที่ได้แจ้งไว้กับกระทรวงพาณิชย์

กรณีที่ได้นำหนังสือถึงนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทขอให้ระงับการจด
ทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีไว้ก่อนตามข้อ 6.1 ให้ตรวจสอบว่าผู้เสียภาษีได้ชำระภาษีครบถ้วนแล้ว
หรือไม่ หากชำระภาษีครบถ้วนแล้วให้แจ้งยกเลิกการระงับการจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีไปยัง
นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัททันที

6.5 เมื่อได้ส่งหนังสือแจ้งการประเมินภาษีแล้ว ให้นำหลักฐานที่แสดงว่าผู้
เสียภาษีได้รับหนังสือแจ้งการประเมินภาษีติดไว้ในรายงานผลการตรวจปฏิบัติการ

ข้อ 7 ให้รายงานการตรวจปฏิบัติการต่อผู้บังคับบัญชาภายในวันทำการถัดจาก
วันที่ตรวจปฏิบัติการแล้วเสร็จ

ข้อ 8 ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ .. เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

แนวปฏิบัติการตรวจปฏิบัติการ

การตรวจปฏิบัติการ หมายถึง การเข้าไปตรวจสอบ ณ สถานที่ประกอบการของผู้เสียภาษีเพื่อชี้แจงข้อปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และคำสั่งให้ทราบ และขณะเดียวกันเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้เสียภาษี ตลอดจนข้อบกพร่องหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร และการควบคุมการจัดเก็บภาษี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแนะนำผู้ประกอบการให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในระเบียบ ข้อกฎหมาย และวิธีปฏิบัติ
2. เพื่อศึกษาลักษณะของการประกอบกิจการ ขั้นตอนการได้มาและจำหน่ายไปซึ่งสินค้า
3. เพื่อตรวจสอบเบื้องต้นว่าผู้ประกอบการยื่นชำระภาษีถูกต้อง
4. เพื่อตรวจสอบการทำบัญชีตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง
5. เพื่อเป็นการป้องปรามให้การปฏิบัติของผู้ประกอบการเป็นไปตามกฎหมาย

ประเภทของการตรวจปฏิบัติการ

1. การตรวจปฏิบัติการแนะนำ เป็นการตรวจปฏิบัติการกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนใหม่
2. การตรวจปฏิบัติการทั่วไป เป็นการตรวจปฏิบัติการตามความจำเป็นและสมควร เช่น ผู้ประกอบการมีแนวโน้มการชำระภาษีผิดปกติ ชำระภาษีไม่สม่ำเสมอโดยไม่มีเหตุอันควร มีพฤติกรรมที่จะหลบหลีกภาษี หรือตามนโยบายการบริหารภาษี เป็นต้น

การเตรียมตัวออกตรวจปฏิบัติการ

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูล

1.1 ศึกษาข้อมูลลักษณะธุรกิจของกิจการ

1.2 รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบการ

(1) คำขอจดทะเบียนสถานการค้ายาสูบ (อบจ.01-1/1)

(2) หนังสือรับรอง สำเนาบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ประกอบการ

(3) แบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ. 01-4/2)

(4) งบเดือนแสดงการรับ-จ่ายยาสูบ (อบจ. 01-6/1)

(5) สถิติการชำระภาษี

(6) เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

2. ขออนุมัติและจัดทำหนังสือนำตัวออกตรวจปฏิบัติการ (ตส.01-1)

2.1 ทำหนังสือนำตัวออกตรวจปฏิบัติการ (ตส.01-1) จำนวน 2 ฉบับ ต้นฉบับให้กับผู้รับการตรวจ ส่วนฉบับให้ผู้รับการตรวจลงลายมือชื่อเพื่อรับรองว่าได้รับต้นฉบับแล้ว และให้ติดสำเนาเรื่องไว้เป็นหลักฐาน

2.2 ในการออกตรวจแต่ละคราวควรมีเจ้าหน้าที่อย่างน้อย 2 คน โดยมีข้าราชการตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป เป็นหัวหน้า เว้นแต่กรณีจำเป็นต้องอยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชา

2.3 ก่อนออกตรวจปฏิบัติการต้องลงบันทึกไว้ในสมุดสั่งการออกตรวจสอบภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ตส.01-2)

3. เตรียมเอกสารและแบบพิมพ์ต่าง ๆ ที่ต้องใช้เพื่อนำไปตรวจปฏิบัติการ

3.1 บันทึกการตรวจการปฏิบัติการสำหรับการจัดเก็บภาษี (ตส.01-3/1)

3.2 บันทึกแสดงการปฏิบัติงานการตรวจสอบเกี่ยวกับการเสียภาษี (ตส.01-4)

3.3 แบบพิมพ์ที่ต้องการแนะนำให้ผู้ประกอบการทราบ เช่น

(1) แบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.01-4/2)

(2) บัญชีประจำวันแสดงการรับ-จ่ายยาสูบ (อบจ.01-5/1)

(3) งบเดือนแสดงการรับ-จ่ายยาสูบ (อบจ.01-6/1)

วิธีการตรวจปฏิบัติการ

1. แสดงบัตรประจำตัวพนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด และมอบหนังสือ
นำตัวออกตรวจปฏิบัติการ (ตส.01-1) ให้แก่ผู้ประกอบการหรือผู้ครอบครองสถานที่โดยให้
ผู้รับตรวจลงลายมือชื่อรับต้นฉบับในสำเนาฉบับก่อนทำการตรวจปฏิบัติการ

2. ดำเนินการตรวจปฏิบัติการแนะนำ

สอบถามข้อมูลทั่วไป ดังนี้

(1) ลักษณะทั่วไปของกิจการ รายละเอียดการจัดหา การซื้อขาย วัสดุ ยี่ห้อ ราคา
ขาย ปริมาณการซื้อแต่ละครั้ง ความถี่ในการสั่งซื้อ จำนวนพนักงานขาย และ
สภาพแวดล้อมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการ

(2) ด้านระบบบัญชี เช่น วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางบัญชี (การใช้คอมพิวเตอร์
หรือสมุดบัญชีในการบันทึกข้อมูล) ขั้นตอนการบันทึกบัญชี

(3) ให้คำแนะนำในการจัดทำบัญชี หรือการปฏิบัติอื่น ๆ ตามกฎหมาย ได้แก่

1) บัญชีที่ต้องจัดทำ

2) การลงบัญชีต่าง ๆ ต้องทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มิเหตุ
จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น

3) การจัดทำงบเดือน และการยื่นแบบงบเดือน ให้ยื่น ณ องค์การบริหารส่วน
จังหวัดแห่งท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดไป

4) การเก็บรักษาบัญชีและสำเนางบเดือนต้องเก็บไว้ที่สถานประกอบการไม่
น้อยกว่าห้าปี

5) ต้องจัดทำและมีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด
(อบจ.01-4/2)

6) แจ้งสิทธิ หน้าที่ อื่น ๆ ที่ผู้ประกอบการพึงทราบรวมถึงบทกำหนดโทษกรณี
ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติ

3. การบันทึกการตรวจ

หลังจากดำเนินการตรวจปฏิบัติการแนะนำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ทำบันทึกการตรวจปฏิบัติการสำหรับการจัดเก็บภาษี (ตส.01-3/1) หากมีข้อมูลที่เป็น
ประโยชน์อื่นๆ ให้จัดทำบันทึกเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควร และบันทึกแสดงการ
ปฏิบัติงานการตรวจสอบเกี่ยวกับการเสียภาษี (ตส.01-4)

การปฏิบัติหลังการออกตรวจปฏิบัติการ

สรุปข้อเท็จจริงและปัญหาที่ตรวจพบเพื่อทำบันทึกการตรวจเสนอผู้บังคับบัญชาพร้อมแนบบันทึกการตรวจปฏิบัติการสำหรับการจัดเก็บภาษี (ตส.01-3/1) บันทึกเพิ่มเติม (ถ้ามี) และบันทึกแสดงการปฏิบัติงานการตรวจสอบเกี่ยวกับการเสียภาษี (ตส.01-4)

หนังสือนำตัวออกตรวจปฏิบัติการ

ที่...../.....

องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง นำตัวออกตรวจปฏิบัติการ

เรียน

หนังสือนี้แสดงให้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

ได้ให้.....ตำแหน่ง.....

พร้อมด้วย (1).....ตำแหน่ง.....

(2)ตำแหน่ง.....

(3)ตำแหน่ง.....

มาทำการตรวจสอบการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีและให้มีอำนาจยึดหรืออายัดบัญชี เอกสารหรือหลักฐาน
ต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีสถานการณ์ค้าซื้อ.....

ทะเบียนเลขที่ □□□□□ ซึ่งตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ได้ตามที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

อนึ่ง เพื่อป้องกันมิให้บุคคลภายนอกแอบอ้างตนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าทำการตรวจสอบภาษี
จึงขอให้ท่านขอคูบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการตรวจสอบด้วย และถ้ามีเหตุสงสัยก็ขอให้สอบถาม
ไปยังผู้บังคับบัญชาตามหมายเลขโทรศัพท์.....ได้ และขอให้ท่านอำนวยความสะดวกแก่พนักงาน
เจ้าหน้าที่ซึ่งได้ระบุนามมาแล้วข้างต้นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

.....

โทร.....

บันทึกการตรวจการปฏิบัติการสำหรับการจัดเก็บภาษี

ที่

วันที่

1.วันนี้ เวลา น. ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง

พร้อมด้วย (1) ตำแหน่ง

(2) ตำแหน่ง

(3) ตำแหน่ง

สังกัด ได้ตรวจสอบสถานประกอบการ

ชื่อ เลขที่..... ถนน

ตำบล อำเภอ จังหวัด

ซึ่ง(นาม) เป็นเจ้าของหรือผู้จัดการ หรือเป็น

2. ได้สอบถาม ดังนี้

2.1 ยาสูบที่รับเข้า	ปริมาณ (ซอง/มวน)	ช่วงระยะเวลา
2.1.1		
2.1.2		
2.1.3		
2.1.4		

2.2 ยาสูบที่จำหน่าย	ปริมาณขายส่งต่อเดือน (ซอง/มวน)	ปริมาณขายปลีกต่อเดือน (ซอง/มวน)
2.2.1		
2.2.2		
2.2.3		
2.2.4		

2.3 ยาสูบคงเหลือ	ปริมาณ (ซอง/มวน)	ปริมาณ (ซอง/มวน)
2.3.1		
2.3.2		
2.3.3		
2.3.4		

2.4 วิธีการขาย

- ☐ ผ่านตัวแทนขาย
- ☐ ผ่านพ่อค้าปลีก
- ☐ ผู้บริโภคโดยตรง
- ☐ อื่น ๆ

2.5 วิธีการชำระภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายในวันที่ 20 ของเดือนถัดจากเดือนที่จำหน่าย

- 2.6 การจัดทำบัญชี/งบเดือน ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด มี ไม่มี
- บัญชีประจำวันแสดงการรับ-จ่ายยาสูบ (อบจ.01-5/1)	☐	☐
- งบเดือนแสดงการรับ-จ่ายยาสูบ (อบจ.01-6/1)	☐	☐

2.7 การใช้ระบบควบคุมสินค้าของผู้ประกอบการ

- ☐ คอมพิวเตอร์ ☐ บันทึกด้วยมือ

2.8 ปัญหาของผู้ประกอบการ

3. ในการตรวจสอบครั้งนี้ข้าพเจ้าผู้รับการตรวจสอบยืนยันว่า เจ้าหน้าที่งานผู้ทำการตรวจดังกล่าวข้างต้นทุกคนได้กระทำการโดยสุภาพเรียบร้อยและไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานหรือการดำเนินกิจการค้าของข้าพเจ้า ทั้งนี้ได้กระทำให้ทรัพย์สิน หรือเอกสารชำรุดเสียหายแต่ประการใด และข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงทุกประการ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

4. การตรวจปฏิบัติการแล้วเสร็จเวลา น.

(ลงชื่อ) ผู้ประกอบการ
(.....)

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงาน
(.....)

(ลงชื่อ) พยาน
(.....)

(ลงชื่อ) พยาน
(.....)

บันทึกแสดงการปฏิบัติงานการตรวจสอบเกี่ยวกับการเสียภาษี

วันที่ เดือน พ.ศ.

1. วันนี้เวลา.....น. ข้าพเจ้า.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....พร้อมด้วย

(1).....ตำแหน่ง.....

(2).....ตำแหน่ง.....

(3).....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....ได้มาตรวจสอบภาษี ณ สถานการค้า

ชื่อ.....เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....ซึ่ง (นาม).....

เป็นเจ้าของหรือผู้จัดการ หรือเป็น.....

2. ได้ทำการตรวจสอบภาษีสินค้าประเภท.....

3. ได้ทำการตรวจสอบแล้วพบว่า.....

4. ในการตรวจสอบครั้งนี้ข้าพเจ้าผู้รับการตรวจสอบขอยืนยันว่า เจ้าพนักงานผู้ทำการตรวจดังกล่าวข้างต้น ทุกคนได้กระทำการโดยสุภาพเรียบร้อยและไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นการขัดขวาง การปฏิบัติงานหรือการดำเนินกิจการค้าของข้าพเจ้า ทั้งมิได้กระทำให้ทรัพย์สิน หรือเอกสารชำรุดเสียหายแต่ประการใด และข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงทุกประการ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

5. การตรวจแล้วเสร็จเวลา.....น.

(ลงชื่อ)..... ผู้รับตรวจ

(.....)

(ลงชื่อ)..... เจ้าพนักงาน

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

- ร่าง -

ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ว่าด้วยการตรวจสอบภาษี

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในข้อ .. แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. และเพื่อให้การตรวจสอบภาษีเป็นมาตรฐานเดียวกันและมีประสิทธิภาพ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัด..... ว่าด้วยการตรวจสอบภาษี พ.ศ. ”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันออกประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“การตรวจสอบภาษี” หมายความว่า การตรวจสอบได้ส่วนตามหนังสือเรียกการตรวจสอบการปฏิบัติการเกี่ยวกับการเสียภาษี และการตรวจค้น การยึด หรืออายัด ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

“นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

“ผู้เสียภาษี” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

ข้อ 4 ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด 1

ทั่วไป

ข้อ 5 การตรวจปฏิบัติการให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.

ข้อ 6 การตรวจสอบภาษี ให้ถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการตรวจสอบภาษีแบบทำ
ระเบียบนี้

หมวด 2

การปฏิบัติการเกี่ยวกับหนังสือเรียก

ส่วนที่ 1

ขอบเขตอำนาจในการออกหนังสือเรียก

ข้อ 7 อำนาจในการออกหนังสือเรียก

ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจออก
หนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้ทั่วเขตจังหวัด.....

ส่วนที่ 2

การออกหนังสือเรียกและการปฏิบัติทางทะเบียน

ข้อ 8 การดำเนินการก่อนออกหนังสือเรียกผู้เสียภาษีมาตรวจสอบได้ส่วนให้
พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติดังนี้

(1) รวบรวมหลักฐานข้อมูลและทำการวิเคราะห์จาก

(ก) แบบรายการภาษีของผู้เสียภาษีนั้น (อบจ.01-4/2)

(ข) งบเดือนแสดงการรับ-จ่ายยาสูบ (อบจ.01-6/1)

ทั้งนี้ ให้บันทึกผลการวิเคราะห์แบบรายการภาษี ตามแบบ ตส.01 – 6 ทำ
ระเบียบนี้ ว่าจะดำเนินการตรวจสอบในประเด็นใด และหรือวิธีการใด

(2) การขออนุมัติออกหนังสือเรียก

(ก) สามารถกระทำได้สำหรับทุกเดือนที่ปรากฏความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเสียภาษีไว้ไม่ถูกต้อง

(ข) ให้ใช้แบบขออนุมัติออกหนังสือเรียก ตามแบบ ตส.01-7 ทำयरระเบียบนี้

(3) การออกหนังสือเรียกผู้เสียภาษีมาตรวจสอบไต่สวนในเดือนใด จะต้องไม่เรียกซ้ำกันกับเดือนที่เคยออกหนังสือเรียกไปแล้ว เว้นแต่กรณีที่มีหลักฐานหรือข้อมูลซึ่งไม่ซ้ำกับที่เคยตรวจสอบไปก่อนแล้ว หรือกรณีมีเหตุอันสมควรอื่น ก็ให้ขออนุมัติออกหนังสือเรียกตรวจสอบใหม่ได้เฉพาะราย

ข้อ 9 หนังสือเรียกให้ใช้ตามแบบ อบจ.02-2 ทำयरระเบียบนี้

การออกหนังสือเรียกต้องกระทำภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ และให้เรียกบัญชีและเอกสารเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบภาษีโดยตรงเท่านั้น

ข้อ 10 กรณีจำเป็นและเร่งด่วนให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือเรียกตามข้อ 4 ออกหนังสือเรียกไปได้โดยชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นให้ทราบด้วย หากออกหนังสือเรียกตรวจสอบซ้ำให้โอนเรื่องไปรวมหนังสือเรียกตรวจสอบก่อนต่อไป

ส่วนที่ 3

การส่งหนังสือเรียกและการปฏิบัติตามหนังสือเรียก

ข้อ 11 การส่งหนังสือเรียกให้ปฏิบัติ ดังนี้

(1) ต้องส่งหนังสือเรียกตามวิธีการที่กำหนดในข้อ 10 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(2) ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่า 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

(3) กรณีผู้เสียภาษีเป็นบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่แจ้งเลิกและอยู่ระหว่างการชำระบัญชี ให้ออกหนังสือเรียกไปยังผู้ชำระบัญชี ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้ชำระบัญชีตามที่ได้แจ้งไว้กับกระทรวงพาณิชย์ และให้ทำหนังสือถึงนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท ขอให้เร่งับการจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีไว้ก่อน

กรณีผู้เสียหายเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่แจ้งเลิก และจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีแล้ว แต่ยังไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชี ให้ออกหนังสือเรียกไปยังผู้ชำระบัญชี ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้ชำระบัญชีตามที่แจ้งไว้กับกระทรวงพาณิชย์ และให้หน่วยงานตรวจสอบรับผิดชอบดำเนินการประเมินภาษีโดยเร็วเนื่องจากต้องฟ้องเรียกหนี้สินจากบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลให้เสร็จภายใน 2 ปี นับแต่วันจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชี

(4) เมื่อได้ส่งหนังสือเรียกแล้วให้นำหลักฐานที่แสดงว่าผู้เสียหายได้รับหนังสือเรียกแล้วมาติดสำนวนเรื่องไว้ด้วย

ข้อ 12 หากผู้ถูกออกหนังสือเรียกหรือผู้เสียหายไม่สามารถจะมาให้ถ้อยคำ และหรือนำบัญชีหลักฐานมาให้ตรวจสอบตามหนังสือเรียกด้วยตนเองได้ อาจจะมอบอำนาจให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่บรรลุนิติภาวะแล้ว และมีความรู้เกี่ยวกับกิจการนั้นมาแทนก็ได้ โดยทำหนังสือมอบอำนาจตามแบบทำทะเบียนนี้หรือตามแบบอื่นที่มีผลในทางนิตินัยผูกพันผู้เสียหายในทำนองเดียวกัน

กรณีที่ผู้รับมอบอำนาจไม่ทราบข้อเท็จจริงเพียงพอ หรือพยายามประวิงเวลา หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือกรณีไม่ให้ถ้อยคำในสาระสำคัญ ก็ให้อยู่ในดุลยพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะสั่งให้ผู้เสียหายมาให้ถ้อยคำที่แจ้งด้วยตนเองได้

กรณีที่ผู้มอบอำนาจ มอบอำนาจให้ผู้รับมอบอำนาจสามารถมอบอำนาจช่วงต่อไปได้ เพียงใดก็ให้เป็นไปตามหนังสือมอบอำนาจนั้น

ข้อ 13 ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่จะไปทำการตรวจสอบ หรือผู้ถูกออกหนังสือเรียก หรือผู้เสียหายร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปทำการตรวจสอบ ณ สำนักงานตามที่ระบุไว้ในหนังสือเรียกให้ผู้มีอำนาจพิจารณาเป็นราย ๆ ไป โดยในการออกตรวจสอบครั้งแรก ให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 5 เป็นหัวหน้าคณะ และให้มีหนังสือนำตัว ตามแบบ ตส.01-1 ไปแสดงด้วย

การออกตรวจตามวรรคหนึ่ง จะต้องจัดให้มีสมุดสั่งการตรวจสอบภาษี บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ตามแบบ ตส.01-2 ทำทะเบียนนี้ โดยให้ผู้สั่งและผู้รับคำสั่งลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 14 ผู้เสียหายรายใด ได้รับหนังสือเรียกแล้วไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องใด ๆ ให้ทราบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเตือนให้ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามแบบ ตส.01-8 ทำทะเบียนนี้ ไปยังผู้เสียหายรายนั้นอีกครั้งหนึ่ง

หมวด 3

การดำเนินการตรวจสอบภาษี

ส่วนที่ 1

การตรวจสอบได้ส่วน

ข้อ 15 เมื่อผู้ได้รับหนังสือเรียกได้มาพบตามกำหนดนัดหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังนี้

- (1) ทำการไต่สวนเบื้องต้นเกี่ยวกับการดำเนินการของผู้เสียภาษี
- (2) ทำบันทึกถ้อยคำ โดยการบันทึกคำให้การตามแบบ ตส.01-9 ทำยระเบียบนี้ ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายแผ่นให้ใช้แบบคำให้การต่อตามแบบ ตส.01-9/1 ทำยระเบียบนี้ โดยให้ผู้ให้ถ้อยคำและพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไต่สวน ลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้านล่างมุมขวาทุกแผ่น
กรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยินยอมลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การเกี่ยวกับภาษีให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไต่สวน บันทึกข้อโต้แย้งดังกล่าว พร้อมด้วยเหตุผลหรือข้อเท็จจริงที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยินยอมลงลายมือชื่อไว้ให้ปรากฏในบันทึกคำให้การนั้น พร้อมกับลงลายมือชื่อกำกับด้วย
- (3) คำให้การของผู้เสียภาษีถือเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการผู้ใดจะคัดลอกหรือสำเนาภาพถ่ายมิไว้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากนายกองการบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมายก่อน
- (4) เมื่อผู้ได้รับหนังสือเรียกหรือผู้เสียภาษีได้นำบัญชีเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ มาส่งมอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจรับบัญชีเอกสารดังกล่าวโดยให้ออกใบรับมอบและส่งบัญชีและเอกสารตามแบบ ตส.01-10 ทำยระเบียบนี้ 2 ฉบับ ต้นฉบับให้ติดไว้กับสำนวนการตรวจสอบได้ส่วน ส่วนคู่ฉบับใบรับให้มอบแก่ผู้ส่งมอบไป

ข้อ 16 การตรวจสอบผู้เสียภาษีรายใดที่ปรากฏแน่ชัดว่าจะต้องมีการประเมินเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติมเป็นจำนวนมาก และผู้เสียภาษีมีพฤติการณ์สื่อแสดงว่าจะหลีกเลี่ยงหรือไม่ยินยอมชำระภาษีเพิ่มเติม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เร่งตรวจสอบให้แล้วเสร็จโดยเร็วที่สุดเป็นกรณีพิเศษ และหากปรากฏว่ามีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี ก็ให้พิจารณาดำเนินคดีอาญาไปพร้อมกันด้วย

ข้อ 17 การตรวจสอบผู้เสียภาษีเฉพาะรายที่เห็นว่าจะไม่มีการชำระภาษีตามรายการประเมิน หรือมีเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงภาษี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไต่สวนเกี่ยวกับฐานะการเงินและทรัพย์สินของผู้เสียภาษีเก็บไว้กับสำนวนการตรวจสอบ และส่งให้หน่วยงานเร่งรัดภาษีค้างเพื่อเป็นหลักฐานการบังคับชำระภาษีค้างต่อไป

ในกรณีผู้เสียหายเป็นคณะบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ให้ได้ส่วนทรัพย์สินส่วนตัวของบุคคลนั้นในคณะบุคคลหรือหุ้นส่วนทุกคน สำหรับห้างหุ้นส่วน จำกัด ให้ได้ส่วนทรัพย์สินส่วนตัวของหุ้นส่วนผู้จัดการและหุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความรับผิด ไว้ด้วย

ส่วนที่ 2

การรายงานผลการตรวจสอบภาษี

ข้อ 18 เมื่อได้ดำเนินการตรวจสอบได้ส่วนถูกต้องครบถ้วนทุกประเด็นแล้วให้สรุปเสนอตามแบบ ตส.01-11/3 ตส.01-11/4 และ ตส.01-11/2 ทำระเบียบนี้ โดยให้สรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พร้อมหลักฐานอ้างอิงที่จะต้องใช้เป็นหลักฐานให้ผู้เสียหายยอมรับสภาพหนี้ภาษี ประเด็นใดที่เป็นปัญหาข้อกฎหมายก็นำเสนอนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมายพิจารณาสั่งการต่อไป

ในกรณีที่ทำการตรวจสอบได้ส่วนเสร็จสิ้นแล้ว หากไม่ปรากฏพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงหรือหลักฐานพอที่จะเป็นพยานเพื่อจะทำการประเมินเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติมได้ก็ให้สรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และหลักฐานต่างๆ เสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมาย เพื่อขออนุมัติปิดสำนวนการตรวจสอบภาษีต่อไป

ข้อ 19 ในรายงานผลการตรวจสอบภาษีอย่างน้อยต้องระบุให้ทราบ ดังนี้

- (1) ชื่อผู้ประกอบการที่ทำการตรวจสอบ ประกอบกิจการประเภทใดบ้าง
มูลเหตุที่ทำการตรวจสอบ จำนวนเดือนและปีที่ตรวจสอบ
- (2) ประเด็นความผิดที่ตรวจสอบ รายละเอียดข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ตลอดจนถึงเหตุผลที่ประเมินเรียกเก็บภาษีในแต่ละเดือนแต่ละปี ผู้เสียหายจะต้องรับผิดชอบเสียภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มเป็นจำนวนเท่าใด
- (3) ข้อโต้แย้งและเหตุของผู้เสียหายเกี่ยวกับข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายมีหรือไม่ประการใด
- (4) สรุปความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ มีความเห็นประการใดนอกจากจะต้องรับผิดชอบทางแพ่งแล้วสมควรจะดำเนินคดีอาญาหรือไม่
- (5) ข้อมูลอื่น ๆ ที่ควรรายงาน

ข้อ 20 เมื่อผู้ตรวจสอบได้ส่วนได้เสนอสำนวนการตรวจสอบต่อนายกองคการบริหาร ส่วนจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมายแล้ว ให้พิจารณาสั่งการตามแบบ ตส.01-14/1 ทำระเบียบนี้ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับสำนวนการตรวจสอบ ถ้ายังพิจารณาสั่งการไม่แล้วเสร็จภายใน กำหนดเวลาดังกล่าว ให้บันทึกข้อขัดข้องให้ปรากฏไว้ในสำนวนด้วย

ข้อ 21 ผู้เสียภาษีรายใดไม่มีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและยินยอม เสียภาษีให้ดำเนินการทำบันทึกข้อตกลงยินยอมการชำระภาษี ตามแบบ ตส.01-12 ทำระเบียบนี้ เสนอต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมาย

ในกรณีนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมายเห็นสมควรจะให้การ ตรวจสอบเพิ่มในประเด็นใด ให้รีบดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติมตามประเด็นดังกล่าว แล้วเชิญผู้ เสียภาษีมารับทราบผลการตรวจสอบได้ส่วนพร้อมทั้งจัดทำบันทึกข้อตกลงยินยอมเสียภาษีแล้วให้รีบ ทำการประเมินให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

ข้อ 22 ถ้าผู้เสียภาษีรายใดไม่ยินยอมเสียภาษี หรือมีข้อโต้แย้งก็ให้สรุปสำนวนการ ตรวจสอบเสนอนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมายพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ 23 กรณีผู้เสียภาษีได้ยื่นคำร้องขอลดหรือลดเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มให้พนักงาน เจ้าหน้าที่รายงาน ตามแบบ ตส.01 – 13/1 ทำระเบียบนี้ เสนอต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้ได้รับมอบหมายพิจารณาสั่งการต่อไป

หมวด 4

การประเมินและสั่งเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติม

ข้อ 24 ในการตรวจสอบได้ส่วน ถ้าปรากฏว่ามีภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มที่จะต้องสั่ง ประเมินหรือเรียกเก็บเพิ่มเติมจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้ลงนาม ในหนังสือแจ้งให้เสียภาษีหรือแบบแจ้งการประเมินทุกฉบับที่ตรวจสอบพบการกระทำผิด โดย เจ้าหน้าที่ผู้เตรียมแบบแจ้งการประเมินลงลายมือชื่อพร้อมทั้งอักษรตัวบรรจงและตำแหน่งกำกับไว้ทุก ฉบับด้วย

(2) ถ้าในการประเมินหรือเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติมมีประเด็นจะต้องประเมินเรียกเก็บหลายประเด็นโดยมีทั้งประเด็นที่ผู้เสียภาษีมีได้โต้แย้งและโต้แย้ง ให้แยกประเด็นทำการประเมินเก็บเพิ่มเติมได้

การแยกประเมินเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติม ให้ประเมินเรียกเก็บเพิ่มเติมเฉพาะประเด็นที่ผู้เสียภาษีมีได้โต้แย้งไปก่อนถ้าการประเมินนั้นจะไม่ทำให้เป็นผลเสียต่อจำนวนหรือประเด็นที่ผู้เสียภาษีโต้แย้ง ส่วนประเด็นที่ผู้เสียภาษีโต้แย้งก็ให้แจ้งการประเมินโดยแยกแบบแจ้งการประเมินไปต่างหาก

ข้อ 25 การส่งหนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือแบบแจ้งการประเมินให้ใช้วิธีส่งตามหลักเกณฑ์ในข้อ 10 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยเฉพาะกรณีต่อไปนี้ให้ดำเนินการดังนี้

(1) กรณีผู้เสียภาษีเป็นบุคคลธรรมดาได้แจ้งย้ายภูมิลำเนาออกแล้วแต่ยังไม่ได้แจ้งย้ายเข้า ให้ประเมินตั้งค้างไว้ที่ภูมิลำเนาเดิม ส่วนการส่งหนังสือแจ้งให้เสียภาษีหรือแบบแจ้งการประเมินให้ส่งไปยังบ้านที่อยู่เดิมและที่อ้างว่าย้ายไปอยู่ใหม่

(2) กรณีผู้เสียภาษีเป็นบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่แจ้งเลิกและอยู่ระหว่างการชำระบัญชีหรือจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีแล้วแต่ยังไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชี ให้ส่งหนังสือแจ้งให้เสียภาษีหรือแบบแจ้งการประเมินให้แก่ผู้ชำระบัญชี ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้ชำระบัญชีตามที่ได้แจ้งไว้กับกระทรวงพาณิชย์ กรณีที่ได้ทำหนังสือถึงนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทขอให้ระงับการจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีไว้ก่อน ให้ตรวจสอบว่าผู้เสียภาษีได้ชำระภาษีครบถ้วนแล้วหรือไม่ หากชำระภาษีครบถ้วนแล้วให้แจ้งยกเลิกการระงับการจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัททันที

(3) เมื่อได้ส่งหนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือแบบแจ้งการประเมินแล้วให้นำหลักฐานที่แสดงว่าผู้เสียภาษีได้รับแล้วมาติดไว้ในสำนวนด้วย

ข้อ 26 กรณีตรวจสอบประเมินเรียกเก็บภาษีจากผู้ที่มีได้ยื่นแบบรายการภาษีให้เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบจัดทำแบบรายการภาษีขึ้นตามข้อเท็จจริงที่ตรวจสอบได้ โดยหมายเหตุที่แบบว่า “จัดทำตามการประเมินภาษี” แล้วส่งแบบดังกล่าวไปเข้าแฟ้มประวัติของผู้เสียภาษีนั้น ๆ ณ หน่วยงานที่มีหน้าที่เก็บแบบต่อไปทุกครั้ง

ข้อ 27 ในรายที่ไม่มีการประเมินเรียกเก็บภาษี ให้ทำหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบตามแบบ อบจ.02-4 ทำเย็บขึ้น 2 ฉบับ ฉบับแรกส่งให้แก่ผู้เสียภาษี ฉบับที่สองแนบไว้กับสำนวนตรวจสอบ

ในรายที่มีการประเมินเรียกเก็บภาษี ให้ทำหนังสือแจ้งการประเมินภาษี ตามแบบ อบจ.02-5 ทำเย็บขึ้น 2 ฉบับ ฉบับแรกส่งให้แก่ผู้เสียภาษี ฉบับที่สองแนบไว้กับสำนวนตรวจสอบ

ข้อ 28 ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ให้บันทึกรายงานนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมายเพื่อพิจารณาอนุมัติแก้ไขการประเมินต่อไป

หมวด 5

การคืนบัญชีเอกสารและการเก็บรักษาสำนวน

ข้อ 29 การคืนบัญชีเอกสารตามหนังสือเรียกให้ปฏิบัติ ดังนี้

(1) กรณีที่อยู่ระหว่างดำเนินการตรวจสอบตามหนังสือเรียก หากผู้เสียภาษีมีความจำเป็นที่จะขอคืนบัญชี เอกสาร หลักฐานที่ส่งมอบไว้แล้วเป็นการชั่วคราว ให้เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบเสนอนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมายพิจารณาสั่งการตามความเห็นสมควรต่อไป

(2) กรณีที่ได้ดำเนินการตรวจสอบภาษีรายใดเสร็จแล้ว และผู้เสียภาษีมิได้ยื่นอุทธรณ์การประเมินภาษีภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือเพียงพอหรือลดเบี้ยปรับเงินเพิ่ม ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้บัญชีเอกสารแต่อย่างใด ให้เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบเจ้าของเรื่องแจ้งให้ผู้เสียภาษีมารับคืนเอกสารภายใน 30 วันนับแต่วันที่แจ้งไป เว้นแต่บัญชีและเอกสารที่แสดงถึงทรัพย์สินหรือหลักฐานทางการเงิน เฉพาะที่พิจารณาเห็นว่าเป็นประโยชน์ในการเร่งรัดหนี้ภาษีให้รอจนเสร็จสิ้นการเร่งรัดหนี้ภาษี

หากผู้เสียภาษีไม่มารับคืนบัญชี เอกสารภายในกำหนดเวลาตาม (2) ให้ดำเนินการ ดังนี้

(ก) ให้ทำหนังสือเตือนแจ้งให้มารับภายใน 15 วัน นับแต่วันที่รับหนังสือแจ้ง โดยระบุว่าถ้าไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว จะดำเนินการจัดส่งไปให้ โดยไม่รับผิดชอบในการสูญหายบกพร่องเกี่ยวกับบัญชีและเอกสารต่าง ๆ แต่ประการใด

(ข) กรณีผู้เสียภาษีไม่มารับคืนบัญชีเอกสารภายในกำหนดเวลาตาม (ก) ให้ดำเนินการจัดส่งบัญชีเอกสารคืนให้ผู้เสียภาษีโดยวิธีที่มีหลักฐานการรับ เช่น พัสดุไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือองค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

ข้อ 30 ส่วนงานการตรวจสอบภาษีที่เสร็จแล้ว ให้ส่งมอบแก่เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่เก็บรักษาส่วนงานการตรวจสอบภาษี เก็บรักษาต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

()

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

แนวปฏิบัติการตรวจสอบภาษี

การตรวจสอบภาษีเป็นส่วนที่มีความสำคัญและส่งเสริมให้การจัดเก็บภาษีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ช่วยป้องกันและป้องปรามการหลีกเลี่ยงภาษีและการหลบหนีภาษี บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้เป็นอย่างดี การบรรลุเป้าหมายดังกล่าวและให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง เป็นมาตรฐานเดียวกัน อันจะทำให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใส สร้างความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีโดยเท่าเทียมกัน จึงต้องมีแนวทางการตรวจสอบภาษี

การตรวจสอบภาษี หมายความว่า การตรวจสอบได้ส่วนตามหนังสือเรียก การตรวจสอบการปฏิบัติการเกี่ยวกับการเสียภาษี และการยึดหรืออายัดตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

1. การเตรียมการก่อนการตรวจสอบ
 - 1.1 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
 - 1.2 การออกหนังสือเชิญเกี่ยวกับภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - 1.3 การขออนุมัติออกหนังสือเรียกและการออกหนังสือเรียก
 - 1.4 การออกหนังสือเตือนให้ปฏิบัติตามหนังสือเรียก
 - 1.5 การส่งหนังสือเชิญ หนังสือเรียก และหนังสือเตือนให้ปฏิบัติตามหนังสือเรียก
2. การดำเนินการตรวจสอบภาษี
 - 2.1 การไต่สวนครั้งแรก และการตรวจรับบัญชี เอกสารหลักฐาน
 - 2.2 การตรวจปฏิบัติการ ณ สถานที่ประกอบการ
 - 2.3 การวางแผนทางการตรวจสอบภาษี
 - 2.4 การตรวจสอบบัญชี เอกสารหลักฐาน
 - 2.5 การรายงานผลการตรวจสอบภาษี
 - 2.6 การขออนุมัติผลการตรวจสอบภาษี
 - 2.7 การเชิญผู้เสียภาษีมารับทราบผลการตรวจสอบภาษี
 - 2.8 การพิจารณางด หรือลดเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม
 - 2.9 การออกหนังสือแจ้งการประเมินภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - 2.10 การคืนบัญชีเอกสารหลักฐาน และการจัดเก็บสำนวนการตรวจสอบภาษี

3. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การรวบรวมข้อมูล

(1) ข้อมูลภายใน เช่น แบบคำขอจดทะเบียน แบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด แบบงบเดือน และอื่น ๆ

(2) ข้อมูลภายนอก ได้แก่ ข้อมูลจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพาณิชย์ กรมพัฒนาธุรกิจเกี่ยวกับข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคล กรมสรรพากรข้อมูลการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และข้อมูลเอกชน เช่น ข้อมูลจากตัวแทนจำหน่าย

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลภายใน โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของการคำนวณภาษี อัตราภาษี สิ่งที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษี และระยะเวลาในการยื่นแบบรายการและการชำระภาษี

(2) การวิเคราะห์ข้อมูลภายนอก เช่น การวิเคราะห์งบการเงินโดยตรวจสอบความถูกต้องของยาสูบคงเหลือต้นปี ปลายปี ยอดรายได้จากการขาย นำมาเปรียบเทียบกับงบการเงิน

(3) เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้เสียภาษี ตลอดจนข้อบกพร่องควรออกตรวจปฏิบัติการทั่วไป มีเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ให้บันทึกในใบรับเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ (ตส.01-5)

3.3 การสรุปผลและการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ให้ระบุถึงประเภทและระยะเวลาของข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ประเด็นที่พบจากการวิเคราะห์ และสรุปความเห็นของผู้วิเคราะห์ข้อมูลว่า สมควรขออนุมัติออกตรวจปฏิบัติการ ณ สถานที่ประกอบการเพื่อรวบรวมข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรือขออนุมัติปิดสำนวนในชั้นการวิเคราะห์ข้อมูล หรือสมควรขออนุมัติออกหนังสือเรียกเพื่อดำเนินการตรวจสอบภาษีต่อไป

4. การออกหนังสือเชิญเกี่ยวกับภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

การออกหนังสือเชิญ (อบจ.02-1/1) เป็นวิธีการเชิญผู้เสียภาษีมาซักถามหรือให้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงพร้อมทั้งนำส่งบัญชีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวกับการเสียภาษี กรณีออกหนังสือเชิญแล้ว ปรากฏว่าบุคคลนั้นไม่มาพบพนักงานตามวันเวลาที่นัดหมายโดย

ไม่แจ้งเหตุผลให้ทราบหรือแจ้งขอเลื่อนกำหนดการนัดหมายหรือขอเลื่อนกำหนดเวลานัดหมาย
หลายครั้ง หากเป็นกรณียังไม่เคยออกหนังสือเรียก ให้ขออนุมัติออกหนังสือเรียก และออกหนังสือ
เรียกโดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

5. การขออนุมัติออกหนังสือเรียก และการออกหนังสือเรียก

จัดทำหนังสือเรียกเสนอไปพร้อมกับการขออนุมัติออกหนังสือเรียก โดยชี้แจงเหตุผล
และความจำเป็นให้ทราบ เสนอนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่ออนุมัติ

แบบฟอร์มที่ใช้ในการขออนุมัติออกหนังสือเรียก ประกอบด้วย

1. แบบบันทึกการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษี (ตส.01-6)

2. แบบขออนุมัติออกหนังสือเรียก (ตส.01-7)

กรณีได้รับอนุมัติให้ออกหนังสือเรียกได้ ให้ดำเนินการออกหนังสือเรียกโดยเร็วหรือให้
แล้วเสร็จภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการอนุมัติ

3. การออกหนังสือเรียก (อบจ.02-2) โดยจัดทำขึ้น 2 ฉบับ พร้อมแนบแบบบันทึกการ
วิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษี (ตส.01-6) และหนังสือขออนุมัติออกหนังสือเรียก (ตส.01-7) ที่
ได้รับอนุมัติแล้ว เสนอนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเพื่อลงนาม ส่ง
ต้นฉบับหนังสือเรียกที่ผู้บังคับบัญชาลงนามแล้วให้กับบุคคลที่ถูกระบุชื่อในหนังสือเรียก และเก็บ
สำเนาฉบับหนังสือเรียกไว้ในสำเนาการตรวจสอบภาษีเพื่อติดตามเรื่องและดำเนินการในขั้นตอน
ต่อไป

4. การส่งหนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใด เพื่อ
ปฏิบัติการ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้เจ้าพนักงานนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา
หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ
ของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติ
ภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้ ถ้าไม่สามารถ
ส่งหนังสือตามวิธีดังกล่าวได้ จะกระทำโดยวิธีปิดหนังสือนั้นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน สถาน
ประกอบการ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับนั้นหรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ ที่
จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นนั้นก็ได้ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีดังกล่าวให้ถือว่าผู้รับได้รับหนังสือนั้นแล้ว

5. การออกหนังสือเตือนให้ปฏิบัติตามหนังสือเรียก (ตส.01-8)

การออกหนังสือเตือนให้ปฏิบัติตามหนังสือเรียกให้แนบสำเนาหนังสือเรียกฉบับเดิมด้วย
เวลาเสนอผู้บังคับบัญชาลงนาม

กรณีที่ได้ออกหนังสือเตือนให้ปฏิบัติตามหนังสือเรียกแล้ว แต่ปรากฏว่าบุคคลนั้นไม่มาพบตามกำหนดเวลาที่นัดโดยไม่แจ้งเหตุใด ๆ ให้ทราบ หรือได้แจ้งแล้วแต่ไม่ปฏิบัติตามกำหนดเวลาที่แจ้งเลื่อนออกไปนั้น ให้เจ้าหน้าที่ออกหนังสือแจ้งการประเมินภาษี ตามแบบ อบจ.02-5

การดำเนินการตรวจสอบภาษี

กรณีผู้เสียภาษีมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกำหนดวัน เวลา นัดหมายในหนังสือเรียกหนังสือเชิญ หรือหนังสือเตือนให้ปฏิบัติตามหนังสือเรียก เจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณาก่อนว่าบุคคลนั้น มีหน้าที่เสียภาษี หรือเป็นผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี หรือไม่ กรณีเป็นผู้รับมอบอำนาจให้พิจารณาความสมบูรณ์และความถูกต้องของหนังสือมอบอำนาจนั้น

1. การไต่สวนครั้งแรก แบบฟอร์มที่ใช้บันทึกคำให้การของผู้เสียภาษี คือ แบบ ตส.01-9 และ แบบ ตส.01-9/1

2. การตรวจรับบัญชี และเอกสารหลักฐาน ตรวจนับจำนวนบัญชีและเอกสารหลักฐานที่ผู้เสียภาษีนำมาส่งมอบให้ครบถ้วนถูกต้องตามประเภทและชนิดตามที่ระบุไว้ในหนังสือเรียก หากไม่ครบให้บันทึกการรับบัญชีและเอกสารที่ผู้เสียภาษีต้องนำส่งมอบเพิ่มเติมและกำหนดวันส่งมอบเพิ่มเติมและกำหนดวันเวลาส่งมอบไว้ในบันทึกคำให้การแบบ ตส.01-9 หรือแบบ ตส.01-9/1 ด้วย ออกเอกสารไปรับมอบ และส่งมอบบัญชีและเอกสารตามแบบ ตส.01-10 จำนวน 2 ฉบับ โดยต้นฉบับให้ติดไว้ในสำนวนการตรวจสอบภาษี ส่วนคู่ฉบับมอบให้ผู้เสียภาษีไว้เป็นหลักฐานในการรับคืนบัญชีและเอกสารหลักฐาน เมื่อการตรวจสอบไต่สวนได้เสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์

การรายงานผลการตรวจสอบภาษี

เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบบัญชี เอกสารเสร็จสิ้นแล้ว ให้สรุปผลการตรวจสอบภาษีเสนอผู้บังคับบัญชา โดยใช้แบบรายงานการตรวจสอบภาษี ดังนี้

1. แบบรายงานการตรวจสอบภาษี แบบ ตส. 01-11/3
2. แบบรายละเอียดที่ 1 แบบ ตส. 01-11/4
3. แบบรายละเอียดที่ 2 แบบ ตส. 01-11/2

การเชิญผู้เสียภาษีมารับทราบผลการตรวจสอบภาษี

กรณีผู้เสียภาษีมาพบเจ้าหน้าที่ให้บันทึกคำให้การ ตามแบบ ตส.01-9 หรือ แบบ ตส. 01-9/1 และบันทึกข้อตกลงยินยอมการชำระภาษี ตามแบบ ตส.01-12 แจ้งวิธีการตรวจสอบและ

ผลการตรวจสอบภาษีให้ผู้เสียภาษีรับทราบ ได้แก่ ประเด็นความผิดที่ตรวจพบ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำนวนเงินภาษี เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม จำนวนเดือนที่คิดเงินเพิ่ม

ให้ผู้เสียภาษียื่นลายมือชื่อในรายละเอียดแสดงผลการตรวจสอบภาษี ตามแบบ ตส.

01-11/2 ทุกฉบับที่จัดทำไว้ในรายงานผลการตรวจสอบ

กรณีผู้เสียภาษีไม่ยินยอมชำระภาษีตามแบบแจ้งการประเมินภาษี หรือไม่ยินยอมลงลายมือชื่อในบันทึกข้อตกลงยินยอมการชำระภาษี ตามแบบ ตส.01-12 ให้เจ้าหน้าที่สอบถามเหตุผลโดยบันทึกไว้ในคำให้การ และลงลายมือชื่อพร้อมพยานอีก 2 คนในคำให้การ และให้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบพร้อมทั้งดำเนินการออกหนังสือแจ้งการประเมินภาษี ตามแบบ อบจ.02-5

กรณีผู้เสียภาษีไม่มาพบเจ้าหน้าที่ตามกำหนดวันเวลาที่นัดหมาย หรือตามกำหนดวันเวลาที่เลื่อนไป ให้เจ้าหน้าที่เจ้าของสำนวนดำเนินการออกหนังสือแจ้งการประเมินภาษี ตามแบบ อบจ.02-5

การพิจารณางดหรือลดเบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม

1. เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับหนังสือคำร้องของงดหรือลดเบี้ยปรับ และเงินเพิ่มพร้อมเหตุผล ให้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของหนังสือ เช่น การลงลายมือชื่อ การประทับตรานิติบุคคล

2. จัดทำรายงานการพิจารณาของงดหรือลดเบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามแบบ ตส.01-13/1 โดยแสดงเหตุผลว่าสมควรงดหรือลดเบี้ยปรับ และเงินเพิ่มหรือไม่ การพิจารณาของงดหรือลดเบี้ยปรับ และเงินเพิ่มควรมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

2.1 ต้องไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี ตัวอย่างแสดงเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี เช่น ถูกจับกุมออกไปกำกับภาษีปลอม ทำผิดซ้ำซาก

2.2 ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบภาษีเป็นอย่างดี

3. เสนอรายงานการพิจารณาของงดหรือลดเบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม พร้อมหนังสือคำร้องของงดหรือลดเบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม บันทึกข้อตกลงยินยอมการชำระภาษี และหนังสือขออนุมัติการประเมินภาษี ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อเสนอให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติให้งดหรือลดเบี้ยปรับ และเงินเพิ่มเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

การออกหนังสือแจ้งการประเมิน

การออกหนังสือแจ้งการประเมินภาษี ตามแบบ อบจ.02-5 เพื่อแจ้งให้ผู้เสียภาษีทราบถึงกำหนดเวลา จำนวนเงิน และเหตุผลที่ประเมิน และสถานที่ที่ต้องนำเงินค่าภาษีตามประเมินมา

ชำระและสิทธิในการอุทธรณ์การประเมิน ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำสำนวนลงลายมือชื่อในช่อง “เตรียมแบบโดย” พร้อมวันเดือนปีในหนังสือต้นฉบับและสำเนาฉบับ ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลงนามในช่องรายการ “พนักงานเจ้าหน้าที่” พร้อมวันเดือนปีในหนังสือต้นฉบับและสำเนาฉบับ

การส่งหนังสือเรียก

ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้เจ้าพนักงานนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของบุคคลนั้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้ ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือตามวิธีดังกล่าวได้ จะกระทำโดยวิธีปิดหนังสือนั้นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน สถานประกอบการ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับนั้นหรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ ที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นนั้นก็ได้ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีดังกล่าวให้ถือว่าผู้รับได้รับหนังสือแล้ว

การคืนบัญชีเอกสาร

กรณีที่อยู่ระหว่างดำเนินการตรวจสอบภาษี หากผู้เสียภาษีมีความจำเป็นที่จะต้องขอคืนบัญชี เอกสารหลักฐานเป็นการชั่วคราว เจ้าหน้าที่ต้องรายงานเหตุผลความจำเป็นของผู้เสียภาษีต่อผู้บังคับบัญชา พิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร

กรณีดำเนินการตรวจสอบภาษีเสร็จ และผู้เสียภาษีชำระภาษีตามแบบแจ้งการประเมินแล้ว ให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้เสียภาษีมารับบัญชีและเอกสารคืนภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง แต่กรณีมีการอุทธรณ์ หรือการฟ้องศาล ให้ระงับการคืนบัญชีและเอกสารไว้ก่อน

กรณีผู้เสียภาษีไม่มารับคืนภายในกำหนดเวลาที่แจ้งให้มารับคืน ให้ดำเนินการ ดังนี้

1. จัดทำหนังสือเตือนให้มารับบัญชีและเอกสารคืน ตามแบบ อบจ.02-3 ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง โดยระบุว่า “ถ้าไม่มารับบัญชี เอกสารคืนภายในเวลาดังกล่าว จะดำเนินการจัดส่งให้โดยไม่รับผิดชอบในการสูญหาย หรือชำรุดบกพร่องเกี่ยวกับบัญชีและเอกสารต่าง ๆ แต่ประการใด

2. ถ้าไม่มารับคืนภายในกำหนดเวลาให้ดำเนินการส่งบัญชีและเอกสารคืนให้ผู้เสียภาษีโดยวิธีที่มีหลักฐานแสดงการรับ เช่น พัสดุไปรษณีย์ลงทะเบียน

เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตรวจสอบภาษีเสร็จสิ้นแล้ว ได้รับชำระภาษีแล้ว หรือ ไม่มีภาษีเรียกเก็บ หรือปิดสำนวนในกรณีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ให้รวบรวมสำนวนการตรวจสอบและขออนุมัติปิดสำนวน และจัดทำสำนวนให้มีความสมบูรณ์เป็นระเบียบก่อนส่งจัดเก็บสำนวน

การจัดเก็บสำนวนการตรวจสอบภาษี

ให้จัดทำสมุดคุมแฟ้มสำนวนการตรวจสอบภาษีไว้โดยเฉพาะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การจัดเก็บสำนวนการตรวจสอบภาษีมีความสมบูรณ์ เป็นระเบียบ สะดวกในการค้นหา และมีการดูแลอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันการเสียหาย หรือสูญหายด้วย

อบจ. 01-4/1	องค์การบริหารส่วนจังหวัด..... แบบรายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ยาสูบ)				สำหรับเจ้าพนักงาน ทะเบียนรับเลขที่..... วัน เดือน ปี ที่รับ..... เจ้าพนักงานผู้รับ.....		
	(1) ชื่อผู้ประกอบการ..... ชื่อสถานการค้า..... เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร□□□□□□□□□□ ทะเบียนสถานการค้าเลขที่ □□□□□ สถานที่ตั้งเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย..... ถนน.....ตำบล..... อำเภอ.....จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์ □□□□□ โทรศัพท์.....				(2) ชำระภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประจำเดือน.....		
					สำหรับ	(8) หับ ใบเสร็จรับเงินเลขที่/เล่มที่..... เจ้า วัน เดือน ปี..... พนักงาน เจ้าพนักงานผู้รับ..... งาน (.....)	
(3) รายการ การ ที่	(4) รายการยาสูบที่จำหน่าย				(5) อัตราภาษี มวนละ สตางค์	(6) จำนวนเงิน	
	ยาสูบชนิด		จำนวน				
	บุหรี่ยี่ห้อ	ชื่อยี่ห้อ	ซอง	มวน		บาท	สต.
ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการที่แสดงในแบบ รายการภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ถูกต้อง ครบถ้วนตามความเป็นจริง				(7) รวม			
ลงชื่อ..... (.....) ผู้ประกอบการ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....				(ตัวอักษร) (.....)			

อบจ.01-6/1	งบเดือนแสดงการรับ-จ่ายยาสูบ	สำหรับเจ้าพนักงาน ทะเบียนรับเลขที่..... วัน เดือน ปี ที่รับ..... เจ้าพนักงานผู้รับ.....
	ชื่อสถานการค้า.....	
	ประจำเดือน.....	
	ทะเบียนสถานการค้าเลขที่ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	

รายการ	ยาสูบ (ชนิด)	บุหรี่ยีกาแรต		ซิการ์	
		ซอง	มวน	ซอง	มวน
คงเหลือยกมา					
ปริมาณการรับเข้า					
รวมรับ					
ปริมาณการจำหน่ายให้ผู้ทำการค้า/ บริโภคภายในจังหวัด					
ปริมาณการจำหน่ายไปนอกจังหวัด					
รวมจ่าย					
คงเหลือยกไป					

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการที่แสดงไว้เป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ _____ ผู้ประกอบการ

(_____)

วันที่ _____

หมายเหตุ: 1. จัดทำเป็นรายเดือน

2. ยื่นต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายในวันที่ 20 ของเดือนถัดไป

บันทึกการวิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษี

ราย.....สถานการค้า.....

ที่อยู่.....

.....ปีที่ทำการวิเคราะห์.....

ทะเบียนเลขที่ □□□□□ แบบรายการภาษีหรืองบเดือน.....

เรียน.....

ตามที่ได้ทำการวิเคราะห์แบบรายการภาษีหรืองบเดือนตั้งแต่.....

.....รายดังกล่าวข้างต้นแล้วปรากฏว่า.....

.....

.....

.....

.....

จึงเห็นสมควร.....

.....

.....

.....ผู้วิเคราะห์

(.....)

.....ผู้ควบคุมการวิเคราะห์

(.....)

...../...../.....

คำสั่ง

☐ อนุมัติ

☐ ไม่อนุมัติ

ให้ดำเนินการขออนุมัติออกหนังสือเรียกได้

.....

(.....)

ตำแหน่ง

ขออนุมัติออกหนังสือเรียก

ที่...../.....

เรื่อง ขออนุมัติออกหนังสือเรียก

เรียน

ด้วย.....มีความประสงค์จะทำการออกหนังสือเรียก

ชื่อ	ทะเบียนเลขที่	ที่อยู่	ชื่อสถานการค้า	ปีที่ตรวจ	กรณี
.....					
.....					
.....					
.....					

เพื่อทำการสอบได้สวนภาษี จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาอนุมัติ

.....(ผู้ขออนุมัติ)

(.....)

ตำแหน่ง

...../...../.....

คำสั่ง

☐ อนุมัติ

☐

.....

(.....)

ตำแหน่ง

หนังสือเรียกตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ที่...../..... สำนักงาน.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

หนังสือเรียกมายัง..... สถานการค้า.....

ทะเบียนเลขที่ ☐☐☐☐☐ สถานที่ตั้งเลขที่..... ตรอก/ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์ ☐☐☐☐☐ โทรศัพท์.....

ด้วย.....

อาศัยอำนาจตามความในข้อ..... แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ท่าน
ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) ให้ท่านไป ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....
ในวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... เวลา..... เพื่อไปให้ถ้อยคำประกอบ
การพิจารณา.....

(2)

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง

ใบรับหนังสือเรียก

ข้าพเจ้า..... อยู่บ้านเลขที่.....

ตรอก/ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์ ☐☐☐☐☐ โทรศัพท์.....

ได้รับหนังสือเรียกเลขที่...../..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ออกตามความในข้อ..... แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้แล้ว

เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... เวลา..... นาฬิกา

ลงชื่อ..... ผู้รับหนังสือเรียก

ลงชื่อ..... ผู้ส่งหนังสือเรียก

หนังสือนำตัวออกตรวจปฏิบัติการ

ที่...../.....

องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง นำตัวออกตรวจปฏิบัติการ

เรียน

หนังสือนี้แสดงให้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

ได้ให้.....ตำแหน่ง.....

พร้อมด้วย (1).....ตำแหน่ง.....

(2)ตำแหน่ง.....

(3)ตำแหน่ง.....

มาทำการตรวจสอบการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีและให้มีอำนาจยึดหรืออายัดบัญชี เอกสารหรือหลักฐาน
ต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีสถานการณ์ค้าซื้อ.....

ทะเบียนเลขที่ □□□□□ ซึ่งตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ได้ตามที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

อนึ่ง เพื่อป้องกันมิให้บุคคลภายนอกแอบอ้างตนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าทำการตรวจสอบภาษี
จึงขอให้ท่านขอคูบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการตรวจสอบด้วย และถ้ามีเหตุสงสัยก็ขอให้สอบถาม
ไปยังผู้บังคับบัญชาตามหมายเลขโทรศัพท์.....ได้ และขอให้ท่านอำนวยความสะดวกแก่พนักงาน
เจ้าหน้าที่ซึ่งได้ระบุนามมาแล้วข้างต้นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

.....

โทร.....

สมุดสั่งการออกตรวจสอบภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

[illegible]

หนังสือเตือนให้ปฏิบัติตามหนังสือเรียก

ที่ /
.....

เรื่อง เตือนให้ปฏิบัติตามหนังสือเรียก

เรียน.....

อ้างถึง หนังสือเรียกที่...../.....ลงวันที่.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย.....

ด้วยปรากฏว่า ท่านมิได้ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ในวันที่.....
เวลา.....น. เพื่อรับตรวจสอบไต่สวนเกี่ยวกับการเสียภาษีตามหนังสือเรียกที่อ้างถึงโดย
ไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบแต่ประการใด

ฉะนั้น จึงเรียนเตือนมาเพื่อขอให้ท่านไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมทั้งนำหลักฐานต่าง ๆ
ตามหนังสือเรียกไปส่งมอบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ.....ในวันที่.....
เวลา.....น. อีกครั้งหนึ่ง

ทั้งนี้ หากท่านเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามหรือไม่ไปติดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกำหนดเวลา
ดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่จะถือว่าท่านจงใจไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก และจะทำการประเมินเรียก
เก็บภาษีของท่านตามที่เห็นว่าถูกต้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

.....
(.....)

ตำแหน่ง

.....
โทร.

คำให้การของ.....

เกี่ยวกับเรื่อง.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ได้ให้การต่อ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

ชื่อชาติ.....ตั้งบ้านเรือนอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____

บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่.....

ซึ่งออกให้ ณ ที่.....ข้าพเจ้ามีฐานะเป็น.....

ของ _____ ทะเบียนเลขที่ □ □ □ □ □ เมื่อวันที่ _____

ขอให้การต่อ.....โดยความสัตย์จริงต่อไป

ข้อความที่ไม่ใช่ให้ขีดฆ่า และถ้าไม่พอให้ใช้กระดาษต่อตราทำการจดบันทึกคำให้การ

แผ่นที่.....

๓๙. ๐๑-๙/๑

คำให้การต่อ ของ.....

[illegible]

ใบรับมอบและส่งมอบบัญชีและเอกสาร

.....
 วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
 วันนี้ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....
 ได้รับบัญชีและเอกสารต่าง ๆ ของ..... ทะเบียนเลขที่ □□□□□
 สถานการณ์ค้าอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....
 ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด..... โดย..... เจ้าของ/กรรมการผู้จัดการ/ผู้จัดการ
 หรือผู้รับมอบอำนาจการตรวจสอบเกี่ยวกับภาษีตามหนังสือเรียกที่.....
 ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ลำดับที่	รายการ	พ.ศ.	จำนวน (เล่ม/ฉบับ)	หมายเหตุ
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

(ลงชื่อ).....ผู้รับมอบ

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

ข้าพเจ้า.....เป็นเจ้าของ/กรรมการผู้จัดการ/ผู้จัดการ/หรือผู้รับมอบอำนาจ

ของ.....ขอรับรองว่า ได้ตรวจสอบจำนวนบัญชี และเอกสารที่ส่งมอบแก่
พนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว เห็นว่าถูกต้องครบถ้วนตามจำนวนที่กล่าวข้างต้นและจะรับผิดชอบภายใน
กำหนดเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มารับคืน หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว
แล้ว ให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบในการสูญหายบกพร่องเกี่ยวกับบัญชีและเอกสารต่าง ๆ
ดังกล่าวแต่ประการใด และข้าพเจ้ายินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวพิจารณาดำเนินการกับบัญชีและ
เอกสารนั้นตามที่เห็นสมควรต่อไป

(ลงชื่อ).....ผู้ส่งมอบ

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

ข้าพเจ้า.....เป็น.....

ของ.....ขอรับรองว่าได้รับมอบบัญชีและเอกสารต่าง ๆ

ดังกล่าวข้างต้นไปเรียบร้อยแล้ว จาก.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....แล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้รับมอบ

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ส่งมอบ

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

หมายเหตุ ข้อความใดไม่ใช้ให้ขีดฆ่า

รายงานการตรวจสอบภาษียาสูบ

ผู้เสียภาษี.....ทะเบียนเลขที่ ☐☐☐☐☐
 ที่อยู่.....ปีที่ตรวจสอบ.....
 สถานประกอบการ.....

ผู้ตรวจสอบ.....ได้รับอนุมัติให้ตรวจสอบเมื่อ.....
 ตรวจสอบโดยวิธี.....
 เมื่อวันที่.....
 ใต้สวนทั้งหมดรวม.....ครั้ง ครั้งสุดท้ายสิ้นสุดเมื่อ.....

เอกสารที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบ.....ฉบับ คือ
 ก. บันทึกข้อความตกลงยินยอมชำระภาษี.....ฉบับ
 ข. คำร้องขอลดหรืองดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม.....ฉบับ
 ค. รายละเอียดที่ 1 (ภาษียาสูบ).....ฉบับ
 ง. รายละเอียดที่ 2 (แสดงผลการตรวจสอบภาษี).....ฉบับ

จำนวนเงินภาษีที่ต้องประเมินหรือสั่งเรียกเก็บเพิ่มเติม

ปี พ.ศ.	ประเภทสินค้า	จำนวนเงิน	เบี้ยปรับ	เงินเพิ่ม	รวม
.....					
.....					
.....					
.....					

หมายเหตุ 1. ผู้เสียภาษีมีความผิดสมควรดำเนินคดีอาญาหรือไม่ ☐ มี ☐ ไม่มี
 ตามมาตรา.....

เหตุผล.....

2. มีพฤติการณ์อื่น ๆ

.....

(.....)

ผู้ตรวจสอบใต้สวน

...../...../.....

ភាវិយាស្ថប

รายชื่อ.....ทะเบียนเลขที่ ๐ ๐ ๐ ๐ ๐

ปีที่ตรวจสอบ.....

ข้อเท็จจริง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รายละเอียดแสดงผลการตรวจสอบภาษี ของ.....

ทะเบียนเลขที่

เดือน	ประเภทสินค้า	ปริมาณ	อัตราภาษี	จำนวนภาษีที่ต้องชำระ ตามการตรวจสอบ		ภาษีที่ชำระไว้แล้ว		ภาษีที่ต้องชำระเพิ่มเติม						จำนวน เดือนที่ คิด เงินเพิ่ม	หมายเหตุ
				ภาษี	ภาษีเพิ่ม	ภาษี	ภาษีเพิ่ม	ภาษี	เบี้ยปรับ	เงินเพิ่ม	รวมเงิน	ภาษีเพิ่ม	รวมเงิน ภาษี ทั้งสิ้น		

(ลงชื่อ).....ผู้เสียภาษี

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจสอบได้ส่วน

(.....)

การพิจารณาสั่งการประเมินภาษีอาส

การตรวจสอบภาษีราย.....ทะเบียนเลขที่ □ □ □ □ □

ปี พ.ศ./รอบระยะดำเนินการ.....

ความเห็นหัวหน้างาน

.....
.....
.....
.....

ความเห็นผู้บังคับบัญชาตามลำดับ หรือหัวหน้าหน่วยงานควบคุมการตรวจสอบ

.....
.....
.....
.....
.....

คำสั่งผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติ

.....
.....
.....

.....
(.....)

ตำแหน่ง

บันทึกข้อตกลงยินยอมการชำระภาษี

ข้าพเจ้า.....ในฐานะกรรมการผู้จัดการ / ผู้จัดการ / เจ้าของกิจการ
หรือผู้รับมอบอำนาจจากกรรมการผู้จัดการ / ผู้จัดการ / เจ้าของกิจการของ.....

ทะเบียนเลขที่ ๐ ๐ ๐ ๐ ๐ อยู่เลขที่.....ตรอกซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....ขอให้ความยินยอมแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ จะชำระภาษีให้แก่ทางราชการ
ตามจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้ตรวจสอบ ดังรายละเอียดข้างล่างนี้

ภาษี/รอบบัญชี.	ประเภทสินค้า	จำนวนเงิน	เบี้ยปรับ	เงินเพิ่ม	รวม
.....					
.....					
.....					
.....					
.....					
.....					
.....					

ข้อเท็จจริงจากการคำนวณเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวเลขข้างต้นนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้ข้าพเจ้า
ทราบและได้ให้ข้าพเจ้าตรวจสอบยอดภาษีตลอดจนการคำนวณแล้ว ข้าพเจ้าขอรับรองความถูกต้องของจำนวน.
ภาษี เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ดังกล่าวข้างต้น

บันทึกข้อตกลงยินยอมชำระภาษีนี้ ข้าพเจ้ากระทำด้วยความสมัครใจ

(ลงชื่อ).....ผู้ให้คำยินยอม
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจสอบได้ส่วน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

รายงานการพิจารณา ของคหรือลดเบี้ยปรับเงินเพิ่มภาษีอาส

ราย

เรียน

1. ตามที่ได้อนุมัติให้ประเมินเรียกเก็บภาษีราย.....

ทะเบียนเลขที่ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ นั้น ผู้เสียภาษีได้ยื่นคำร้องขอเมื่อวันที่.....

☐ ของค ☐ ลด เบี้ยปรับเงินเพิ่มภาษีอาส

โดยมีเหตุผลว่า.....

2. พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินได้พิจารณาแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า.....

จึงมีความเห็นว่า ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร

☐ งค ☐ ลด เงินเพิ่ม คงเหลือเรียกเก็บร้อยละ.....ของเงินเพิ่มตามข้อบัญญัติฯ

☐ งค ☐ ลด เบี้ยปรับ คงเหลือเรียกเก็บร้อยละ.....ของเบี้ยปรับตามข้อบัญญัติฯ

3. การประเมินเรียกเก็บเห็นควรดำเนินการดังนี้

☐ ประเมินเรียกเก็บภาษีพร้อมทั้งเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม

☐ ประเมินเรียกเก็บภาษีเฉพาะตัวเงินภาษีไปก่อน

โดยมีเหตุผลว่า

☐ ยินยอมชำระภาษีด้วยดี

☐ ไม่ยินยอมชำระภาษี

☐ ไม่มีการอุทธรณ์การประเมิน

☐ จะยื่นอุทธรณ์การประเมิน

.....

จึงเสนอมาเพื่อพิจารณาสั่งการ

.....

(.....)

...../...../.....

ความเห็นผู้บังคับบัญชาตามสายงาน

คำสั่งผู้มีอำนาจอนุมัติ

.....

.....

.....

.....

(.....)

(.....)

...../...../.....

ตำแหน่ง

...../...../.....

หนังสือแจ้งผลการตรวจสอบภาษี

ที่/.....
.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง แจ้งผลการตรวจสอบภาษี

เรียน.....

โดยที่การตรวจสอบภาษี ราย.....

ซึ่งสถานการณ์ค้าตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ต.รอก/ชอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....ตามหนังสือเรียก/หนังสือเชิญ ที่.....ลงวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.ปรากฏผลว่า การตรวจสอบภาษีดังกล่าวไม่มีภาษีเรียกเก็บ

จากท่าน หนังสือเรียก/หนังสือเชิญ ฉบับดังกล่าวข้างต้นนี้จึงเป็นอันยุติ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ตำแหน่ง

โทร.....

 อบจ. 02-5	องค์การบริหารส่วนจังหวัด..... หนังสือแจ้งการประเมินภาษี ตามข้อ.....แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด	เลขที่ใบแจ้งการประเมินภาษี ที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
--	--	--

ชื่อผู้ถูกประเมิน.....ชื่อสถานการค้า.....ทะเบียนเลขที่ ☐☐☐☐☐

ตั้งอยู่เลขที่.....อาศัยอำนาจตามความในข้อ.....

แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. จึงขอแจ้งการประเมินภาษีเพิ่มเติมเป็นจำนวนเงิน.....บาท ซึ่งท่านจะต้องชำระภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

การประเมินภาษี สำหรับเดือนดังรายละเอียดต่อไปนี้

การคำนวณภาษี	ประเภทสินค้า	รวมปริมาณสินค้า	อัตรา ภาษี	ภาษีที่ต้องชำระ	เบี้ยปรับ	เงินเพิ่ม	รวมภาษีที่ต้องชำระทั้งสิ้น บาท
ตามแบบแสดง รายการที่อื่นไว้							
รวม							
การประเมินของ เจ้าหน้าที่							
รวม							
ขอแตกต่างค่าภาษี ที่ต้องชำระเพิ่ม							
รวม							

ให้ชำระภาษี ณจำนวนภาษีที่ต้องชำระเพิ่ม (ตัวอักษร).....บาท

เหตุผลที่ประเมิน.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
 (.....)
 เจ้าหน้าที่.....
/...../.....

เตรียมแบบโดย.....
 (.....)
/...../.....

หมายเหตุ เงินเพิ่มตามช่องเงินเพิ่มได้คำนวณไว้ถึงวันที่.....
 ถ้าชำระภายหลังจากวันดังกล่าว ผู้ถูกประเมินภาษีจะต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ
 1.5 ต่อเดือนหรือเศษของเดือน และถ้าไม่ชำระภาษี ภายในกำหนด 30 วัน นับแต่
 วันได้รับแจ้งการประเมินให้เจ้าหน้าที่ส่งคำเตือนเป็นหนังสือ ถ้าเตือนแล้วไม่ชำระ
 จะดำเนินการบังคับชำระภาษี ต่อไป

หมายเหตุ ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีเห็นว่าการประเมินไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวนเงินที่ประเมินไว้ไม่ถูกต้อง หรือเหตุอื่นใดอันเป็นเหตุให้ไม่ต้องรับผิดชอบในการเสียภาษี
 มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งประเมิน

หนังสือเชิญเกี่ยวกับภาษียาสูบ

ที่...../.....

.....

.....

เรื่อง.....

เรียน.....

อ้างถึง.....

ด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีความประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงหรือเกี่ยวกับภาษี
ยาสูบ ดังนี้

.....

.....

ฉะนั้น เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการและตัวท่าน จึงขอให้ท่านไป ณ

ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.เวลา.....น. และขอได้โปรดนำหนังสือนี้

และ.....

.....

ไปประกอบการพิจารณาด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

.....

โทร.....

ที่/.....

.....

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง เดือนให้ไปรับบัญชี เอกสารคืน

เรียน.....

อ้างถึง.....

ตามหนังสือที่อ้างถึงได้แจ้งให้ท่านไปรับบัญชี เอกสารของท่านคืน

เนื่องจากพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจสอบเสร็จแล้ว นั้น

บัดนี้ เวลาได้ล่วงเลยมานานพอสมควรแล้ว แต่ท่านยังมิได้ไปรับบัญชี เอกสารคืนแต่
 อย่างไม่ใด ฉะนั้น จึงขอให้ท่านไปรับบัญชีเอกสารของท่านคืนภายในวันที่.....เวลา.....น.

อนึ่ง หากท่านไม่มารับบัญชี เอกสารคืนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ทางราชการจะ
 ดำเนินการจัดส่งไปให้โดยไม่รับผิดชอบในการสูญหาย หรือชำรุดบกพร่องเกี่ยวกับบัญชี และ
 เอกสารต่างๆแต่ประการใด

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ตำแหน่ง

ใบรับเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ

สถานที่.....

วันที่ เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

รับราชการอยู่ที่..... พร้อมด้วย (1).....

ตำแหน่ง..... (2).....ตำแหน่ง.....

(3).....ตำแหน่ง.....(4).....

ตำแหน่ง.....(5).....ตำแหน่ง.....

ได้มาทำการตรวจสอบภาษี ณทะเบียนเลขที่ □ □ □ □ □

เลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โดยมี..... เป็นเจ้าของ

หรือผู้จัดการ/กรรมการผู้จัดการ การตรวจสอบได้พบเหตุผลพอจะเชื่อได้ว่าสถานการค้า ปฏิบัติการเสียภาษีไม่ถูกต้องตาม

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงได้ยึดเอกสาร บัญชี ตราสารของสถานการค้า แห่งนี้ไปดำเนินการมีจำนวน

ดังต่อไปนี้ คือ.....

.....

บรรดาเอกสารหลักฐานที่ยึดไปนี้ หากท่านประสงค์จะตรวจเพื่อการดำเนินกิจการของท่าน

ขอให้ท่านติดต่อไปที่.....

(ลงชื่อ)..... ผู้ตรวจสอบ

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

ข้าพเจ้า.....เจ้าของหรือผู้จัดการ/กรรมการผู้จัดการ.....

ขอรับรองว่าเอกสารหลักฐานดังกล่าว เจ้าพนักงานได้ยึดไปจากสถานการค้าของข้าพเจ้าและได้ตรวจสอบจำนวนถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ)..... เจ้าของหรือผู้จัดการ

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

เขียนที่.....

	องค์การบริหารส่วนจังหวัด หนังสือมอบอำนาจ	ปิดอากรแสตมป์
---	---	---

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....มีฐานะเป็น.....เจ้าของ.....ผู้จัดการ.....กรรมการผู้จัดการ
ของสถานการค้า.....ทะเบียนเลขที่.....
สถานที่ตั้งเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....ไม่สามารถให้ถ้อยคำหรือส่งมอบบัญชีเอกสารหลักฐาน
ต่อเจ้าพนักงาน หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามหนังสือเชิญพบหรือหนังสือเรียก หรือ หนังสือแจ้งให้เสียภาษี
ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ได้ จึงขอมอบอำนาจให้
.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่.....
ซึ่งออกให้ ณ ที่.....ซึ่งเป็นผู้รู้เรื่องเกี่ยวกับกิจการและเรื่องภาษีของข้าพเจ้าเป็นอย่างดี
เป็นผู้มาส่งมอบบัญชีเอกสารหลักฐาน ให้ถ้อยคำชี้แจงหรือตอบข้อซักถามของพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับภาษี การให้
ถ้อยคำยินยอมเสียภาษีหรือปฏิเสธการรับผิดชอบที่จะเสียภาษี ตลอดจนกิจการอื่นใดที่เกี่ยวข้อง หรือเกี่ยวกับการตรวจสอบ
ภาษีแทนตัวข้าพเจ้าได้จนเสร็จการ

การกระทำใดๆ ที่.....ได้กระทำตามที่ข้าพเจ้ามอบหมายให้กระทำการแทน
ดังกล่าวข้างต้น ข้าพเจ้าขอยอมรับผิดชอบเสมือนหนึ่งข้าพเจ้าได้กระทำการนั้นๆ ด้วยตัวข้าพเจ้าเองทั้งสิ้น เพื่อเป็น
หลักฐานผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจต่างได้ลงลายมือชื่อไว้ เป็นสำคัญต่อหน้าพยานข้างท้ายนี้

(ลงชื่อ).....	ผู้มอบอำนาจ
(.....)	
(ลงชื่อ).....	ผู้มอบอำนาจ
(.....)	
(ลงชื่อ).....	ผู้รับมอบอำนาจ
(.....)	
(ลงชื่อ).....	พยาน
(.....)	
(ลงชื่อ).....	พยาน
(.....)	

แนวปฏิบัติการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

การทำรายงานหรือบันทึกการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองมี ดังนี้

1. ความเป็นมาของเรื่อง/ข้อเท็จจริง

ให้บรรยายความเป็นมาและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นทั้งหมด ดังนี้

1.1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ เช่น ผู้อุทธรณ์เป็นใคร เป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลและเป็นนิติบุคคลประเภทใด ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ประกอบกิจการอะไร มีถิ่นที่อยู่ที่ไหน ใครเป็นผู้มีอำนาจทำแทน

1.2 ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งทางปกรองนั้นเมื่อใด(ดูจากใบเหลืองของไปรษณีย์ กรณีส่งหนังสือแจ้งการประเมินโดยทางไปรษณีย์ตอบ-รับ)

1.3 ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งนั้นแล้วได้ดำเนินการอะไรบ้าง เช่น เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับคำสั่งทั้งหมดหรือแค่บางส่วน มีการชี้แจงโดยทางวาจาหรือทางเอกสารแก่ผู้ทำคำสั่งนั้นหรือไม่ อย่างไร เป็นต้น

1.4 รายละเอียดในคำสั่งทางปกรองนั้นมีข้อเท็จจริงอย่างไร เช่น ให้ชำระภาษี เบี้ยปรับเงินเพิ่ม จำนวนเท่าใด เพราะเหตุใด เป็นต้น

1.5 ประเด็นที่อุทธรณ์คำสั่งทางปกรอง โดยให้บรรยายรายละเอียดตามคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ที่ยกขึ้นเป็นข้อโต้แย้งต่อสู้ ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายให้ครบถ้วนว่ามีหลักฐานหรือเหตุผลหักล้างอย่างไร รวมทั้งคำขอของผู้อุทธรณ์ที่ขอให้ผู้ทำคำสั่งดำเนินการอะไร เช่น ให้ยกเลิกเพิกถอนคำสั่ง เป็นต้น

2. ประเด็นที่ต้องพิจารณา

หัวข้อที่เป็นประเด็นหลัก ดังนี้

2.1 คำสั่งที่ผู้อุทธรณ์โต้แย้งต่อสู้นั้นเป็นคำสั่งทางปกรองหรือไม่

2.2 ผู้อุทธรณ์เป็นคู่กรณีที่มีอำนาจอุทธรณ์หรือไม่

2.3 ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งนั้นภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

2.4 ข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์ที่ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้มีพยานหลักฐานรวมทั้งเหตุผลมีน้ำหนักรับฟังได้หรือไม่

3. ข้อกฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศและระเบียบต่าง ๆ ที่ใช้พิจารณา

ในข้อนี้ต้องยกข้อกฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบต่าง ๆ โดยต้องระบุเลขมาตรา หรือข้อที่ใช้พิจารณาลงไว้ในสำนวนการพิจารณาด้วยว่าเป็นมาตราใด วรรคใด หรือ

ข้อใด รวมทั้งเนื้อความของกฎหมายแม่บท หรือกฎหมายลำดับรองนั้นด้วยอย่างครบถ้วน และถ้าในเรื่องทำนองเดียวกันนั้นเคยมีคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด หรือความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองก็ให้ระบุไว้ในสำนวนด้วย

4. การพิจารณา

แนวทางในการพิจารณาแต่ละประเด็นควรพิจารณาดังนี้

ประเด็นที่ 1 พิจารณาว่าเป็นคำสั่งทางปกครองหรือไม่

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้รับเรื่องการอุทธรณ์และได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบสำนวนพิจารณาเสนอความเห็น ประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณาและตรวจสอบคือ

1) หนังสือหรือคำสั่งที่ผู้ทำคำสั่งทำออกไปถึงบุคคลหรือนิติบุคคลนั้นว่าเป็นคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 5 หรือไม่ คือเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย (ไม่ว่าจะกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ พระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา หรือกฎหมายลำดับรอง เช่น กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ประกาศกรม คำสั่งต่าง ๆ) ของเจ้าหน้าที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบ ต่อสถานะภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

2) การพิจารณาเมื่อเห็นว่าคำสั่งนั้นที่ออกไปเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายแล้วต้องพิจารณาต่อไปว่าคำสั่งนั้นมีผลกระทบหรือใช้บังคับแก่บุคคลใดเป็นการเฉพาะหรือมีผลบังคับเป็นการทั่วไปหากคำสั่งที่ออกไปมีผลใช้บังคับเฉพาะต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งก็ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง

3) พิจารณาว่าผู้ทำคำสั่งนั้นเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่ ทั้งนี้เพราะคำสั่งทางปกครองจะต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาตรา 12 หากผู้ทำคำสั่งซึ่งเป็นผู้ลงนามไม่ใช่ผู้มีอำนาจกระทำการในเรื่องนั้นคำสั่งดังกล่าวก็จะเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้คำสั่งไม่มีผลบังคับมาตั้งแต่ต้นหรืออาจขอให้เพิกถอนได้ในภายหลังทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลกระทบจากคำสั่งนั้นว่าร้ายแรงหรือไม่เพียงใด

ประเด็นที่ 2 พิจารณาว่าผู้อุทธรณ์เป็นคู่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์หรือไม่

ต้องพิจารณาตรวจสอบว่าผู้อุทธรณ์นั้นเป็นคู่กรณีตามความหมายของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 5 หรือไม่ ที่บัญญัติว่า “คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง เนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง” หากผู้อุทธรณ์

เป็นนิติบุคคลต้องทำการตรวจสอบว่าผู้ลงนามในคำอุทธรณ์เป็นผู้ที่มีอำนาจทำแทนนิติบุคคลนั้นหรือไม่ และต้องมีเงื่อนไขอย่างไร โดยตรวจสอบได้จากหนังสือรับรองการจดทะเบียนของนิติบุคคลนั้น หากเป็นกรณีบุคคลธรรมดาและผู้ลงนามในอุทธรณ์นั้นมิใช่คู่กรณีต้องตรวจสอบว่าเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจ และมีพยานรับรองด้วย พร้อมกับสำเนาบัตรประจำตัวที่มีเลขสิบสามหลักของทั้งผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ อีกทั้งต้องปิดอากรแสตมป์ให้ครบถ้วนด้วย (มอบอำนาจให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งปิดสิบบาท ถ้ามอบให้กระทำการหลายอย่างต้องปิดสามสิบบาท)

ประเด็นที่ 3 พิจารณาว่าผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่

ในเรื่องนี้พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 วรรคหนึ่งได้กำหนดให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองดังกล่าว หากคำสั่งมิได้แจ้งสิทธิการอุทธรณ์ไว้ระยะเวลาอุทธรณ์ขยายไปเป็น 1 ปี ตามมาตรา 40 วรรคสอง ซึ่งในการพิจารณานั้นจะต้องตรวจสอบให้ได้ความเป็นยุติว่าผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองนั้นเมื่อใด ซึ่งแยกพิจารณาเป็นกรณีได้ดังนี้

1) กรณีที่แจ้งคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือให้กับผู้นั้นถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ไปถึง ระยะเวลาสิบห้าวันให้เริ่มต้นนับในวันถัดจากวันที่ ผู้นั้นได้รับหนังสือ ทั้งนี้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 69 วรรคสอง ประกอบมาตรา 64 วรรคแรก

2) กรณีแจ้งคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับและหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่นั้นหรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่ผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางคำสั่งทางปกครองนั้นหรือปิดคำสั่งดังกล่าว ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงานที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว การเริ่มต้นนับระยะเวลาอุทธรณ์ให้นับถัดจากวันที่ถือว่าได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง

3) กรณีแจ้งคำสั่งทางปกครองโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับแยกพิจารณาเป็นสองกรณีคือ

(1) กรณีส่งภายในประเทศให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง

(2) กรณีส่งไปต่างประเทศให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งแต่มีข้อยกเว้นทั้งสองกรณีว่าหากพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลักจากวันนั้น

ในการพิจารณาตรวจสอบกรณีดังกล่าวอาจดูได้จากใบตอบ-รับ (ใบเหลือง) ซึ่งจะมีการระบุวันที่ส่งและวันที่ได้รับไว้อย่างชัดเจน ซึ่งจะทำให้การพิจารณาว่าผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ได้อย่างถูกต้อง

4) กรณีวันสุดท้ายของการอุทธรณ์ตรงกับวันหยุดราชการของเจ้าหน้าที่หรือวันหยุดตรงตามประเพณีของผู้อุทธรณ์ กรณีนี้ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น ทั้งนี้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 64 วรรคสาม ตัวอย่างเช่น วันสุดท้ายที่มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ตรงกับวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ ผู้อุทธรณ์ก็สามารถยื่นอุทธรณ์ในวันจันทร์ได้

การพิจารณาเสนอความเห็น

เมื่อได้พิจารณาประเด็นต่างๆข้างต้นครบถ้วนแล้ว หากปรากฏว่าคำสั่งที่อุทธรณ์มิใช่คำสั่งทางปกครอง หรือผู้อุทธรณ์มิใช่คู่กรณีที่มีสิทธิหรือเป็นผู้ที่มีอำนาจอุทธรณ์ หรือยื่นอุทธรณ์ล่วงพ้นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด เช่นนี้ให้พิจารณาโดยควรเสนอความเห็นเห็นว่าเห็นควรไม่รับคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณาและส่งเรื่องทั้งหมดคืนให้ผู้อุทธรณ์ต่อไป

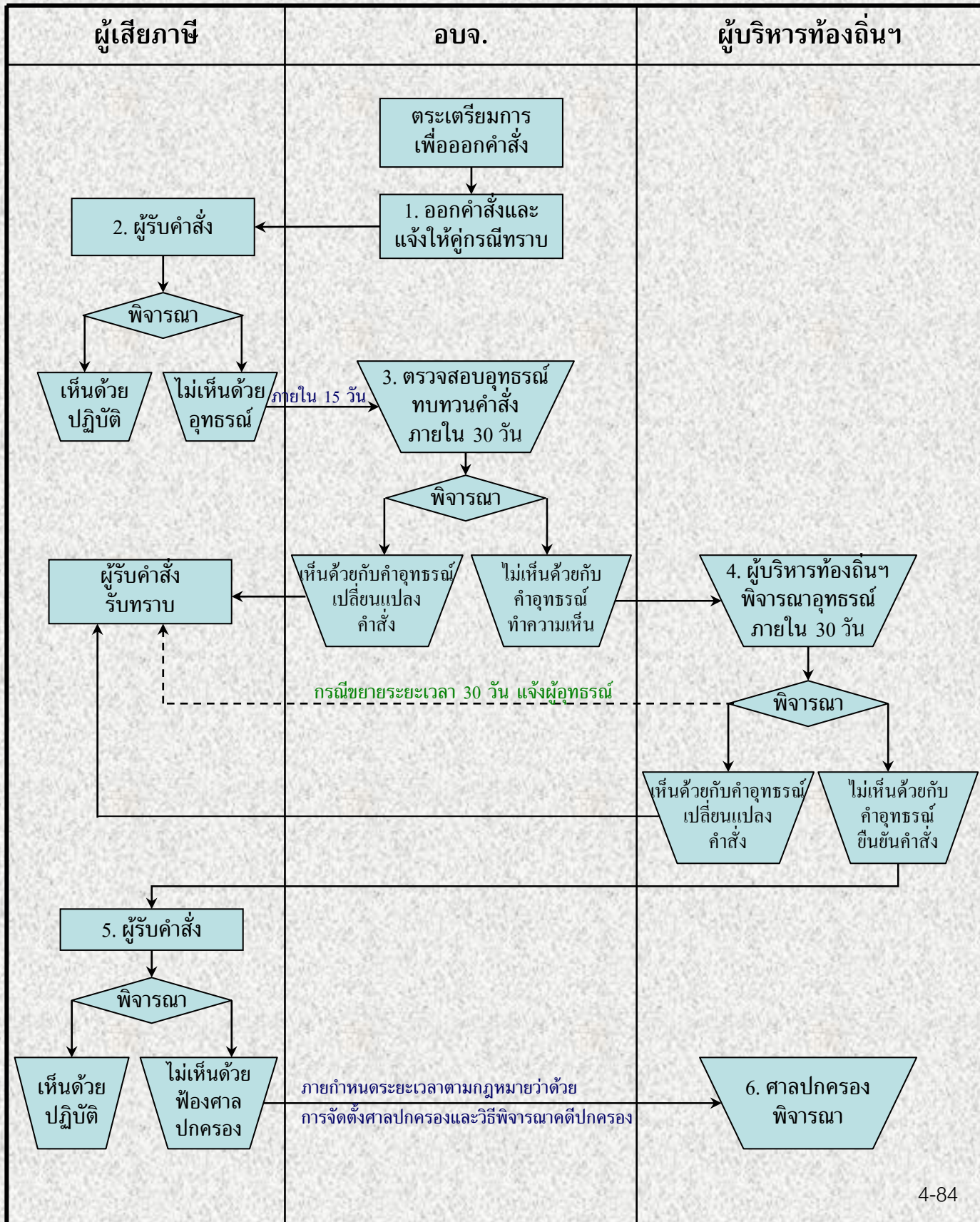
แต่หากข้อเท็จจริงฟังได้ว่าเป็นการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองโดยผู้มีสิทธิหรือผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมายและได้ยื่นคำอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดเช่นนี้แล้ว ให้พิจารณาในเนื้อหาแห่งประเด็นที่พิพาทโต้แย้งต่อไป หากพิจารณาแล้วเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้พิจารณาเสนอความเห็นให้ผู้ทำคำสั่งดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองที่พิพาทโต้แย้งนั้น โดยจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ตามมาตรา 45 วรรคหนึ่ง แต่หากไม่เห็นด้วยไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้พิจารณาเสนอความเห็นให้ผู้ทำคำสั่งส่งเรื่องพร้อมความเห็นและเหตุผลไปยังผู้ที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ข้อ 2 (9) คือ ผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่นแล้วแต่กรณี พิจารณาต่อไป และจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง หากมีเหตุไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาให้ขยายเวลาพิจารณาออกไปได้ไม่เกิน 30 วันนับแต่วันที่ครบกำหนด ตามมาตรา 45 วรรคสอง โดยการพิจารณาคำวินิจฉัยนั้นต้องประกอบด้วยรายละเอียดตามมาตรา 37 ดังต่อไปนี้

- (1) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (2) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง
- (3) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

5. การแจ้งผลการพิจารณา

ควรแจ้งผลการพิจารณาโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

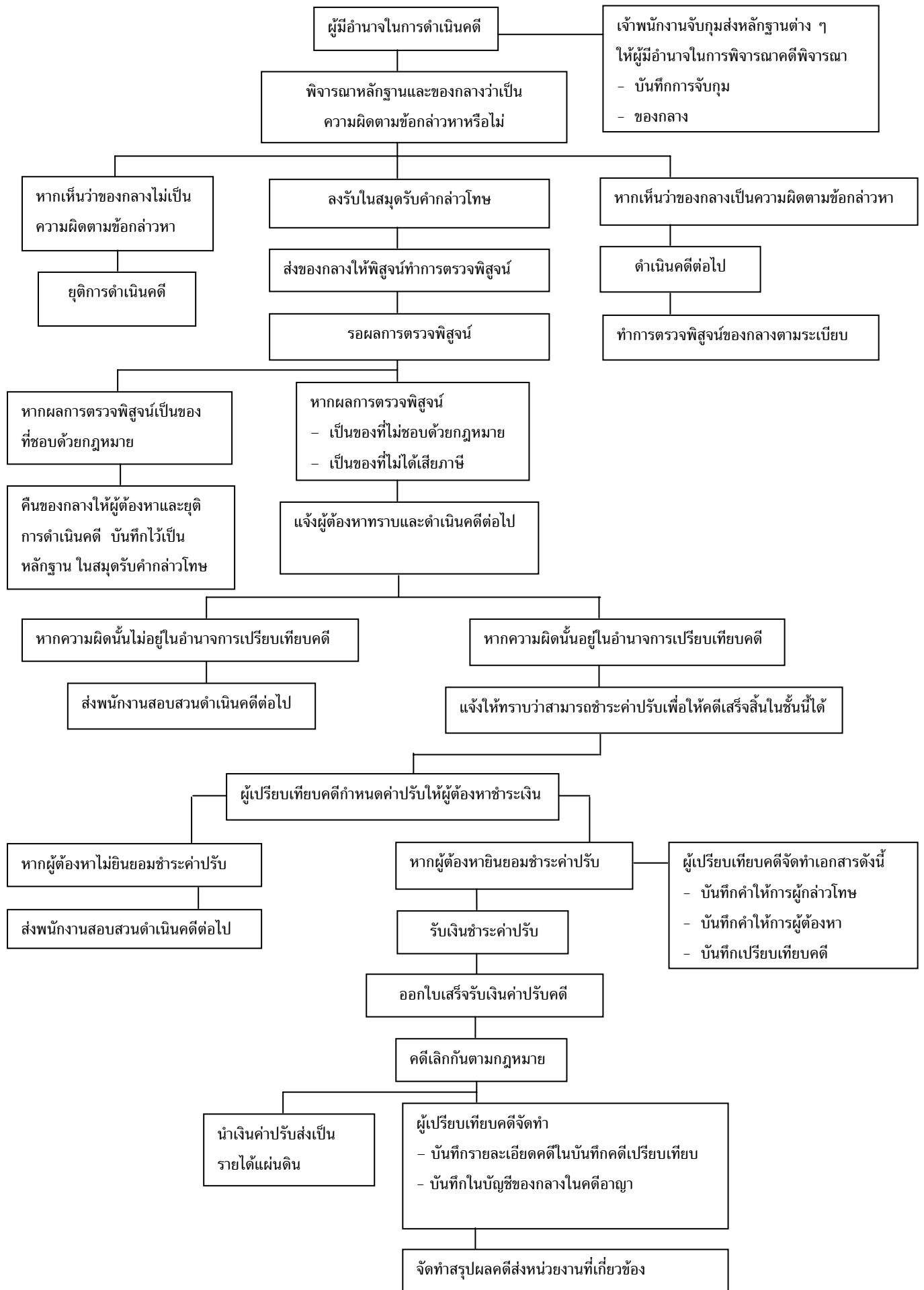
แผนภูมิการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

ขั้นตอนการดำเนินการเปรียบเทียบคดี

- ขั้นตอนที่ 1 พิจารณาตรวจสอบรายละเอียดของคดี เช่น บันทึกการจับกุม ของกลาง
 ลงรับคดีในสมุดรับคำกล่าวโทษ
- ขั้นตอนที่ 2 ส่งของกลาง (ถ้ามี) ไปทำการตรวจพิสูจน์
- ขั้นตอนที่ 3 แจ้งให้ผู้ต้องหาทราบว่าเป็นคดีที่เปรียบเทียบปรับได้ และสอบถามความยินยอม
 ให้เปรียบเทียบปรับ
- ขั้นตอนที่ 4 - กรณีไม่ยินยอม ให้ส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี
 - กรณียินยอม ให้กำหนดจำนวนเงินค่าปรับตามที่กฎหมายกำหนด
- ขั้นตอนที่ 5 จัดทำเอกสารสำนวนคดีและบันทึกการเปรียบเทียบคดี
- ขั้นตอนที่ 6 รับเงินค่าปรับและออกใบเสร็จรับเงิน

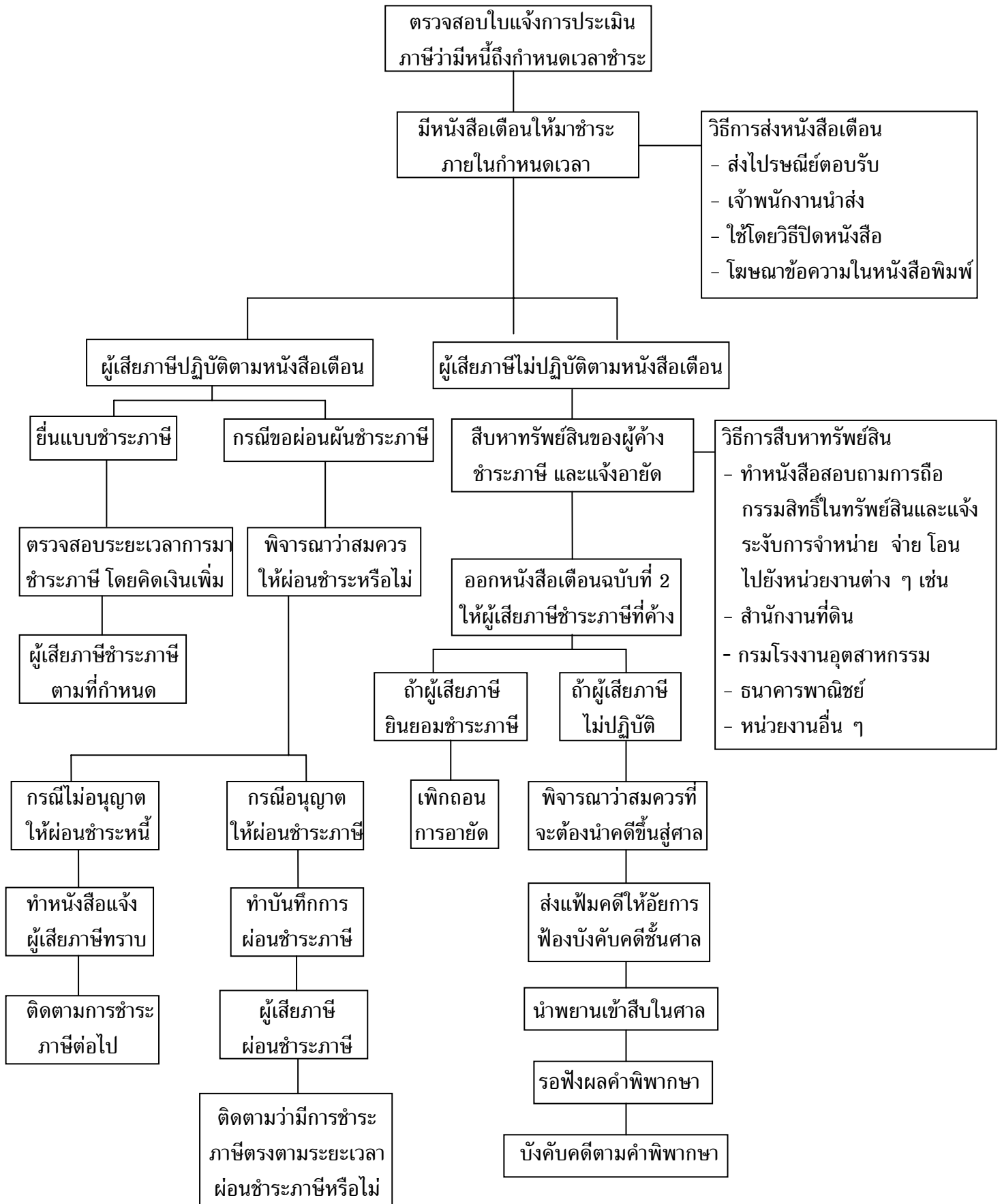
แผนภูมิแสดงขั้นตอนการเปรียบเทียบคดี

ขั้นตอนการดำเนินการเร่งรัดภาษีค้าง

- ขั้นตอนที่ 1** ตรวจสอบหนังสือแจ้งการประเมินภาษีว่ามีหนี้ถึงกำหนดเวลาชำระ
- ขั้นตอนที่ 2** มีหนังสือเตือนให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมาชำระภายในกำหนดเวลา โดยวิธีส่งไปรษณีย์ตอบรับ หรือเจ้าพนักงานนำส่ง หรือปิดหนังสือหรือโฆษณาในหนังสือพิมพ์
- ขั้นตอนที่ 3** ผู้มีหน้าที่เสียภาษีปฏิบัติตามหนังสือเตือน
- กรณียื่นแบบชำระภาษี ให้ตรวจสอบหากชำระภาษีเกินกำหนดให้คืนเงินเพิ่ม
 - กรณีขอผ่อนชำระภาษี หากพิจารณาว่าไม่สมควรอนุญาต ให้ทำหนังสือแจ้งผู้มีหน้าที่เสียภาษีทราบ และติดตามการชำระภาษีต่อไป
 - หากพิจารณาว่าสมควรอนุญาต ให้ทำบันทึกการชำระภาษี ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผ่อนชำระ ติดตามให้มีการผ่อนชำระตรงตามกำหนด
- ขั้นตอนที่ 4** ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเตือน ให้สืบหาทรัพย์สินของผู้ค้างชำระภาษีวิธีการโดยทำหนังสือขอความร่วมมือในการตรวจสอบทรัพย์สินไปยังสำนักงานที่ดิน กรมโรงงานอุตสาหกรรม ธนาคาร หากพบทรัพย์สินให้มีคำสั่งอายัด
- ขั้นตอนที่ 5** ออกหนังสือเตือนฉบับที่ 2 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีที่ค้าง
- กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษียินยอมชำระภาษี ให้เพิกถอนคำสั่งอายัด
 - กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติ พิจารณาว่าสมควรนำคดีขึ้นสู่ศาล
- ขั้นตอนที่ 6** ส่งแฟ้มคดีให้พนักงานอัยการฟ้องบังคับคดีชั้นศาล นำพยานเข้าสืบ รอฟังผลคำพิพากษา บังคับคดีตามคำพิพากษา

การเร่งรัดบังคับชำระภาษีค้าง

กล่าวโดยสรุป จากสภาพปัญหาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัดที่ไม่มีมาตรการในการตรวจสอบ กำกับดูแล การเสียภาษีให้ถูกต้องครบถ้วน และองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการมอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีแทนทำให้การจัดเก็บภาษียาสูบมีประสิทธิภาพไม่เต็มที่และได้รับเงินภาษีไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ดังนั้น เมื่อทีมนักวิจัยได้นำตัวแบบสำหรับใช้ในการจัดเก็บภาษียาสูบไปให้ความรู้แก่ทีมงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการเพื่อเป็นการสร้างความพร้อมในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษียาสูบ โดยในการดำเนินการระยะสั้นนั้น เป็นการกำหนดมาตรการในการตรวจสอบ กำกับดูแลการเสียภาษีให้ถูกต้องและรัดกุม ด้วยการออกประกาศกำหนดแบบพิมพ์เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีสำหรับการดำเนินการระยะยาว เป็นการกำหนดตัวแบบระบบการจัดเก็บภาษียาสูบที่เหมาะสมสำหรับการจัดเก็บภาษีเองขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการปรับปรุงข้อบัญญัติ ออกประกาศ ระเบียบ แนวปฏิบัติ และจัดทำแบบพิมพ์ต่างๆ ที่จำเป็นเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีเอง

บทที่ 6

บทสรุป

โครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการเก็บภาษีจากยาสูบ มุ่งเน้นในการตอบโจทย์วิจัย 2 ประการ คือ การพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษียาสูบให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละท้องถิ่นจะต้องดำเนินการในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการออกข้อบัญญัติ การวางระบบงาน การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่อย่างไรบ้าง และในแต่ละจังหวัดมีการเลี้ยงภาษียาสูบมากน้อยเพียงไร และเครื่องมือวิธีการที่พัฒนาขึ้นจะสามารถช่วยให้การจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้มากขึ้นหรือไม่เพียงไร

โดยทีมนักวิจัยได้ดำเนินการร่วมกับทีมงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัดในการพัฒนาระบบและเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษียาสูบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และจัดทำตัวแบบในการจัดเก็บภาษียาสูบให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และระบบการดำเนินการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ โดยใช้วิธีการวิจัยและพัฒนาแบบการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการและทีมนักวิจัยในการสำรวจข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละท้องถิ่นโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษียาสูบ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่เสียภาษี และศึกษาวิธีการจัดเก็บภาษีและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ข้อมูลอัตราการเก็บภาษีและรายได้จากการเก็บภาษีต่อปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด วิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีของแต่ละท้องถิ่นและศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหา เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดเก็บภาษียาสูบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และเป็นที่ยอมรับ

ซึ่งในการร่วมกันคิดร่วมกันพัฒนาระหว่างทีมงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการทั้ง 4 จังหวัดกับทีมนักวิจัย ได้ข้อสรุปร่วมกันว่าจะต้องมีการพัฒนาใน 4 ด้าน คือ ด้านข้อกฎหมาย เป็นการปรับปรุงแก้ไขข้อบัญญัติ อนุบัญญัติ และแบบพิมพ์ต่างๆ เพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษี ด้านการจัดเก็บภาษี จะต้องทราบช่องทางการจัดจำหน่าย จำนวนผู้มีหน้าที่เสียภาษี ผู้หลีกเลี่ยงภาษี ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบ และติดตามความถูกต้องของการเสียภาษีหรือลักลอบหนีภาษี ในประเทศ และบุหรี่ยาสูบต่างประเทศ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษี จะต้องมีความรู้ความสามารถใน

การจัดเก็บภาษียาสูบ โดยมีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติแก่เจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษี และมีการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน และด้านผู้มีหน้าที่เสียภาษี ก็จะต้องสร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดความยอมรับ และมีการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เสียภาษี อีกทั้ง ยังต้องมีการให้บริการที่ดี และอำนวยความสะดวกแก่ผู้เสียภาษีอีกด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษียาสูบจะประสบความสำเร็จ ทำให้จังหวัดที่เข้าร่วมโครงการสามารถจัดเก็บภาษียาสูบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แต่ก็เป็นการยากที่จะทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศสามารถจัดเก็บภาษียาสูบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลภายในระยะเวลาอันสั้น ทีมนักวิจัย จึงเห็นว่าควรจัดทำโครงการวิจัยอีกโครงการหนึ่ง เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายในการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดเก็บภาษียาสูบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงกัน ให้กลุ่มเครือข่ายมีระบบการจัดเก็บภาษียาสูบที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมของแต่ละท้องถิ่น และมีการแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงข้อมูลกันภายในกลุ่มเครือข่าย เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการพัฒนาไปพร้อมๆ กันทั่วประเทศ

บทความสำหรับการเผยแพร่
โครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง “การเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษียาสูบ”

ภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดเก็บภาษีเอง เช่น ภาษีน้ำมัน และภาษียาสูบ แต่ในทางปฏิบัติการจัดเก็บภาษียาสูบนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีการออกข้อบัญญัติเพื่อจัดเก็บภาษีแต่มอบหมายให้กรมสรรพสามิตซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลเป็นผู้จัดเก็บแทน ตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา โดยก่อนเริ่มโครงการมีองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากยาสูบเอง จำนวน 5 แห่ง (อบจ.แพร่ อบจ.พระนครศรีอยุธยา อบจ.นครราชสีมา อบจ.สุราษฎร์ธานี และอบจ.ขอนแก่น) องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตจัดเก็บแทน จำนวน 70 แห่ง ส่วนกรุงเทพมหานครไม่มีการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากยาสูบ ต่อมาในปี 2552 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยร่วมกับสถาบันพัฒนาสยามได้สนับสนุนให้มีโครงการวิจัยและพัฒนาเรื่องการส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษีน้ำมันเองขึ้น มีระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี (1 กันยายน 2553 – 31 สิงหาคม 2553) โดยมีองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมัครใจเข้าร่วมโครงการจำนวน 4 แห่ง แบ่งเป็น 2 งวด งวดละ 6 เดือน ดังนี้

1. งวดที่ 1 (ก.ย.52 – ก.พ.53) อบจ.ที่ร่วมโครงการคือ อบจ.ขอนแก่นและ อบจ.อุบลราชธานี
2. งวดที่ 2 (มี.ค.53 – ส.ค.53) อบจ.ที่ร่วมโครงการคือ อบจ.ระยองและ อบจ.พิษณุโลก

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการ คือ ประการแรก เพื่อพัฒนาระบบและเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งที่ร่วมโครงการจัดเก็บภาษียาสูบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และประการที่สองเพื่อจัดทำตัวแบบในการจัดเก็บภาษียาสูบให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และระบบการดำเนินการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการ

ในการดำเนินงานของโครงการใช้วิธีร่วมกันศึกษาเรียนรู้และร่วมกันพัฒนากับ อบจ. ที่ร่วมโครงการ ซึ่งความสำเร็จของโครงการนี้เกิดจากการร่วมคิดร่วมทำ โดยร่วมกันพัฒนาเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ร่วมโครงการจัดเก็บภาษียาสูบได้อย่างมี

ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งภายใต้ระบบการจัดเก็บภาษียาสูบในปัจจุบันนั้น การพัฒนาขีดความสามารถต้องแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะสั้น กำหนดมาตรการในการตรวจสอบ กำกับดูแลการเสียภาษีให้ถูกต้องและรัดกุม โดยออกประกาศกำหนดแบบพิมพ์ที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี และระยะยาว กำหนดตัวแบบระบบการจัดเก็บภาษียาสูบที่เหมาะสมสำหรับการจัดเก็บภาษีเองขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการปรับปรุงข้อบัญญัติ ออกประกาศ ระเบียบ แนวปฏิบัติ และจัดทำแบบพิมพ์ต่างๆ ที่จำเป็นเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีเอง

๒๗๒๗๒๗๒๗๒๗๒๗

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น จึงออกข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ว่าด้วยการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีก น้ำมันเชื้อเพลิงและยาสูบ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ว่าด้วยการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

(๓) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ว่าด้วยการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๙

บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด และระเบียบปฏิบัติอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกเก็บตามข้อบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ยาสูบชนิดบุหรี่ยี่ห้อและบุหรี่ยี่ห้อ

“การค้าในเขตจังหวัด” หมายความว่า การค้าส่งหรือค้าปลีกสินค้าภายในเขตจังหวัดขอนแก่น

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของการค้าในเขตจังหวัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดกองค้การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดกองค้การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการกองค้การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

“องค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

“ภาษีอากรค้างชำระ” หมายความว่า ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ที่มีได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ และภาษีที่ชำระไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป

ข้อ ๕ ให้นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๖ ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ ๗ ให้ผู้ประกอบการดังต่อไปนี้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามอัตราที่กำหนดในหมวด ๒ ของข้อบัญญัตินี้ ในเวลาที่มีความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(๑) ผู้ประกอบการค้พลังงาน ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ให้กับสถานีบริการน้ำมัน ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภคภายในเขตจังหวัดขอนแก่น

(๒) ผู้ประกอบการค้ก๊าซ ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ให้กับสถานีบริการก๊าซ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภค ภายในจังหวัดขอนแก่น

(๓) ผู้ประกอบการ ที่เป็นตัวแทนค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ภายในเขตจังหวัดขอนแก่น

(๔) ผู้ประกอบการนอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน และก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ภายในเขตจังหวัดขอนแก่น

(๕) ผู้ประกอบการ ค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบชนิดบุหรี่ยิกาเรต หรือบุหรี่ยิการ์ ภายในเขตจังหวัดขอนแก่น แต่ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่มีหลักฐานการแสดงว่าได้ซื้อหรือรับยาสูบชนิดบุหรี่ยิกาเรต หรือบุหรี่ยิการ์ จากผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสถานการค้าและเสียภาษีแล้ว

ข้อ ๘ ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีของการค้าในเขตจังหวัด มีดังนี้

(๑) การค้าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ให้เกิดขึ้นในเวลาที่จำหน่าย ทั้งนี้ เฉพาะตามปริมาณที่จำหน่ายให้แก่ผู้ทำการค้าหรือผู้บริโภคภายในเขตจังหวัดขอนแก่น และตามปริมาณที่ไม่มีหลักฐานแสดงได้ว่าการเสียภาษีตามข้อบัญญัตินี้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

(๒) การค้ายาสูบให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้ายาสูบเข้าไปในสถานการค้ายาสูบ

ข้อ ๙ กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

การทำบัญชีประจำวันและงบเดือนตามข้อบัญญัตินี้ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอาจอนุมัติให้ไม่ต้องทำบัญชีประจำวันและงบเดือนก็ได้

ข้อ ๑๐ หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใดเพื่อปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ จะกระทำโดยวิธีปิดหนังสือนั้นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน สถานการค้า หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับนั้น หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นนั้นก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีการดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าผู้รับได้รับหนังสือแล้ว

หมวด ๒
อัตราภาษีที่เรียกเก็บ

ข้อ ๑๑ อัตราภาษีที่เรียกเก็บให้เป็น ดังนี้

- (๑) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกันอัตราลิตรละ ๒ สตางค์
- (๒) ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ อัตรา กิโลกรัมละ ๒ สตางค์
- (๓) ยาสูบชนิดบุหรีชิกาเรต และบุหรีชิการ์ อัตรา มวนละ ๕.๓๐ สตางค์

หมวด ๓
การจดทะเบียน

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนสถานการค้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับหรือภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มดำเนินการการค้าในเขตจังหวัดแล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ให้ถือว่าใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรีชิกาเรตหรือบุหรีชิการ์ที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตออกให้เป็นทะเบียนสถานการค้าตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้ประกอบการได้ยื่นคำขอจดทะเบียนสถานการค้าโดยถูกต้องแล้ว ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายออกไปทะเบียนสถานการค้าให้

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบการต้องแสดงใบทะเบียนสถานการค้าไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานการค้าหรือสำนักงาน

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้ประกอบการจะย้ายสถานการค้า หรือเลิก หรือโอนกิจการ ให้แจ้งการย้าย หรือเลิก หรือโอนกิจการตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัด แห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ก่อนวันย้าย หรือเลิก หรือโอนกิจการไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หมวด ๔

การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษี ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด กำหนดพร้อมกับชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่น ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดชอบในอัน ที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

เศษของหนึ่งบาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่งให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หมวด ๕

อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามข้อบัญญัตินี้จากผู้มีหน้าที่เสียภาษี เมื่อผู้มีหน้าที่ เสียภาษีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่ข้อบัญญัตินี้กำหนด หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบ รายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษี ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามพนักงานเจ้าหน้าที่ อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาษีโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่สามารถแสดงหลักฐาน เพื่อการคำนวณภาษี

เมื่อประเมินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี

(๒) มีหนังสือสอบถาม หรือให้ส่งบัญชี เอกสารหลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

หมวด ๖

บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

ข้อ ๑๕ ให้ผู้ประกอบการทำบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด หรือตามแบบที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอนุมัติให้ใช้เป็นบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายได้เนื่องจากมีสาระสำคัญครบถ้วนเช่นเดียวกับที่กำหนดในแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

บัญชีประจำวันตามวรรคหนึ่ง ให้ทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่เหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น และให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่สถานการค้าพร้อมทั้งเอกสารประกอบการลงบัญชีดังกล่าว

งบเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดไป

การทำบัญชีประจำวันและงบเดือนตามข้อบัญญัตินี้ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะอนุญาตให้กระทำโดยใช้เครื่องจักรหรือเครื่องกลหรือวิธีใด ๆ ก็ได้

หมวด ๗

การเปรียบเทียบคดี

ข้อ ๒๐ ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เงินค่าปรับตามวรรคสอง ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

หมวด ๘
เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

ข้อ ๒๑ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีในกำหนดเวลาตามหมวด ๔ ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนสถานการค้าไว้แล้วหรือไม่ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

(๒) ในกรณีที่ได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

ข้อ ๒๒ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในกำหนดเวลา หรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น

เงินเพิ่มตามข้อนี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ข้อ ๒๓ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม อาจลดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด กำหนด

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ให้ถือเป็นเงินภาษี

หมวด ๙
การบังคับชำระภาษีอากรค้างชำระ

ข้อ ๒๔ การบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

หมวด ๑๐
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๒ หรือข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๖ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๒๗ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง หรือยื่นบัญชี หรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๑๑

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๘ บรรดาข้อบัญญัติที่ให้ยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๙ บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัติที่ให้ยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

พงษ์ศักดิ์ ตั้งวานิชกพงษ์

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

(๓) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๙

บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด และระเบียบปฏิบัติอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกเก็บตามข้อบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ยาสูบชนิดบุหรี่ยี่ห้อและบุหรี่ยี่ห้อ

“การค้าในเขตจังหวัด” หมายความว่า การค้าส่งหรือค้าปลีกสินค้าภายในเขตจังหวัด
อุบลราชธานี

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการ
ดำเนินงานของการค้าในเขตจังหวัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค้การ
บริหารส่วนจังหวัด ปลัดกองค้การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดกองค้การบริหารส่วนจังหวัด
และข้าราชการกองค้การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

“องค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

“ภาษีอากรค้างชำระ” หมายความว่า ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ที่มีได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับ
ชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ และภาษีที่ชำระไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด
ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป

ข้อ ๕ ให้นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้
และมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์การ
บริหารส่วนจังหวัดแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๖ ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด

ข้อ ๗ ให้ผู้ประกอบการดังต่อไปนี้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามอัตราที่กำหนดในหมวด ๒
ของข้อบัญญัตินี้ ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(๑) ผู้ประกอบการค้ถ้ น้ำมัน ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน
น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ให้กับสถานบริการน้ำมัน ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภค
ภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

(๒) ผู้ประกอบการคลังก๊าซ ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ให้กับสถานีบริการก๊าซ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภค ภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

(๓) ผู้ประกอบการ ที่เป็นตัวแทนค้าส่งหรือค้าปลิมน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

(๔) ผู้ประกอบการนอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ที่ค้าส่งหรือค้าปลิมน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน และก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

(๕) ผู้ประกอบการ ค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์เรตหรือบุหรี่ซิการ์ ภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี แต่ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่มีหลักฐานแสดงว่าได้ซื้อหรือรับยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์เรตหรือบุหรี่ซิการ์ จากผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสถานการค้าและเสียภาษีแล้ว

ข้อ ๘ ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีของการค้าในเขตจังหวัดมีดังนี้

(๑) การค้าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ให้เกิดขึ้นในเวลาที่ยกจ่าย ทั้งนี้ เฉพาะตามปริมาณที่ยกจ่ายให้แก่ผู้ทำการค้าหรือผู้บริโภคภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี และตามปริมาณที่ไม่มีหลักฐานแสดงได้ว่าการเสียภาษีตามข้อบัญญัตินี้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

(๒) การค้ายาสูบให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้ายาสูบเข้าไปในสถานการค้ายาสูบ

ข้อ ๙ กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

ข้อ ๑๐ หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใด เพื่อปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเจ้าพนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้น ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ จะกระทำโดยวิธีปิดหนังสือนั้นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน สถานการค้า หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับนั้น หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นนั้นก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีการดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าผู้รับได้รับ หนังสือฉบับแล้ว

หมวด ๒
อัตราภาษีที่เรียกเก็บ

ข้อ ๑๑ อัตราภาษีที่เรียกเก็บให้เป็น ดังนี้

(๑) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน

(๑.๑) อัตราลิตรละ ๑.๕๐ สตางค์ ตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน

พ.ศ. ๒๕๕๓

(๑.๒) อัตราลิตรละ ๒.๕๐ สตางค์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จนถึงวันที่

๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(๑.๓) อัตราลิตรละ ๓.๕๐ สตางค์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จนถึงวันที่

๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(๑.๔) อัตราลิตรละ ๔.๕๔ สตางค์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

(๒) แก๊สปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์

(๒.๑) อัตรา กิโลกรัมละ ๑.๕๐ สตางค์ ตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับจนถึงวันที่

๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(๒.๒) อัตรา กิโลกรัมละ ๒.๕๐ สตางค์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จนถึง

วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(๒.๓) อัตรา กิโลกรัมละ ๓.๕๐ สตางค์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จนถึง

วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒.๔) อัตรา กิโลกรัมละ ๔.๕๔ สตางค์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

(๓) ยาสูบชนิดบุหรีชิกาเรต และบุหรีชิการ์ อัตรา만원ละ ๘.๓๐ สตางค์

หมวด ๓

การจดทะเบียน

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนสถานการค้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับหรือภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มดำเนินการการค้าในเขตจังหวัด แล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์แรต หรือบุหรืซิการ์ ที่เจ้าพนักงานออกให้ให้ถือว่าเป็นทะเบียนสถานการค้าตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้ประกอบการได้ยื่นคำขอจดทะเบียนสถานการค้าโดยถูกต้องแล้วให้นายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายออกใบทะเบียนสถานการค้าให้

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบการต้องแสดงใบทะเบียนสถานการค้าไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานการค้าหรือสำนักงาน

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้ประกอบการจะย้ายสถานการค้า หรือเลิก หรือโอนกิจการ ให้แจ้งการย้าย หรือเลิก หรือโอนกิจการตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัด แห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ก่อนวันย้าย หรือเลิก หรือโอนกิจการไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หมวด ๔

การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด พร้อมกับชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การ บริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดชอบอันที่จะต้องเสียภาษี เกิดขึ้น

เศษของหนึ่งบาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่งให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หมวด ๕
อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามข้อบัญญัติจากผู้มีหน้าที่เสียภาษี เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่ข้อบัญญัตินี้กำหนด หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาษีโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณภาษี

เมื่อประเมินตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ประกอบการหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้น ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

หมวด ๖
บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

ข้อ ๑๙ ให้ผู้ประกอบการทำบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด หรือตามแบบที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอนุมัติให้ใช้เป็นบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายได้เนื่องจากมีสาระสำคัญครบถ้วนเช่นเดียวกับที่กำหนดในแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

บัญชีประจำวันตามวรรคหนึ่ง ให้ทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มิเหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น และให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่สถานการค้าพร้อมทั้งเอกสารประกอบการลงบัญชีดังกล่าว

งบเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยี่สิบ ของเดือนถัดไป

การทำบัญชีประจำวันและงบเดือนตามข้อบัญญัตินี้ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือ ผู้ที่ได้รับมอบหมายจะอนุญาตให้กระทำโดยใช้เครื่องจักรหรือเครื่องกลหรือวิธีใด ๆ ก็ได้ หรืออนุมัติ ให้ไม่ต้องทำบัญชีประจำวันหรืองบเดือนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่นายกองค์การ บริหารส่วนจังหวัดกำหนด

หมวด ๗

การเปรียบเทียบคดี

ข้อ ๒๐ ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และให้นายกองการ บริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดแต่งตั้งเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการ เปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เงินค่าปรับตามวรรคสอง ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

หมวด ๘

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

ข้อ ๒๑ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในกำหนดเวลาตามหมวด ๔ ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนสถานการค้าไว้แล้วหรือไม่ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

(๒) ในกรณีที่มิได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

ข้อ ๒๒ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในกำหนดเวลา หรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือน ของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น

เงินเพิ่มตามข้อนี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ข้อ ๒๓ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม อาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด กำหนด

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ให้ถือเป็นเงินภาษี

หมวด ๕

การบังคับชำระภาษีค้าง

ข้อ ๒๔ การบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

หมวด ๑๐

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๒ หรือข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ ๒๖ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีเพื่อหลีกเลี่ยงหรือ พยายามหลีกเลี่ยง การเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๒๗ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จ มาแสดงหรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๑๑

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๘ บรรดาข้อบัญญัติที่ให้ยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๙ บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัติที่ให้ยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

พรชัย โควสุรัตน์

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี